SEMAFOR

oglinda

de OVIDIU ZOTTA

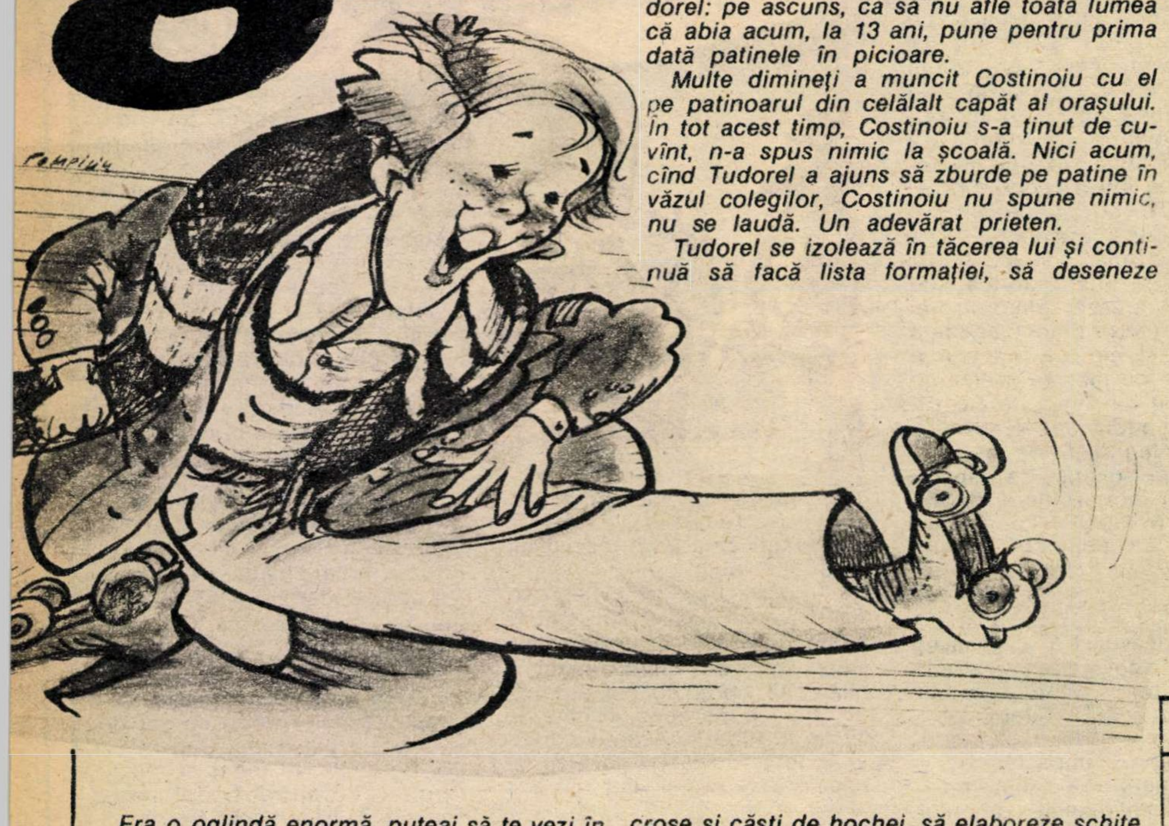

Era o oglindă enormă, puteai să te vezi în ea din cap pînă-n picioare, și nu singur, ci cu alți cîțiva colegi deodată, să-ți controlezi ținuta, să constați cît ai mai crescut, cum mai arăți. Chiar în acest scop fusese instalată. Giganticul ei ochi argintiu reflecta întregul coridor unde fusese adusă cu mulți ani în urmă, lîngă ușa de intrare în clădirea școlii. Multe mai văzuse această oglindă înaltă de aproape doi metri și lată de peste un metru. S-ar putea spune că luciul ei, nițel încețoșat de trecerea timpului, era suprapunerea a sute și sute de imagini pe care le reflectase în cursul atîtor ani.

Există, în această școală, chiar și o tradiție: destul de des, într-o clasă sau alta, are loc un soi de șezătoare intitulată glumeț „Poveștile adevărate ale oglinzii". E o denumire potrivită ținînd seama că în aceste șezători se povestesc întîmplări mai plăcute sau mai puțin plăcute, dar toate **adevărate,** *petrecute recent.*

Asta-i oglinda care se spărsese. Din vina cui? Nu se știe. O găsiseră prăbușită, cu frumosul ei cadru din lemn de nuc rupt în nenumărate bucăți. Însăși sticla crăpase în trei. Cine făcuse asta? Care neglijent se izbise de ea?

Răspunsul întîrzie să apară. În clasa lui Tudorel Voinea, a șaptea B, se fac presupuneri și au loc dezbateri însuflețite ca în toate celelalte clase.

Numai gîndurile lui Tudorel zboară în altă parte. La hochei. Cum ar putea el să facă o echipă de hochei? E mîndru: știe să patineze. Cu o lună în urmă lucrurile nu stăteau însă deloc așa; pe atunci Tudorel ocolea pe departe patinoarul, rușinat că la vîrsta lui cădea în nas la primul pas pe gheață. Să ai 13 ani, să fii înalt, frumușel, foarte bun la carte, respectat pentru corectitudinea ta, redactor la „Semaforul" școlii, dar să nu știi să patinezi i se părea un paradox dramatic.

Privi pe furiș în direcția lui Costinoiu Ilie, care făcea gălăgia cea mai mare în legătură cu spargerea oglinzii, amenințînd că dacă-l prinde el pe făptaș, ah, va fi vai de pielea acestuia. N-o fi Costinoiu un băiat prea serios, nu prea învață el grozav, dar are suflet. Tudorel îi este recunoscător. Costinoiu l-a învățat să patineze, în condițiile puse de Tudorel: pe ascuns, ca să nu afle toată lumea că abia acum, la 13 ani, pune pentru prima dată patinele în picioare.

Multe dimineți a muncit Costinoiu cu el pe patinoarul din celălalt capăt al orașului. În tot acest timp, Costinoiu s-a ținut de cuvînt, n-a spus nimic la școală. Nici acum, cînd Tudorel a ajuns să zburde pe patine în văzul colegilor, Costinoiu nu spune nimic, nu se laudă. Un adevărat prieten.

Tudorel se izolează în tăcerea lui și continuă să facă lista formației, să deseneze crose și căști de hochei, să elaboreze schițe pentru emblema echipei. Trebuie să fie o echipă mare, o campioană. Se vor antrena chiar și vara, apelînd la patinele pe rotile.

...Au trecut patru ore. În ultima pauză, departe de rumoarea din curtea școlii, retrași îndărătul sălii de gimnastică, Costinoiu examinează schițele lui Tudorel:

– Bune, foarte bune. Ai idei, ești un băiat deștept, toată lumea știe.

Și pe urmă adăugă rîzînd:

– În ce mă privește, să nu mai aud de patine pe rotile! Aseară – dar vino mai aproape, să-ți spun la ureche – am plecat ultimul din școală. Mi-am zis, cimentul coridorului ar fi o pistă foarte bună. Spațiu destul, nimeni prin apropiere. Mergeam pe rotile ca pe gheață...

Tudorel începe să devină bănuitor.

– ...am făcut piruetele cele mai grozave, urmează Costinoiu. Ei, și la un moment dat, ghinion! Lovesc lămîiul ăla mare, mă agăț de el, îl trag după mine, lămîiul cade, agață oglinda și... trosc!

Tudorel a înghețat:

– Vrei să spui că tu...?

– Sst, îl strînge de umăr Costinoiu. Mai încet! Da, eu am pocnit-o. Nu știe nimeni.

Tudorel e foarte tulburat:

– De ce îmi spui numai mie?

– Trebuie să mărturisesc cuiva, nu? Te-am ales pe tine fiindcă îmi ești cel mai bun prieten. Am toate motivele să cred că n-o să spui nimănui. Noi doi – îți amintești, nu-i așa? – **știm să păstrăm un secret,** asta-i o chestiune verificată.

...Din nou în clasă. Discuțiile despre cine a spart străvechea oglindă continuă pînă la intrarea profesorului și, în șoaptă, pe ici, pe acolo, chiar și după aceea. La sfîrșitul orei, ar fi trebuit să aibă o mică șezătoare despre „Poveștile adevărate ale oglinzii", dar le-a pierit tot cheful.

Tudorel stă ca pe ghimpi. Simte că trebuie să ia o hotărîre, dar nu știe ce hotărîre.

Voi însă, stimați cititori, cu siguranță că veți ști!

NOTA REDACȚIEI:

Răspundeți-ne deci la următoarele trei întrebări:

1. Ce hotărîre ați lua în locul lui Tudorel Voinea?

2 Dar tu, cititorule, cînd ai fost într-o situație asemănătoare cu a lui Costinoiu Ilie, cum ai procedat? Nu e vorba să fi spart o oglindă, acesta e un caz particular, ci de orice alt fel de întîmplare în care ai greșit. Ne interesează: ce ai făcut după această greșeală? Haide, să vadă Costinoiu cît poți fi tu de sincer și de ferm cu tine însuți!

3. Dacă ați avea și voi in școală o astfel de oglindă, ce întîmplare deosebit de interesantă, veselă, pilduitoare, din clasa sau școala voastră, s-ar fi reflectat mai recent in luciul ei?

*

Adresa la care veți trimite scrisorile este: revista „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București. Specificați pe plic: pentru rubrica „Semafor". Pentru a putea fi utile rubricii, expediați scrisorile la cel mult trei zile după primirea acestui număr al revistei!

Cele mai bune vor fi publicate și premiate. Printre premii se află binecunoscutul miniradioreceptor „Cutezătorii".

Așteptăm!

POȘTA SEMAFOR

Vă amintiți? Radu Merișor a împrumutat o culegere de probleme de la colega sa, Valentina, care, la rîndul ei, o luase de la bibliotecă. Radu însă, zorit de Viorel, desenează pe carte o schemă electronică. Valentina îl acuză de neglijență și de nerespectarea cuvîntului dat. (Vezi rubrica „Semafor" din nr. 45 al revistei.) Iată cîteva dintre opiniile voastre.

Exista o soluție!

„Radu Merișor e un pasionat și eu îi dau dreptate! Dar el avea totuși o soluție: să dea fuga la Valentina – care stă în apropiere, nu-i așa? – și să-i ceară o coală pe care să deseneze schema! Îl consider vinovat pentru că n-a făcut totul pentru a găsi cea mai bună soluție!" **(Georgel Strejac,** *cl. a VII-a Silișteni – Argeș)*

Respectarea cuvîntului dat — garanția prieteniei!

„Valentina are dreptate, dar să vă povestesc și eu un caz de nerespectare a cuvîntului dat. Doi colegi de-ai mei, F. și D., sînt prieteni și filateliști. Ei fac mereu schimb de timbre. Și-au dat cuvîntul că nu vor fi invidioși și că nu se vor certa niciodată. Pînă la urmă însă, venind vorba despre care dintre ei are cea mai frumoasă colecție, iar s-au certat, în văzul întregii clase. Deci nu s-au ținut de cuvînt. Ar fi trebuit să se țină deoarece își dăduseră cuvîntul pentru ceva foarte important: pentru prietenie!" **(Oana Mădălina Bogdan,** *București, Șos. Pantelimon, 328, bloc 5, sc. D, ap. 125)*

Să ne grăbim... încet!

„Eu totuși mă gîndesc că Viorel putea să fie mai puțin grăbit. Nu trebuia să-l zăpăcească pe Merișor. În mod normal, trebuia să judece. Ce e mai important: să mai zăbovească puțin sau să-l lase să mîzgălească o carte? Are și Viorel vina lui. Pe mine tot Viorel mă cheamă, dar sînt mai atent cu colegii." **(Viorel Stoian,** *cl. a VII-a, Iași)*

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

MARILENA BOTEZ din Caracal vrea să știe ce este adevăr și ce este ficțiune în povestea lui Robinson Crusoe.

În 1704, cîrmaciul Alexander Selkirk naviga în apropierea insulei Mas a Fuera din arhipelagul Juan Fernandez (Oceanul Pacific). Certîndu-se cu căpitanul, acesta l-a pedepsit părăsindu-l într-o barcă lîngă insula. În barcă Selkirk avea haine, hrană, un cuțit, o căldărușă, puțină pulbere. El a trăit singur pe Mas a Fuera patru ani și patru luni. Și-a construit două colibe, una pentru dormit și cealaltă pentru provizii. Cînd provizia de pulbere s-a terminat, s-a obișnuit să prindă caprele sălbatice în curse, așa încît în scurtă vreme cîrmaciul a reușit să se adapteze perfect la viața din insula pustie.

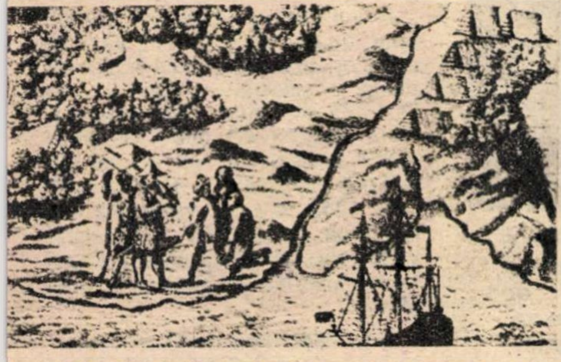

În 1709, corabia englezească „Duke“ a ancorat lîngă insula Mas a Fuera. Zărind un foc pe insulă, căpitanul a trimis o barcă. Aceasta s-a înapoiat cu un om ciudat, acoperit cu piei de capră, cu părul lung, cu o barbă care îi acoperea fața și care rostea sunete de neînțeles. Era Selkirk. Perioada de readaptare a fost foarte dificilă, cîrmaciul nemaiștiind practic să vorbească, dar după cîteva zile memoria i-a revenit.

Selkirk s-a întors în patrie doi ani mai tîrziu. La cîteva luni după întoarcere, povestea sa incredibilă a fost publicată de către ziaristul Richard Steel, și în acest fel a luat și Daniel de Foe cunoștință de ea, scriind apoi „Robinson Crusoe“.

În imagine, ilustrația la prima ediție a romanului, apărut la Londra în 1719.

Rinocerul este pe cale de dispariție? ne întreabă pioniera CARMEM DRAGOMIR din Mediaș.

Rinocerul — unul dintre cele mai interesante animale ce trăiesc pe continentul african (cu două coarne în frunte) și în cîteva regiuni din sudul Asiei (cu un singur corn în frunte, rinocerul indian) — este, într-adevăr, în pericol de a fi exterminat.

În Africa se disting două specii de rinocer alb și negru, după nuanța pe care o are pielea sa groasă și aproape lipsită de păr. Odinioară, numărul acestor mamifere imparicopitate, cu corpul masiv și lung de 2—5 m, era destul de mare în țări ca Uganda, Kenya și Tanzania. Începînd cu anii '70, numărul exemplarelor a început să scadă considerabil datorită vînatului excesiv. Astfel că în Kenya și Tanzania au rămas doar rinoceri negri. De ce sînt vînați rinocerii? Pentru cornul lor care, fărîmițat pînă ce devine o pudră, este frecvent utilizat în medicina tradițională din Africa și Asia. Și tot din cornul de rinocer se confecționează cele mai curioase și interesante obiecte decorative. Cornul de rinocer a devenit atît de rar și prețios, încît valorează mai mult decît echivalentul său în aur.

În prezent, unele țări recurg la refacerea nișelor distruse. Pentru ca specia stabilită de milenii în Africa de Est să nu dispară complet, statul african Kenya a importat rinoceri albi pentru repopularea zonei.

RADU DIMECA, elev la Școala nr. 3 din Baia Mare, ne întreabă: Care ar putea fi, după părerea specialiștilor, cel mai greu sport practicat în lume?

De fapt, sînt mai multe! Noi ne vom opri, astăzi, numai la unul dintre acestea: MARATONUL.

Cea mai epuizantă dintre probele atletice este cea de maraton, care cere să fie parcurși pe jos, cum probabil vă amintiți, 42,195 km! Pentru a acoperi această distanță în alergare, recordmanului lumii i-au fost necesare 4 ore, 8 minute și 19 secunde. Iată însă că s-a găsit un excentric care a parcurs întreaga probă de maraton cu... spatele! A fost stabilit și un record mondial, cu timpul de 4 ore și 58 de minute. Recent însă, un francez, Yves Pol, a ținut morțiș să doboare și acest record. Și a reușit: a alergat maratonul, tot cu spatele, dar într-un timp cu 20 de minute mai bun decît cel al „recordmanului“...

Surpriza rubricii

Rîndurile din ilustrata alăturată sînt adresate de marinarii de pe nava „Tuzla“ pionierilor de la școlile nr. 6 și nr. 36 din Constanța.

În curînd, într-unul din numerele viitoare, vă vom oferi numele unor nave și locurile în care se află pe mările și oceanele lumii. Scriindu-le marinarilor noștri pe adresele respective, veți avea posibilitatea să aflați amănunte despre munca și viața lor la bordul navelor aflate sub tricolor, despre felul în care își îndeplinesc importanta lor misiune patriotică.

Rămîneți deci pe recepție!

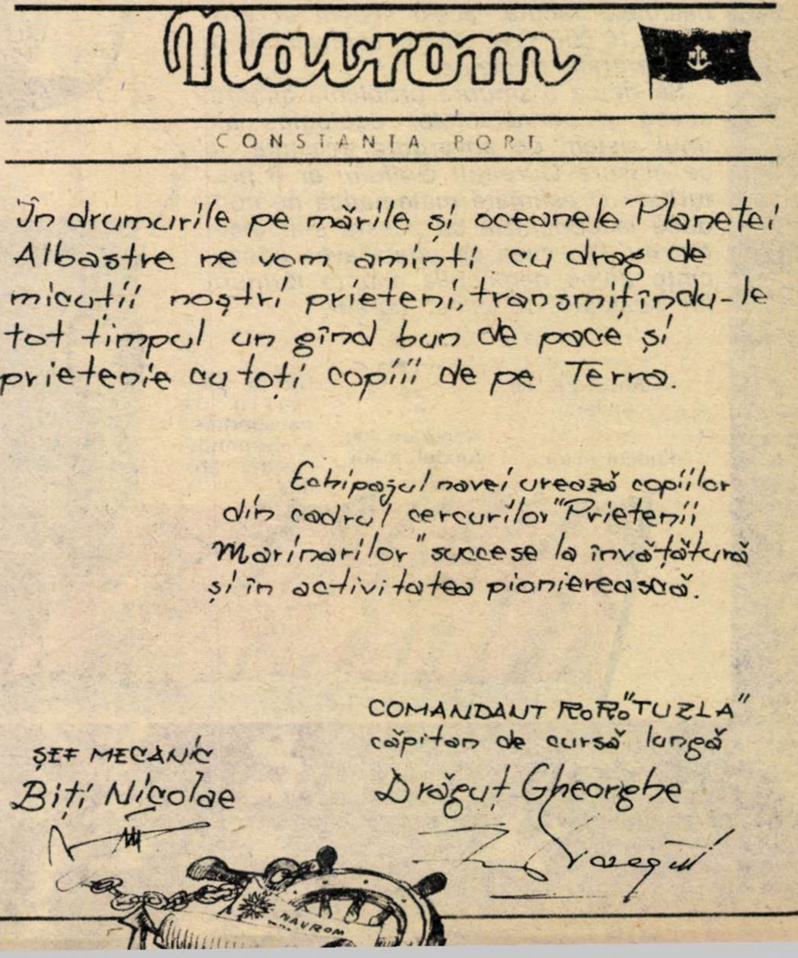

Navrom

CONSTANȚA PORT

În drumurile pe mările și oceanele Planetei Albastre ne vom aminti cu drag de micuții noștri prieteni, transmițîndu-le tot timpul un gînd bun de pace și prietenie cu toți copiii de pe Terra.

Echipajul navei urează copiilor din cadrul cercurilor "Prietenii Marinarilor" succese la învățătură și în activitatea pionierească.

ȘEF MECANIC
Biți Nicolae

COMANDANT RoRo "TUZLA"
căpitan de cursă lungă
Drăguț Gheorghe
Drăguț

ENERGIA VALURILOR

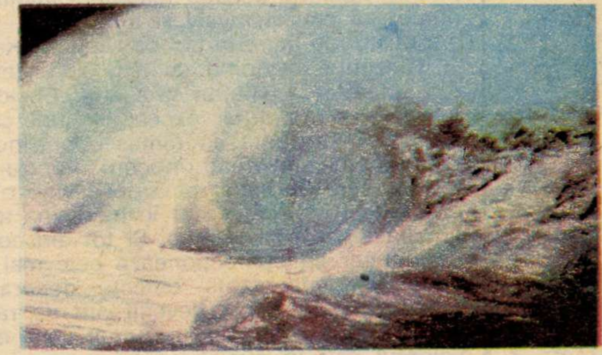

UN PROIECT ÎNDRĂZNEȚ

Venit parcă din lumea cărților lui Jules Verne, un nou proiect pentru producerea energiei electrice începe să prindă contur: numele lui este „Coriolis“ și propune instalarea unei turbine în apele Golfstromului (Curentul Golfului), care încălzește apele Atlanticului și coastele a două continente.

Proiectul constă în construirea unor turbine uriașe, de 170 de metri diametru, ale căror palete s-ar fixa pe un ax de 110 metri lungime. Fiecare turbină ar fi plasată la 25 de metri adîncime în mijlocul Curentului Golfului. Acest curent, care atinge viteza de 2,3 m/s, ar acționa asupra paletelor turbinei, care la rîndul lor ar antrena un generator.

Pentru fixarea instalațiilor se poate folosi tehnologia de amplasare a platformelor petroliere. Proiectul conține 231 de turbine în grupe de cîte 21. Rețeaua s-ar întinde pe o suprafață de 60 km lungime și 30 km lățime. După calculele făcute, acest sistem ar produce 10 000 GW, adică echivalentul a 10 centrale nucleare.

Se ridică o singură problemă majoră: aceea a consecințelor ecologice ale unui sistem de anvergura acestuia. În ce măsură Curentul Golfului ar fi perturbat? O estimare matematică ne conduce la concluzia că acesta s-ar încetini cu 1%, ceea ce poate avea consecințe deloc neglijabile asupra țărmurilor scăldate de acest curent.

În prezent este greu de precizat dacă această soluție va fi adoptată. În orice caz cercetările continuă. Oamenii de știință vor găsi cu siguranță soluția optimă pentru folosirea eficientă a energiei Golfstromului.

Ing. MIHAELA GORODCOV

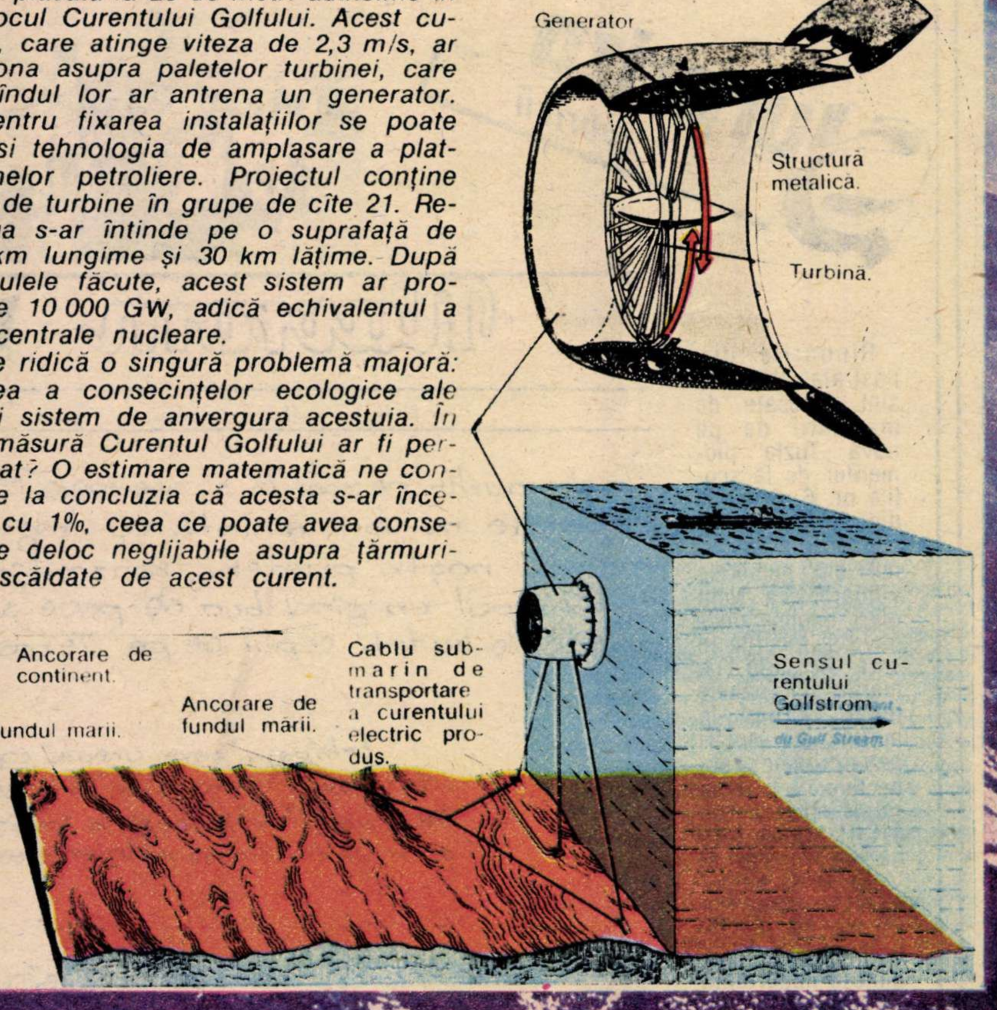
Generator
Structură metalică.
Turbină.
Ancorare de continent.
Fundul mării.
Ancorare de fundul mării.
Cablu submarin de transportare a curentului electric produs.
Sensul curentului Golfstrom.
du Gulf Stream

- Valurile au o forță uriașă. Ele se pot ridica la o înălțime de peste 30 de metri. Valurile oceanului lovesc în țărmuri sau în pereții vapoarelor cu o forță de 20–30 de tone pe metru pătrat.

- La Bilbao, în timpul unui uragan, valurile au dislocat un masiv de beton de 1 700 de tone. De-a lungul coastei de vest a Franței, energia unei singure lovituri de val însumează 75 de milioane de cai-putere.

- Valurile se formează potrivit unor tipare. Unul din 23 este de două ori mai mare decît înălțimea medie a celorlalte valuri. O dată la 1 175 de valuri, unul este mai mare de trei ori decît înălțimea medie a celorlalte, iar un val din 300 000 depășește și acest record. In 1883, erupția vulcanică din Kracatoa (Indonezia) a provocat valuri care au ajuns pînă la Capul Horn (America de Sud) și Canalul Mînecii.

- In 1900, timp de 18 ore, locuitorii orașului Galveston din Texas au fost terorizați de un uragan violent, care sufla cu o viteză de peste 200 km pe oră și care a „comasat“ valurile uriașe ale mării, aruncîndu-le asupra orașului. Marile pierderi provocate atunci i-au pus în gardă pe locuitori, care și-au reconstruit orașul cu cîțiva metri mai sus.

- În timpul unui urgan din 1915, care a bîntuit pe coastele Indiilor de vest, un val uriaș a tîrît un vapor englezesc pe o distanță de mai bine de jumătate de kilometru în interiorul uscatului. Locuitorii din insula St. Thomas au rămas uluiți cînd, în urma unor valuri uriașe stîrnite din timpul nopții, au găsit, a doua zi, pe străzile orașului, vaporul „Manona Gaella“, pe care-l văzuseră în ajun ancorînd în rada portului.

- Pe baza unor date geologice, meteorologice și seismologice, furnizate de servicii de specialitate din Uniunea Sovietică, S.U.A., Japonia, Canada, Bolivia și Cuba, oamenii de știință sovietici au întocmit o hartă seismică a Oceanului Pacific. Scopul este detectarea obîrșiei acelor valuri gigantice denumite tsunami, ce iau naștere în urma cutremurelor subacvatice. Harta indică 79 de arii – posibile locuri de origine a valurilor tsunami – unde au avut loc în ultim 70 de ani mișcări seismice.

Valurile ar putea asigura în vi tor o mare parte din consumul d electricitate al planetei. Mai mult echipe de cercetători lucrează intens pentru punerea la punct centralelor electrice bazate pe energia valurilor. Se apreciază că valurile vor constitui „petrolu anului 2000“. Binefacerile energiei mareelor și ale energiei termice a mărilor, care utilizează diferența de temperatură între suprafața apei și zonele de mare adîncime, sînt cunoscute și se pune la punct folosirea lor.

MIHAI BURDUJA

CALEIDOSCOP

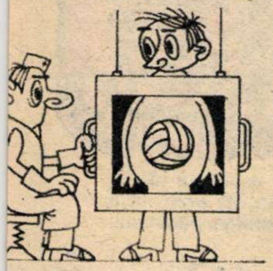

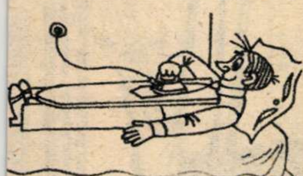

u umor

1	2	3	4	5	6	7 ■	8	9	10	11
2							■			
3					■					
4				■				■		
5			■				■			
6					■					
7 ■							■			
8	■		■			■			■	
9		■			■			■		
10						■				
11								■		

ORIZONTAL: 1) Mare artist comic român, al cărui nume îl poartă Festivalul umorului ținut din doi în doi ani la Vaslui. A se veseli. 2) Distractiv. Element de compunere cu sensul de „țesut adipos". 3) Vehicul pentru cineva luat pe sus. Pasăre asemănătoare cu barza (pl.). 4) Nimic mai mult. Păcălit (fig.). Petre Georgescu. 5) Simbol pentru rotor. Fotbal (abr.). Plimbare scurtă. 6) A ironiza anumite manifestări negative. A învăța un animal să îndeplinească anumite acțiuni. 7) Patria lui Dante, autorul „Divinei comedii". Artist de pantomimă. 8) Număr prescurtat. Primele la varietăți. 9) Din spate. La divertisment. Notă muzicală. Horia Savu. 10) Hazlii. Decor hibernal. 11) Glumeț de profesie. Între răsăritul și apusul soarelui.

VERTICAL: 1) Minunat loc de petrecere a vacanței (sing.). Comedie de Tudor Mușatescu. 2) Interpreți de umor din brigăzile artistice. Copac. 3) Ironizată și criticată. Într-un moment! 4) Component al aerului. Cuta. Tragere la țintă. 5) Calapod. Ca brazii sau ca stejarii (fig.). 6) Pene. Primele din alfabet. Zece! Sînt. 7) Un fel de monolog. 8) Barbu Sorin. Vesel. 9) Localitate în U.R.S.S. Voie bună. 10) Se distrează. Rîset. 11) Autori ai unor scurte și spirituale poezii satirice.

DICȚIONAR: LIP, ILI.

ANA MOGA

Gigel s-a rătăcit de mama lui și se hotărăște s-o caute.
– Nene, n-ai văzut matale o mamă cu pardesiu gri și fără un copil care seamănă cu mine?

Pătrat

ORIZONTAL ȘI VERTICAL LA FEL: 1) Arbore. 2) Lipsit de transparență. 3) Porumb măcinat mare. 4) La locul natal (fig.). 5) Căutat.

1	2	3	4	5
4				
5				

TICUȚĂ CEL UITUC

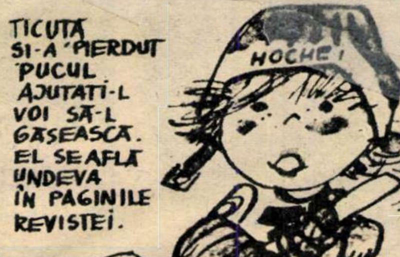

TICUȚĂ
ȘI-A PIERDUT
PUCUL.
AJUTAȚI-L
VOI SĂ-L
GĂSEASCĂ.
EL SE AFLĂ
UNDEVA
ÎN PAGINILE
REVISTEI.

CÎTE PIESE DE ȘAH SE AFLĂ ÎN DESEN?

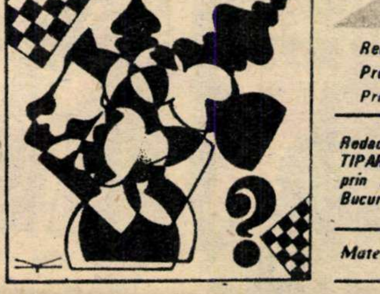

DE PRECIZIE

(triverb: 8, 4)

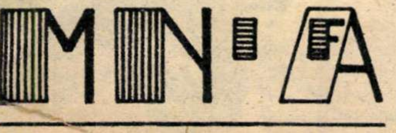

Cutezătorii

**În vacanța de iarnă,
ca în toate lunile anului,
un prieten bun
al tuturor copiilor:
Revista „CUTEZĂTORII"**

Abonamente pe anul 1986, prin oficiile și agențiile P.T.T.R., pînă la data de 22 decembrie a.c.

FILATELIE

Ziua cînd primul marinar a zărit țărmurile Americii a fost 12 octombrie 1492. Acestei date i-a urmat un val de călătorii spre noul continent. Pentru comercianții din Lyon a călătorit spre Florida florentinul Verazzano; el a numit pămîntul descoperit Gallia Nova. În 1534 face prima sa călătorie spre aceste ținuturi un corăbier din St. Malo: Jacques Cartier. Teritoriul descoperit de el, căruia Cartier i-a dat numele Noua Franță, este Canada de astăzi.

În amintirea primului său drum spre viitoarea Canadă, poșta din Franța și cea din Canada au emis diverse mărci poștale cu chipul navigatorului. Dar în 1984, cu ocazia aniversării a 450 de ani de la eveniment, cele două administrații poștale au emis cîte un timbru în comun. Este un caz rar de cooperare dintre poștele a două țări.

PETRE DOMȘA

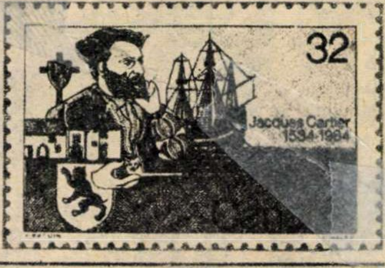

PROFESORUL – CÎTE CONTINENTE SÎNT?
ELEVUL – CINCI!
PROFESORUL – ENUMĂRĂ-MI-LE.
ELEVUL – 1, 2, 3, 4, 5!

CONCURSUL

ARENA MATEMATICIENILOR 3

3. CEL MAI MARE NUMĂR CU 1

Care este cel mai mare număr ce se poate scrie folosind de patru ori cifra 1?

●●●●●●●●●●●

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

Coperta noastră
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Cutezătorii 49

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Prezentare artistică: ION DONCA; Responsabil de număr ELENA MANESCU;
Prezentare tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10 ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

9

Scenariu : **TUDOR POPESCU**
Desene: **VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU**

TAINA PERGAMENTULUI

9

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Dadas și Zuro, furișați în tabăra romanilor, află că podul construit de Balbus pentru ca romanii să poată trece în Dacia este gata. Doi militari romani — Lucinius Sura și Claudius Livianus — urmează să ducă comandanților legiunilor de la Novae și Durustorum ordinele trimise de împăratul Traian. Pe drum însă sînt așteptați de Dadas și Zuro, care reușesc să le smulgă papirusul.

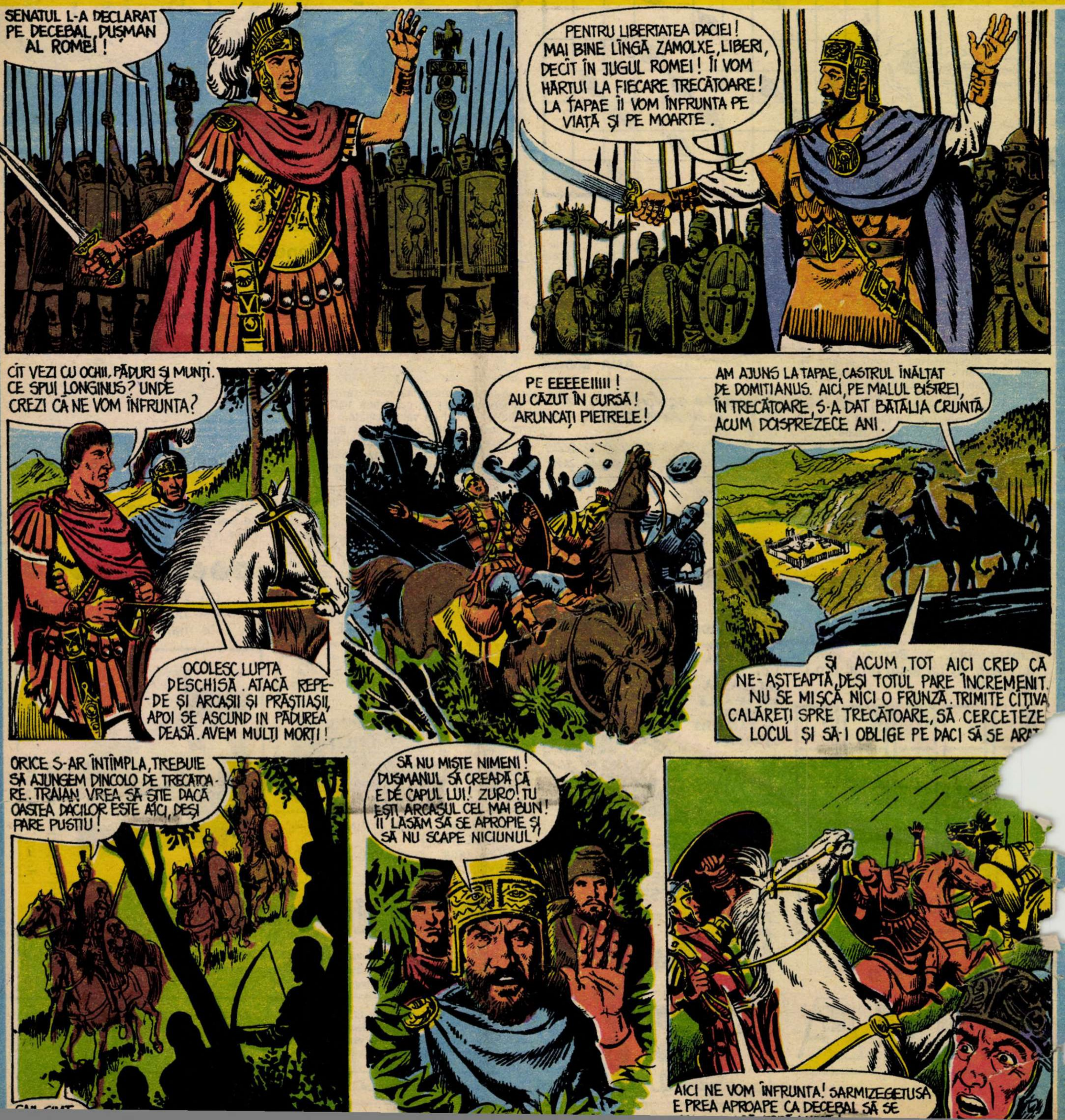
SENATUL L-A DECLARAT PE DECEBAL DUȘMAN AL ROMEI!
PENTRU LIBERTATEA DACIEI! MAI BINE LÎNGĂ ZAMOLXE, LIBERI, DECÎT ÎN JUGUL ROMEI! ÎI VOM HĂRȚUI LA FIECARE TRECĂTOARE! LA TAPAE ÎI VOM ÎNFRUNTA PE VIAȚĂ ȘI PE MOARTE.
CÎT VEZI CU OCHII, PĂDURI ȘI MUNȚI. CE SPUI LONGINUS? UNDE CREZI CĂ NE VOM ÎNFRUNTA?
OCOLESC LUPTA DESCHISĂ. ATACĂ REPEDE ȘI ARCAȘII ȘI PRĂȘTIAȘII, APOI SE ASCUND ÎN PĂDUREA DEASĂ. AVEM MULȚI MORȚI!
PE EEEEEIIIII! AU CĂZUT ÎN CURSĂ! ARUNCAȚI PIETRELE!
AM AJUNS LA TAPAE, CASTRUL ÎNĂLȚAT DE DOMITIANUS. AICI, PE MALUL BISTREI, ÎN TRECĂTOARE, S-A DAT BĂTĂLIA CRUNTĂ ACUM DOISPREZECE ANI.
ȘI ACUM, TOT AICI CRED CĂ NE-AȘTEAPTĂ, DEȘI TOTUL PARE ÎNCREMENIT. NU SE MIȘCĂ NICI O FRUNZĂ. TRIMITE CÎȚIVA CĂLĂREȚI SPRE TRECĂTOARE, SĂ CERCETEZE LOCUL ȘI SĂ-I OBLIGE PE DACI SĂ SE ARA
ORICE S-AR ÎNTÎMPLA, TREBUIE SĂ AJUNGEM DINCOLO DE TRECĂTOARE. TRAIAN VREA SĂ ȘTIE DACĂ OASTEA DACILOR ESTE AICI, DEȘI PARE PUSTIU!
SĂ NU MIȘTE NIMENI! DUȘMANUL SĂ CREADĂ CĂ E DE CAPUL LUI! ZURO! TU EȘTI ARCAȘUL CEL MAI BUN! ÎI LĂSĂM SĂ SE APROPIE ȘI SĂ NU SCAPE NICIUNUL!
AICI NE VOM ÎNFRUNTA! SARMIZEGETUSA E PREA APROAPE CA DECEBAL SĂ SE

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

50

JOI, 12 DECEMBRIE 1985,
ANUL XIX (NR. 949)

Din sumar:

- Se apropie încheierea trimestrului
- Noua albie a Dîmboviței
- Semafor — Autoevaluare și recompense!
- Sîntem prieteni cu toți copiii lumii!

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat joi, 5 decembrie, o vizită de lucru în două unități industriale reprezentative din Capitală — Întreprinderea „23 August“ și Întreprinderea de confecții și tricotaje București.

Desfășurat la puțin timp după lucrările plenarei Comitetului Central al partidului și ale primului Congres al științei și învățămîntului, noul dialog de lucru al conducătorului partidului și statului nostru a prilejuit analiza unor probleme de stringentă actualitate ale activității economice — încheierea cu rezultate cît mai bune a planului de producție pe acest an și temeinica pregătire a celui ce va începe peste puțin timp, introducerea în practica productivă a noilor cuceriri ale științei și tehnicii, în spiritul hotărîrilor recentului forum al științei și învățămîntului.

Colectivele muncitorești ale celor două mari întreprinderi au primit pe secretarul general al partidului cu cele mai alese sentimente de stimă și dragoste fierbinte, de profundă recunoștință pentru neobosita sa activitate dedicată ridicării patriei pe noi culmi de progres și civilizație, pentru asigurarea unui tot mai înalt nivel de trai material celor ce muncesc. Și de această dată, cei veniți în întîmpinarea tovarășului Nicolae Ceaușescu au dat expresie hotărîrii ferme a puternicului detașament muncitoresc bucureștean de a transpune neabătut în viața politică internă și internațională a partidului și statului, prețioasele orientări și indicații cuprinse în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu rostite recent.

Puternic mobilizate de aprecierile și îndemnurile tovarășului Nicolae Ceaușescu, colectivele celor două unități industriale, în mijlocul cărora s-a aflat secretarul general al partidului, au exprimat hotărîrea acestora de a depune în continuare eforturi susținute pentru ridicarea întregii munci la un nivel superior de calitate și eficiență, de a-și spori contribuția, alături de întregul nostru popor, la înflorirea continuă a României socialiste, la ridicarea ei pe noi trepte de civilizație și progres.

CADRAN POLITIC

Știința și învățămîntul românesc cunosc un nou și puternic impuls în urma Congresului științei și învățămîntului, beneficiind de un amplu, concret și mobilizator program care le jalonează întreaga activitate pe perioada celui de-al 8-lea cincinal și în perspectivă pînă la începutul celui de-al III-lea mileniu. Acest program de lucru pentru oamenii muncii din domeniul cercetării științifice și învățămîntului de toate gradele îl constituie înseși noile orientări, sarcinile și îndemnurile, ideile-forță ce se desprind din magistrala cuvîntare rostită de către secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** la tribuna primului forum al științei și învățămîntului. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„În concordanță cu noile obiective strategice, cercetarea științifică și tehnologică, precum și învățămîntul trebuie să fie în primele rînduri în desfășurarea întregului proces revoluționar în noua etapă de dezvoltare a țării“.**

O contribuție determinantă, un rol primordial revin acestor două domenii fundamentale în dezvoltarea intensivă, în realizarea unei calități superioare în toate sectoarele vieții economice și sociale.

Primul Congres al științei și învățămîntului constituie un eveniment de maximă însemnătate în ce privește promovarea largă a revoluției tehnico-științifice în toate sectoarele de activitate economico-socială, în strînsă concordanță cu obiectivele noii etape pe care o inaugurează cincinalul 1986—1990, în lumina istoricelor hotărîri ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

O garanție certă a înfăptuirii proiectelor cuprinse în programul de acțiune al celui dintîi forum al științei și învățămîntului o constituie crearea noului organism democratic — **Consiliul Național al Științei și Învățămîntului** — a cărui coordonare unitară, de înaltă competență științifică i-a fost încredințată tovarășei academician doctor inginer **Elena Ceaușescu,** în semn de unanimă apreciere a prodigioasei sale activități, de unanimă recunoaștere a remarcabilei contribuții aduse la dezvoltarea științei românești, la afirmarea ei pe plan internațional. Oamenii de știință, cercetătorii, cadrele didactice din întreaga țară își unesc eforturile în participarea sporită la promovarea progresului științific și tehnic în toate ramurile de activitate, la formarea tinerelor generații ale patriei, la înarmarea lor cu cele mai noi cuceriri ale științei, tehnicii și culturii, pentru a deveni oameni cu o temeinică și multilaterală pregătire profesională, cu o înaltă conștiință revoluționară, comunistă.

Tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, i-au fost adresate, în aceste zile, în numele a milioane de cetățeni ai patriei de cele mai diferite profesii, telegrame și scrisori prin care sînt exprimate, din adîncul inimii, sentimentele de aleasă stimă și prețuire, cele mai calde și respectuoase felicitări pentru desemnarea sa în calitate de președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, organism unic de conducere democratică a întregii activități din aceste domenii esențiale pentru progresul multilateral al patriei, pentru creșterea necontenită a nivelului de civilizație și bunăstare al națiunii noastre socialiste.

Toți cei ce beneficiază nemijlocit de înțeleptul sfat, de mobilizatoarele îndemnuri și sprijinul statornic al tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu își exprimă deosebita bucurie și mîndrie de a continua, sub conducerea sa, activitatea consacrată înfăptuirii hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului privind ridicarea la un înalt nivel calitativ a cercetării științifice și învățămîntului, în deplină concordanță cu obiectivele dezvoltării intensive a economiei românești în etapa actuală și în perspectivă.

Mesajele reafirmă angajamentul solemn al comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii din cele mai diferite sectoare de activitate, al întregului popor ca, urmînd exemplul eroicei vieți de muncă și luptă revoluționară al conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, al tovarășei Elena Ceaușescu, să acționeze, cu toate forțele și energiile creatoare, pentru înfăptuirea exemplară a planurilor și programel de dezvoltare economic cială a țării, pentru prosp patriei noastre socialiste, a rea demnă a României în rîn națiunilor lumii, pentru triumf idealurilor de pace, libertate, independență și progres ale omenirii.

> **„În întreaga activitate educativă trebuie să dezvoltăm puternic sentimentul patriotic, de dragoste față de popor, față de patrie, de solidaritate a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate.“**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**
>
> (Din Cuvîntarea la Congresul științei și învățămîntului)

TRADIȚIILE DE LUPTĂ REVOLUȚIONARĂ ALE PARTIDULUI

ÎNSUȘIREA ȘI APLICAREA LOR ÎN VIAȚĂ DE CĂTRE TINERETUL ȘI COPIII ROMÂNIEI SOCIALISTE

Istoria poporului român este străbătută de un înalt patriotism, de un puternic filon de neînfricare, dîrzenie și eroism, este brăzdată de lupta neostoită pentru afirmarea și apărarea ființei naționale, pentru realizarea idealurilor de libertate și dreptate socială, pentru crearea unor mari valori ale culturii materiale și spirituale ale societății românești.

În istoria multimilenară a poporului român se integrează ca parte organică-constitutivă mișcarea muncitorească revoluționară și comunistă care, ridicînd pe o treaptă superioară lupta strămoșilor noștri pentru libertate socială și națională, pentru progres și civilizație, a îmbogățit cu noi pagini strălucite tezaurul glorioaselor tradiții de luptă ale poporului pentru o viață mai bună. Tradițiile făurite de miscarea muncitorească revolutionară și comunistă se constituie într-o expresie a continuității a tot ce au creat mai de preț masele largi populare de-a lungul istoriei. Apărută în lupta pentru independență, libertate și suveranitate, mișcarea muncitorească, socialistă și comunistă și-a găsit împlinirea în lupta consecventă pentru lichidarea oricăror forme de asuprire socială, economică, politică și națională.

Partidul Comunist Român, făurit în mai 1921, a devenit conducătorul politic al întregului popor în lupta pentru edificarea noii orînduiri socialiste și comuniste, a dezvoltat și împlinit pe cea mai înaltă treaptă bogatele tradiții de luptă ale poporului.

Toate aceste tradiții înălțătoare formate în luptele eroice purtate de mișcarea muncitorească, socialistă și comunistă de peste un secol pentru dreptate socială și națională, pentru desăvîrșirea unității național-statale, pentru înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, pentru edificarea noii orînduiri reprezintă un important liant între trecutul, prezentul și viitorul poporului nostru, îndeamnă la reflectare, la cultivarea și respectarea lor, la dezvoltarea lor la nivelul epocii pe care o trăim.

Astfel, tradițiile mișcării muncitorești socialiste și comuniste devin un factor esențial de educare patriotică, revolutionară a tineretului și copiilor României socialiste, un inestimabil mijloc de mobilizare a lor la opera conștientă de edificare a societății socialiste și comuniste în patria noastră.

Dezvoltînd recunoștința și prețuirea față de strămoșii care cu sacrificii și jertfe uriașe au apărat ființa națională a poporului, purtînd prin vremuri steagul luptei pentru democratie, socialism și pace, sădim în conștiința oamenilor, constructori ai noii orînduiri, sentimentul răspunderii față de moștenirea înaintașilor, hotărîrea de a duce mai departe, în noile condiții istorice, făclia progresului și civilizației. Astfel, în formarea conștiinței socialiste a tinerei generații se înscrie ca o componentă esențială educarea în spiritul patriotismului care, insuflînd încredere în viitorul luminos al țării, își află un suport solid în cultivarea respectului față de trecutul glorios, față de pildele de eroism și vitejie care au brăzdat și brăzdează istoria națională.

În aceste glorioase bătălii s-au format militanți de seamă ai Partidului Comunist Român. Cea mai luminoasă personalitate este tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul partidului și statului nostru, care încă din adolescență s-a afirmat în lupta eroică a clasei muncitoare ca un excepțional și neînfricat conducător al luptei pentru cauza poporului. Viața și activitatea sa constituie cel mai înalt exemplu de eroism pentru noile generații, pentru toți fiii patriei.

Inalta cinstire și prețuire a trecutului eroic al poporului, a mișcării muncitorești și revoluționare sînt nu numai expresia prețuirii față de înaltele valori ale istoriei noastre, ci și ilustrarea conștiinței oamenilor societății noastre, potrivit căreia socialismul nu se naște pe loc gol, că una din trăsăturile sale caracteristice este tocmai preluarea a tot ce poporul a creat progresist, noilor generații revenindu-le nobila misiune de a dezvolta istoricele izbînzi, clădind astfel o Românie din ce în ce mai strălucitoare.

În contextul construirii societății socialiste și comuniste care implica acțiunea conștientă a maselor în opera de edificare a noii societăți, educația patriotică în spiritul tradițiilor mișcării muncitorești și comuniste capătă profunde dimensiuni formative, deci contribuie decisiv la formarea trăsăturilor patriotice, comuniste, revoluționare ale tinerilor.

Dînd o înaltă apreciere forței educative a istoriei, secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** a subliniat cu deosebită vigoare că istoria poporului român și istoria mișcarii muncitorești revoluționare și comuniste, ca parte constitutiva a istoriei naționale, trebuie să constituie fundamentul activității ideologice, al educației patriotice, socialiste a maselor. În acest sens tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** arăta că **„În educarea socialistă a maselor, cunoașterea istoriei proprii constituie un factor important al dezvoltării conștiinței de sine a poporului“.**

Cunoașterea și însușirea înaltelor exemple istorice în lupta revoluționară de eliberare socială și națională, a înaltelor acte de eroism ale celor care au făcut posibilă construirea societății noi contribuie nemijlocit la formarea puternicului sentiment al patriotismului, a trăsăturilor cetățenești ale omului nou, constructor al socialismului și comunismului, care se exprimă în dragostea nețărmurită față de patria socialistă, în nobilele eforturi pentru înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român, politică de fermă apărare a libertății, independenței și integrității țării, pentru construirea pe pămîntul scump al patriei a societății socialiste multilateral dezvoltate, a societății comuniste.

Conf. univ. dr. ION ARDELEANU

O ETAPĂ ÎNCUNUNATĂ DE REZULTATE BUNE ȘI FOARTE BUNE LA ÎNVĂȚĂTURĂ

Se apropie încheierea trimestrului

E ora cînd fiecare școlar poate trage deja o linie sub care să adune, să facă suma propriilor sale eforturi concretizate prin notele obținute pînă acum, e ora cînd toată lumea elevilor e alertată de încheierea cu succes a primului trimestru.

Aceasta e — nu-i așa? — atmosfera care domină acum în fiecare clasă și pe care aveam s-o regăsim și în mijlocul celor 1 100 de elevi ai **Școlii nr. 76 din Capitală.** 1 100 de pionieri și școlari uniți prin aceleași năzuințe și ambiții și care, precum vom vedea, înțeleg că a fi buni prieteni, buni colegi, înseamnă în primul rînd a fi exigenți și vigilenți față de tot ceea ce le-ar putea prejudicia victoria comună: un trimestru încununat de rezultate bune și foarte bune la învățătură.

Explorator prin... Carpații Meridionali

Cea care l-a ambiționat pe elevul Adrian Cristea să devină un temerar „explorator" al Carpaților Meridionali a fost inimoasa lui colegă Aliteea Aldea. Ea l-a luat cu binișorul, ea l-a ajutat să se „documenteze" cu manualul, caietul de notițe și harta asupra itinerarului pe care aveau să-l străbată în ziua următoare elevii clasei a VIII-a B. A venit și ora de geografie. Ca un cavaler la asalt a pornit Florin în imaginara călătorie pe hartă, escaladînd cu curaj fiecare vîrf, „fixînd" cu precizie caracteristicile acestora. Rămasă „acasă", adică în bancă, Aliteea urmărea cu emoție, împreună cu întreaga clasă, „urcușul" lui Adrian. În ce-l privește pe eroul nostru, cum puține „zone" ale lecției îi rămăseseră neștiute la perfecție, a primit nota 8! El, care de obicei nu lua mai mult de 5—6, a prins dintr-o dată „gustul înălțimilor", adică al notelor mari. Care de altfel au și început să apară în carnetul său de elev și la celelalte obiecte.

4 de... 4 = 10?!

Sigur ca nu, dragi prieteni! Dar nu despre o eroare matematică e vorba, ci despre interesanta istorie a unei note de 10. Deși acum e într-a VII-a, Florin Avădanei ține minte cu precizie că în clasa a V-a a luat 4 de 4! A fost primul semnal de alarmă care l-a scos din „amorțeala" lui obișnuită. (Fiindcă pînă atunci el trăise cît se poate de liniștit și comod la adăpostul lui 5 și 6.) A trebuit să depună „supraeforturi" ca să „scoată" notele de 7 salvatoare de corigență. Așa a descoperit el... „nisipurile mișcătoare" pe care se află „insula moderaților". Un simțămînt nou, necunoscut pînă atunci i s-a trezit lui Florin: ambiția de a se autodepăși. Încă din anul trecut notele lui începuseră să crească, dar nu urcaseră niciodată la „culmile" lui 10! Pînă în acest prim trimestru al clasei a VII-a. Și unde: tocmai la chimie, obiect nou și deloc ușor, dar care a început să-l pasioneze. Uite, de pildă, lecția despre atom pur și simplu îl cucerise. Totuși nu s-a lăsat ispitit de ideea că „o știe din clasă", ci a insistat

foarte mult asupra ei acasă. Horia Mateescu, unul dintre cei mai buni elevi din clasa a VII-a C, a fost primul care l-a felicitat pe Florin pentru acel 10 binemeritat. Și tot el i-a propus ca împreună cu colegul său de bancă, Edua[illegible] Gluk, să candideze pentru trofeul „Ban[illegible] de onoare". Detașam[illegible] a decis însă ca odat[illegible] ei să primească însem[illegible] autodepășirii și pionierele Andreea Croitoru și Silvia Timofte. Fiindcă Silvia, urmînd exemplul Andreei, a început să învețe mult mai bine — dovadă notele de 8—9 și chiar de 10 care au inaugurat în acest an carnetul ei de note.

Cum zboară timpul pe... aripile poeziei!

Dupa cum se știe, nu oricine reușește să se acomodeze ușor venind într-o nouă clasă. Așa s-a întîmplat și cu Andrei Cazacu dintr-a VII-a A. Fire mai timidă, mai reținută, el n-a prea încercat să se apropie de proaspeții colegi. Timpul trecea și el devenea din ce în ce mai retras. Abia aștepta să se termine cursurile, pentru ca ajuns acasă să se închidă în camera lui, unde, în secret, își petrecea multe ore scriind versuri. Zburînd pe aripile imaginației, ale poeziei, aproape că uita de lecțiile pentru a doua zi. Așa se făcea că uneori și le pregătea în grabă, nu ca altă dată, cu profunzimea care-l caracteriza. Și iată că Andrei, care fusese un elev numai de 10, începuse să ia note chiar de 7. Noii colegi credeau că aceasta e „starea lui obișnuită" la învățătură: un elev bun, dar nu foarte bun. În această ipostază a încheiat Andrei anul școlar trecut. Dar la începutul clasei a VIII-a mama l-a provocat la o discuție foarte serioasă asupra drumului pe care vrea să și-l aleagă în pregătirea pentru viitoarea meserie. „Îmi place să scriu versuri, dar mă pasionează foarte mult și matematica, fizica. De fapt aș dori să îmbrățișez o meserie tehnică" — i-a mărturisit Andrei. Bineînțeles, el n-a încetat să scrie versuri — ba de curînd a trăit bucuria unui frumos debut poetic în numărul 3 al revistei „Limb și literatura română". Dar s-a decis totodată să învețe cu aceeași seriozitate și tenacitate ca în ani cînd se număra printr performerii notelor mari.

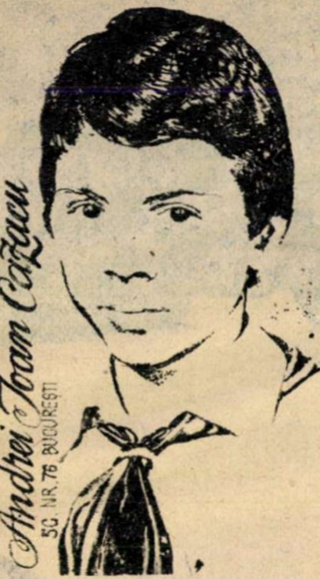

Hotărîre pe care așteptăm s-o confirme chiar finalul acestui trimestru.

Ambițiile au crescut

Cristina Banu (eleva în clasa a VII-a B), comandanta unității Școlii nr. 76, obișnuiește să noteze într-un carnet tot ceea ce-și propune să urmărească în activitatea ei, pe o anumită perioadă, sub două rubrici: „probleme rezolvate" și „probleme nerezolvate". Asistînd la o recentă adunare de analiză a situației la învățătură a clasei a VI-a A, a fost impresionată de eforturile pe care le face colectivul detașamentului să încheie acest trimestru cu rezultate mult mai bune decît în anii trecuți. Grupele de intrajutorare și-au sporit într-adevăr eficiența. O demonstrează saltul pe l-au făcut Claudia Gheorghe, Nicoleta Ilie sau Fănel Chiriloaie care (fiind bolnav, anul trecut a lipsit două trimestre) și-a redresat și el, cu ajutorul colegilor, situația la învățătură. Totuși cazul elevului Marian Anghel e încă o „problemă nerezolvată" — cum spune Cristina. E drept că Marian nu mai lipsește de la școală, a început să fie mai atent și mai activ la ore, ba chiar să-și scrie temele cu regularitate. Dar va reuși oare, adunîndu-și toate forțele și ajutat de colegul și noul său prieten George Toma, să se salveze, pe ultima sută de metri, de amenințarea corigenței? E greu, dar se poate. Cu multă voință, bineînțeles.

•

E, așadar, ora cînd mulți dintre cei buni și foarte buni la învățătură își privesc carnetul de elev cu reînnoită mîndrie, alții îl „contemplă" cu... duioșie — „ia te uită ce frumusețe de note, cît de mult am crescut, față de anul trecut!" Ceea ce înseamnă că numărul „moderaților" a scăzut! Dar mai sînt unii care, privindu-se în oglinda propriului carnet, constată urmările dăunătoare ale delăsării, absențelor de la școală, neatenției la ore. Însă voi, colectivul detașamentului, al unității îi ajutați ca întotdeauna să nu-și piardă „suflul", să ajungă alături de voi, umăr lîngă umăr, la linia de sosire. Așa cum o dovedesc și cei 1 100 de pionieri și elevi ai Școlii nr. 76 din Capitală.

ILEANA PIȚA

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

O ÎNDATORIRE CETĂȚENEASCĂ DE CEA MAI MARE IMPORTANȚĂ ESTE ECONOMISIREA ENERG ELECTRICE! FACEȚ TOTUL PENTRU BUNA GOSPODĂRIRE A ENERGIEI!

Pionieri și școlari, instalați-vă masa de lucru astfel incît să beneficieze la maximum de lumina naturală!

Veți obține în același timp o însemnată economie de electricitate!

MERIT PIONIERESC

Brevet de... hărnicie

În comuna lor, Oșorhei, din apropierea municipiului Oradea, gospodarii nu și-au făcut încă instalație de biogaz. Se-aude că mulți au de gînd în primăvara ce vine. La școală însă ideea i-a cucerit pe mulți entuziaști grăbiți să treacă la realizarea ei. Unde să fie săpată groapa? Ce dimensiuni să aibă?! Ce putere calorică ar putea scoate instalația? se întrebau ei. Dar, mai ales, cum să folosească biogazul cît mai eficient? Mereu își făceau drum prin fața cancelariei pentru a dă de tovarășul director. Le promisese să procure o schemă tehnică, alcătuită după toate regulile tehnicii și îi asigurase de sprijinul său. Într-o zi, îi cheamă pe toți și le arată hîrtia de calc pe care erau frumos schițate instalația de biogaz și... sera. La strigătele lor de bucurie, îi avertiză: „Vom avea mult de lucru!" Dar parcă nimeni nu auzise ultimele cuvinte. Să aibă o seră adevărată, așa cum văzuseră ei la cîteva cooperative agricole pe care le vizitaseră, să urmărească cum cresc, în toiul iernii, tulpinile verzi ale plantelor sau florile parfumate era un vis, într-adevăr, minunat. Priceperea și hărnicia într-ale grădinăritului cu toții le dovediseră, din plin, în munca pe lotul școlar - care seamănă cu o adevărată stațiune de cercetare. Dar cînd vor avea o seră! Cîte experiențe nu vor putea încerca! Frații gemeni, Nelu și Octavian Bogdan, renumiți crescători de viermi de mătase, se oferă să se ocupe, de data aceasta, de „betoane". Au învățat atunci cînd și-au făcut părinții casă nouă. Dănuț Alin vrea să se ocupe de transportul materialelor, chiar dacă lucrul acesta se va face cu roaba, iar el are de gînd să devină „șofer de utilaj greu". Fetele, printre care Alina Căpuș, Angela Gherebenes, comandanta detașamentului de la a VIII-a A, Monica Orlovski de la a VI-a B și încă altele susțin că vor fi în stare să împletească sîrma pentru cofrag.

Putem spune că a venit iarna? Normal, doar este decembrie! La Oșorhei însă, în sera pionierilor, se pregătește cu febrilitate sosirea unei lungi și bogate primăveri.

E.M.

Ritm

• **DE CÎȚIVA** ani satul **Iecea Mică** (județul **Timiș**) a intrat în atenția specialiștilor de la Muzeul Banatului datorită descoperirilor arheologice efectuate de către pionierii școlii din localitate în cadrul acțiunii **„Patrie română, țară de eroi"**. Cercetările lor, desfășurate sub îndrumarea tovarășei muzeograf dr. Doina Benea și a profesorului Al. Gyuris (conducătorul cercului), au prilejuit identificarea unor așezări din neolitic, epoca bronzului și hallstatiană, daco-romană, precum și feudală timpurie • **500 DE PIONIERI BUCUREȘTENI** au participat la o acțiune în cadrul căreia au ținut să ofere celor mai îndrăgiți scriitori și ilustratori de cărți pentru copii „Trofeul micului cititor"! • **LUMINIȚELE DIN PĂDURE ȘI FOCURILE DIN... COMORI** — iată o temă foarte captivantă pentru dezbaterea organizată de către membrii cercului „Prietenii adevărului științific" de la **Școala nr. 2 Străoane,** județul **Vrancea** • **LA FETEȘTI** — o acțiune pionierească amplă care a debutat cu... trei vernisaje: expozițiiie de artă plastică, fotografică și cea care reunește lucrări de „prim-plan" din creația membrilor cercurilor tehnico-aplicative. Demonstrațiile practice le-au erit „așii minivolanului" și rachetomodeliștii. Pionierii artiști au fost și ei prezenți și... aplaudați în spectacolul „Baladă pentru un vis de copil" • **FELICITĂRI ÎN... TRAMVAI.** Băiatul care abia urcase în tramvai împreună cu mama sa și se oprise lîngă noi era atît de îmbujorat și părea copleșit de o emoție atît de puternică, încît nu ne-am putut opri să-l întrebăm: „Ce s-a întîmplat?" El ne-a arătat plin de mîndrie cravata de pionier pe care — ne-a mărturisit — abia de o oră o primise! După ce l-am felicitat, am făcut cunoștință: „Mă cheamă Gabriel... Gabriel Misai și sînt în clasa a II-a B la Școala nr. 17" • **A FOST RÎNDUL pionierilor din Buhalnița,** județul **Iași,** să găzduiască de această dată tradiționala acțiune **„Sînt suflet din sufletul neamului meu"** — aflată la cea de-a V-a ediție • **UN LABORATOR de ecologie-legumicultură** ființează la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Satu Mare.** Pe traseul întregului an se experimentează și se studiază aici evoluția culturilor forțate de legume.

ILEANA DAN

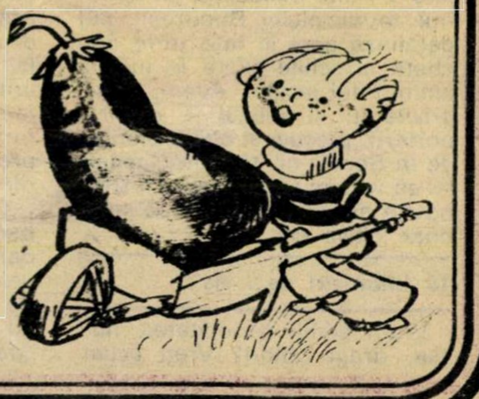

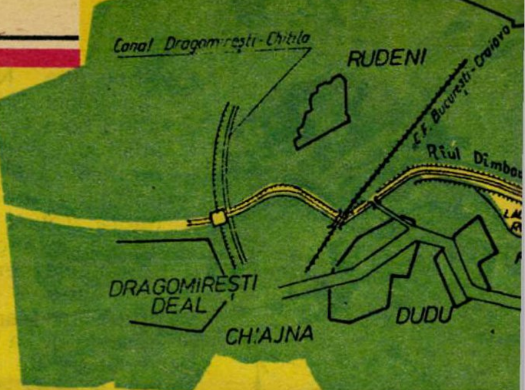

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

NOUA ALBIE A DÎMBOVI

Trecătorul pe care drumurile prin Capitală îl duc, întîmplător, și pe cheiurile Dîmboviței, descoperă azi, de-a lungul cursului citadin al acestui rîu, un șantier în plină activitate: excavatoare care mușcă din malurile lui, lărgindu-le, buldozere care îi adîncesc albia, macarale purtînd prin văzduh cuve pline cu beton sau uriașe conducte, basculante aflate într-un continuu du-te-vino. Și oameni. Mulți oameni care mînuiesc cu pricepere aceste utilaje, sudează sau toarnă betoane...

Ce se întîmplă aici, ce se petrece cu Dîmbovița noastră?

La întrebarea aceasta ne răspunde inginerul Florin Lăzărescu, de la Institutul de cercetare și proiectare pentru gospodărirea apelor:

— Dîmboviței i se creează o nouă albie, i se dă o nouă înfățișare demnă de zilele noastre și de viitor.

Un răspuns laconic, precis, pe care însă acest specialist, șeful proiectului complex de amenajare a rîului Dîmbovița pe teritoriul municipiului București, ni-l detaliază apoi în fața unor machete și schițe aflate în incinta amintitului institut. Avem, astfel, privilegiul și prilejul — noi, reporterii, precum și cîțiva pionieri de la Școala nr. 167 din Capitală — să vedem și să admirăm Dîmbovița așa cum va arăta ea peste doar cîțiva ani.

18 kilometri de... vis

V-am stîrnit curiozitatea, nu-i așa, dragi cititori? Vreți acum, firesc, să aflați și voi cum va arăta noul chip al Dîmboviței de mîine. Vi-l prezentăm cu plăcere, cu bucurie. Pentru asta însă va trebui să călătoriți împreună cu noi pe o distanță de 18 kilometri.

Să presupunem că peste 3—4 ani ne vom apropia de București coborînd din amonte în aval pe malul Dîmboviței. Ce vom vedea, ce vom descoperi?

Ajunși în dreptul comunei Dragomirești-Deal, vom vedea o Dîmbovița îndiguită, terenurile dimprejur fiind astfel scoase de sub inundații, desecate și transformate într-o imensă grădină legumicolă. În continuare, pe partea stîngă a comunei Roșu, vom da de Lacul Morii — unul dintre cele mai mari lacuri din preajma Capitalei, întinzîndu-și luciul de apă pe aproximativ 200 de hectare și avînd o adîncime medie între 8 și 9 metri. Scopul acestei mari acumulări de apă, la amenajarea căreia se lucrează în prezent? Lacul acesta va primi și va limpezi, prin decantare, apele Dîmboviței. Le va pregăti, adică, înainte de a le da drumul prin inima Capitalei. Și, în plus, avînd o capacitate uriașă — de peste 15 milioane de metri cubi —, lacul va și potoli furia Dîmboviței cînd, din cauza precipitațiilor abundente, viiturile vor fi mari.

După ce vom străbate cu barca Lacul Morii — timp în care vom putea admira complexele amenajări de agrement atît de pe apă, cît și de pe malurile lui — vom ajunge la Ciurel, „poarta" prin care Dîmbovița intră în Capitală. Aici vom lăsa barca la debarcader și ne vom continua călătoria prin oraș pe noile cheiuri înverzite ale Dîmboviței fie pe jos, fie cu diversele mijloace ale transportului în comun. Aici vom descoperi o Dîmbovița încorsetată în beton. Și vom avea de văzut și de admirat, pe parcursul a 10 kilometri — între Ciurel și Podul Vitan —, o salbă de 8 „ștranduri" în cascadă, de 8 lucii de apă cu lățimea între 30 și 40 metri și adîncimea între 3 și 4,5 metri, cel mai mare avînd lungimea de 2 848 metri, iar cel mai mic, de 676 metri. Iar peste această albie originală vom putea trece dintr-o parte în cealaltă, împreună cu mijloacele de transport, peste 9 poduri deja existente, la care se vor adăuga numeroase pasarele pentru pietoni.

Ne vom minuna de tot ceea ce vom vedea. În mod deosebit

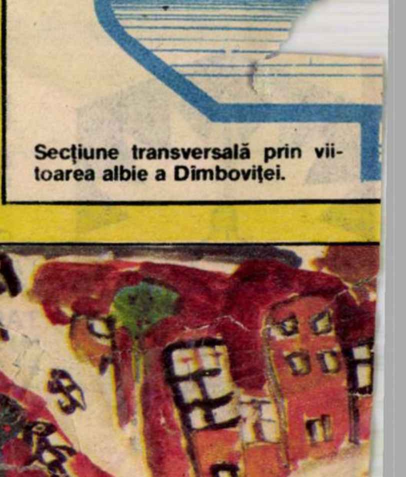

Secțiune transversală prin viitoarea albie a Dîmboviței.

DESEN DE Bogdan Brunea CPSP1. BUCUREȘTI

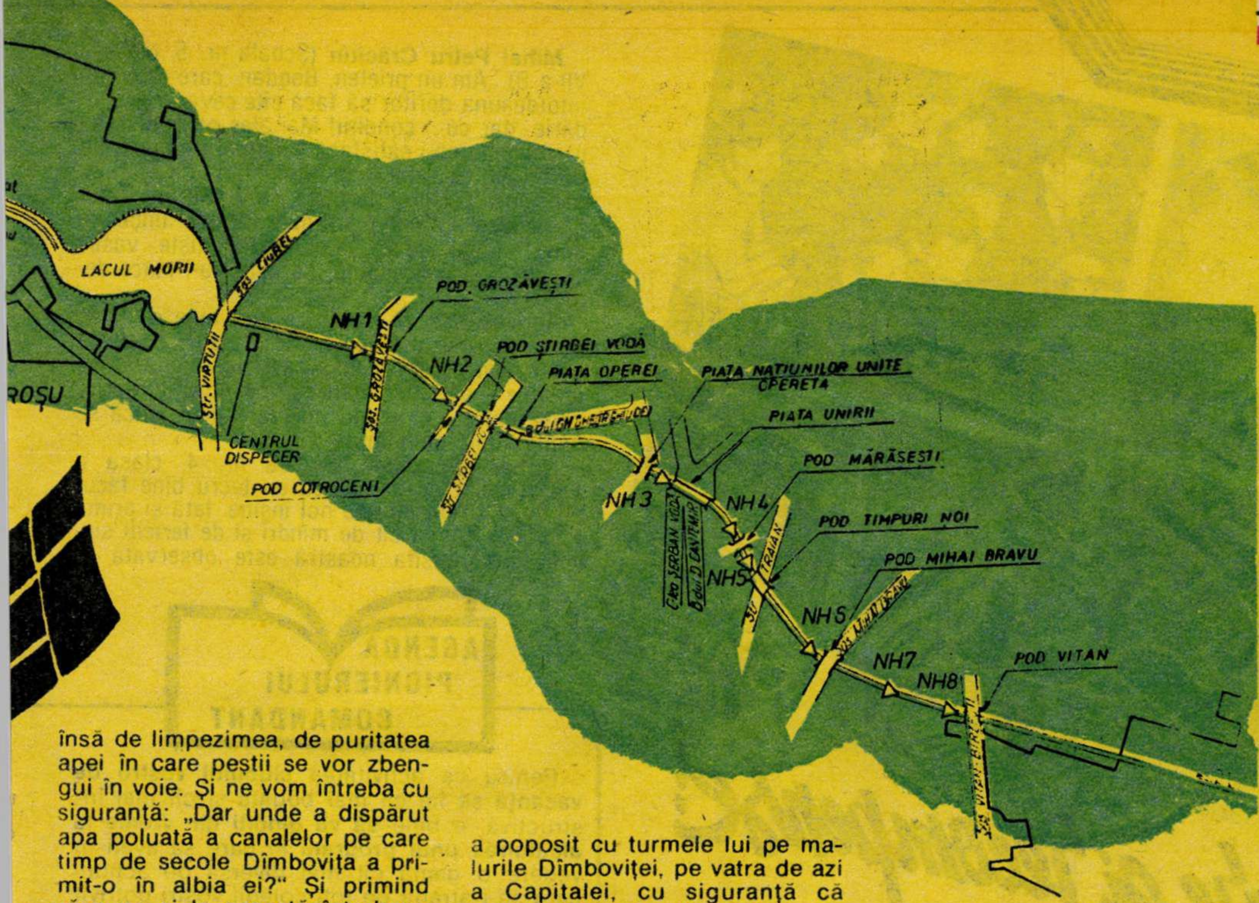

însă de limpezimea, de puritatea apei în care peștii se vor zbengui în voie. Și ne vom întreba cu siguranță: „Dar unde a dispărut apa poluată a canalelor pe care timp de secole Dîmbovița a primit-o în albia ei?“ Și primind răspuns și la această întrebare,

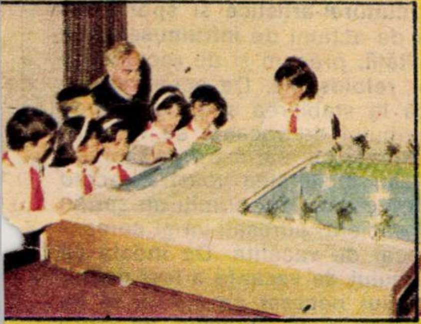

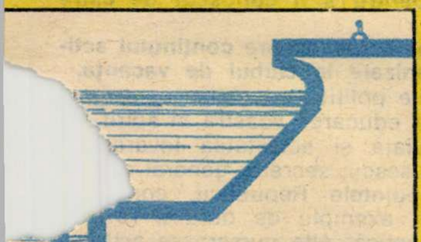

vom face încă o descoperire. Anume că pe noua albie curg, de fapt, două Dîmbovițe: una — cea adevărată, cea limpede și curată —, la suprafață, la vedere, pe noul făgaș de beton; cea de-a doua — cea veche, știută, cu apele murdare, poluate —, pe dedesubtul primei, prin două mari canale de scurgere (tot din beton) și printr-un canal colector al apelor freatice.

De la Bucur pînă azi — o interesantă istorie

Cînd, cu peste 500 de ani în urmă, legendarul cioban Bucur a poposit cu turmele lui pe malurile Dîmboviței, pe vatra de azi a Capitalei, cu siguranță că apele rîului erau limpezi și curate. Ulterior însă, de-a lungul veacurilor, datorită aglomerării urbane în continuă creștere, Dîmbovița a devenit din ce în ce mai poluată. În plus, datorită lipsei unor amenajări corespunzătoare, inundațiile se țineau lanț, unele dintre ele fiind de-a dreptul catastrofale pentru oraș. Tocmai de aceea, din vremuri vechi, mulți au fost edilii care au încercat să rezolve această problemă prin diverse lucrări de amenajare a cursului ei

Pentru prima oară Dîmbovița a fost canalizată pe actualul traseu în anul 1609, asanîndu-se afluenții ei — Dîmbovicioara, Bucureștioara și Gîrlița. Dar această lucrare n-a reușit să înlăture pericolul inundațiilor, malurile rîului fiind încă prea joase, iar numeroasele vaduri, podețe de lemn și morile cu zăgazurile lor contribuind la amplificarea acestora. Pe la 1685, domnitorul Șerban Vodă încearcă să ia unele măsuri în vederea diminuării efectelor inundațiilor — prin amenajarea unui iaz (pe locul Pieței Operei), dar fără rezultate evidente. Mai eficient s-a dovedit canalul de derivație dintre Dîmbovița și Argeș, în funcțiune și azi, construit în 1775 de domnitorul Alexandru Vodă Ipsilante, viiturile de pe Dîmbovița putînd fi astfel, în mare măsură, dirijate în afara orașului. Pe la 1815, din ordinul lui Vodă Caragea se încearcă să se realizeze o dragă cu ajutorul căreia să se decolmateze albia rîului. Dar măsura care, deși nu total, a rezolvat în bună parte problema inundațiilor a fost luată de domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Una din legile propuse de el și votată în 1865 a dus la desființarea tuturor morilor de pe Dîmbovița.

De-a lungul timpului, continuă să fie propuse proiecte și chiar se fac încercări de amenajare definitivă a cursului rîului — care culminează cu cele dintre anii 1934—1936, cînd malurile sînt mult înălțate, iar Dîmbovița este acoperită în zona centrală a orașului. Dar pericolul inundațiilor nu este înlăturat, iar poluarea apei devine, pe zi ce trece, tot mai accentuată.

Iată însă că în zilele noastre, în luminoșii ani ai Epocii Nicolae Ceaușescu, a venit și momentul rezolvării radicale și definitive a acestei probleme de secole: prin Decretul prezidențial nr. 201, din 12 iulie 1985, a fost hotărîtă transpunerea în viață a unui complex și ingenios proiect, elaborat de către specialiștii noștri, prin care Dîmboviței — așa cum ne spunea inginerul Florin Lăzărescu — i se vor crea o nouă albie, un nou chip demn de prezent, ca și de viitor.

Un cîntec vechi care va fi reactualizat

„Dîmboviță, apă dulce/ Cin' te bea, nu se mai duce“. Așa începe un vechi și cunoscut cîntec despre acest rîu. Și dacă el exprima, cîndva, adevărul, apa Dîmboviței fiind, pe-atunci, limpede, între timp, din cauza intensei poluări, aceasta a devenit de nebăut. Peste cîțiva ani însă, cîntecul acesta va fi reactualizat, Dîmbovița redevenind un rîu cu apă curată.

Va redeveni, pentru că, așa cum vă spuneam la începutul acestor rînduri, noul chip al Dîmboviței a și început să prindă contur. În prezent se lucrează intens în mai multe puncte: la Lacul Morii, declarat în toamna acestui an șantier al tineretului, sute de brigadieri își dovedesc, prin modificarea de la o zi la alta a geografiei locului, entuziasmul și priceperea de-a realiza la termenul stabilit această mare și importantă lucrare; la Ciurel și mai jos, alți constructori, avînd școala multor șantiere, au atacat, cu îndrăzneală și competență, complexele lucrări de pe albia citadină a rîului. Se lucrează cu rîvnă și spor și în atelierele Institutului de cercetare și proiectare pentru gospodărirea apelor, unde specialiști detaliază pînă la amănunt proiectul inițial, oferind cele mai potrivite soluții.

Nu va trece prea mult timp și Dîmbovița va deveni, din nou, o apă dulce. Și un rîu frumos, a cărui albie se va încadra armonios în peisajul noului centru civic aflat și el în plină construcție. Și, totodată, va deveni și un rîu cuminte. O apă a cărei evoluție va fi continuu urmărită, cu imediată posibilitate de intervenție, de remediere a oricăror deficiențe apărute (creșteri de nivel sau creșteri ale gradului de poluare, de pildă), de la viitorul Centru dispecer de la Ciurel, unde datele vor fi primite și analizate automat, cu ajutorul calculatoarelor.

Peste cîțiva ani doar, apa Dîmboviței va fi mai dulce decît oricînd. Va fi, în sfîrșit, rîul pe care Capitala țării îl merită, pe care locuitorii ei și-l doreau demult.

CONSTANTIN DIACONU

Autoevaluare și recompense!

Nimeni altul nu este în stare să aprecieze mai exact decît Sorin notele ce urmează să fie primite de colegi în urma ascultării lor la lecții. Întotdeauna, după ce profesorul zice „suficient", „de-ajuns" sau, în fine, alt cuvînt care să însemne că elevul examinat se poate opri, privirea întregii clase, inclusiv a celui ascultat, se îndreaptă, invariabil, spre banca a cincea de pe rîndul din mijloc. Acolo, băiatul blond cu fața pistruiată, colegul lor, Sorin, sigur pe sine, după un moment de cumpănire ridică ușor de sub bancă, pînă aproape de bărbie, amîndouă mîinile cu degetele răsfirate. Se observă clar cîte sînt îndoite: unul, două, mai multe sau poate nici unul!

„Gimnastica" degetelor lui e atît de elocventă încît colegii, în loc să-și vadă de treabă, stau cu ochii pironiți la ele.

În momentul în care profesorul ridicîndu-și privirea din catalog, unde a pus nota, spune „Ionescule, azi ai răspuns de 8" sau oricare altă notă, pentru nimeni aceasta nu mai este o surpriză. Le-o spusese Sorin mai devreme cu o clipă!

A ajuns atît de departe cu ușurința de „a da note" încît atunci cînd el însuși se află în situația de a fi ascultat, le anticipează după același sistem.

Dar aici e aici! În astfel de cazuri, inspirația îl trădează. Cînd e vorba de el însuși, „puterea" de anticipație se risipește. De pildă, răspunzînd la lecție, vestește pe la spate prin graiul degetelor că va lua 8, dar profesoara zice: „6 pentru azi, și vezi, mai învață".

Asemănător i se întîmplase și la alte materii. El considera că i se făcea un fel de... nedreptate. „Trebuia să iau mai mult de 5 la matematică!" (dar făcuse **numai** un exercițiu din... șase!). „E prea puțin 6 la fizică!" (știuse formula, dar nu rezolvase problema). „De ce 4 la chimie?" (Pentru că uitase tot ceea ce ar fi trebuit să spună!) Dar el continuă să susțină că știe să-și aprecieze „valoarea". Aceasta o spusese și acasă părinților, îngrijorați după ultima ședință de la școală. Li se înroșiseră obrajii la înșiruirea atîtor note sub 7. „Nici o problemă! Știu să-mi apreciez posibilitățile! Am eu grijă!" încercase el să-i liniștească, amintindu-le totodată și de promisiunea de la începutul anului, ca la primăvară să-i cumpere o bicicletă nouă...

Ascultăm cu toții povestirea... din păcate foarte adevărată, expusă de **Cristian Stroescu,** comandantul detașamentului clasei a VIII-a C. Unii cunoșteau cazuri întrucîtva asemănătoare, alții doreau să-și spună părerea despre purtarea lui Sorin, să-l caracterizeze. **V-o cerem și vouă, dragi prieteni.** Nu înainte de a vă enumera, pe scurt, unele dintre intervențiile pionierilor din cîteva școli ale municipiului Mediaș.

Ioan Voina (Școala nr. 5, clasa a VII-a B) „Noi sîntem zece frați. Părinții ne-au învățat să muncim cu seriozitate încă de acasă, din gospodărie. Fiecare avem îndatoririle noastre. Și nu avem nici un fel de pretenții de recompensă pentru că muncim sau învățăm bine. Poate că Sorin, fiind singur la părinți, se alintă..."

Florin Stroia (Școala nr. 5, clasa a VII-a B) „Niciodată n-am avut pretenții de recompensă, chiar dacă cele mai numeroase note ale mele sînt de 10. Sînt pe deplin răsplătit de zîmbetul mamei, de bucuria și mîndria pe care o ghicesc în privirea tatălui meu. În privința lui Sorin sînt de părere că-și supraevaluează meritele. Pretinde mult și dă puțin".

Alexandru Bențan (Școala nr. 5, clasa a VII-a B) „Drept să vă spun, eu nu mă simt prea la largul meu atunci cînd sînt lăudat. Nu din exces de modestie. Dar am reușit să mă privesc „cu ochi critic", să fiu primul care să-mi apreciez calitățile, posibilitățile, eforturile, meritele. În felul acesta știu și în ce direcție am mai multe de făcut. În orice caz, modestia ne stă foarte bine!"

Mihai Petru Crăciun (Școala nr. 5, clasa a VII-a B) „Am un prieten, Bogdan, care este mai întotdeauna doritor să facă cîte ceva în gospodărie, dar cu... condiții! Mai ales pe bunica lui o convinge să-i satisfacă nenumărate pretenții. Dă un pic cu sapa în grădină? Gata un film! Cu bani cu tot! Merge la niște cumpărături? O dupâ-amiază întreagă să nu-l întrebe unde se duce și de unde vine! Spală niște vase? „Costă" cel mai scump, că asta nu-i place deloc!

Am încercat să-i arăt că nu-i bine ce face, dar mi-a retezat-o scurt: „Ce te bagi? E bunica mea". Am observat însă că și la școală, orice ar face – că îndemînatic, priceput și întreprinzător este! – așteaptă imediat laude, dacă se poate, una pe minut!"

Robert Schüster (Școala nr. 4, clasa a VIII-a) „Sînt de părere că un lucru bine făcut ne bucură mai întîi pe noi înșine. Iată și prima răsplată! Totuși cît de mîndri și de fericiți sîntem cînd reușita noastră este observată și

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Pentru ca activitatea **clubului vostru de vacanță** să fie cît mai bogată și cît mai instructivă, e bine **să vă gîndiți din vreme la alcătuirea unui program** în care să aveți în vedere o gamă cît mai diversă de acțiuni care să-i atragă pe toți colegii voștri potrivit pasiunilor și preferințelor pe care le au. Este vorba de **activități politico-educative, tehnico-științifice, cultural-artistice** și **sportiv-turistice,** dar și de acțiuni de **înfrumusețare a școlii,** a **localității,** precum și de **recuperare a materialelor refolosibile.** De aceea vă recomandăm ca la stabilirea și programarea activităților clubului de vacanță să vă consultați cu un număr cît mai mare de pionieri din unitatea sau localitatea voastră. Acolo unde credeți că e cazul să primiți un sprijin competent și eficient, adresați-vă și comandamentului local de vacanță. **De îndată ce programul clubului de vacanță a fost definitivat, este absolut necesar ca acesta să fie popularizat pentru a fi cunoscut de către toți copiii.**

Și acum, pe scurt, despre **conținutul activităților organizate la clubul de vacanță.**

- Activitățile politico-educative contribui permanent la educarea voastră în spirit voluționar. Viața și activitatea tovară Nicolae Ceaușescu, secretar general a tidului, președintele Republicii, cor cel mai înalt exemplu de dăruire revo ționară și patriotică. Alte numeroase activități vor fi organizate pentru cunoașterea și însușirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a documentelor de partid și de stat, precum și a documentelor referitoare la activitatea Organizației Pionierilor.
- **Activitățile tehnico-științifice** din timpul vacanței pot oferi tuturor pasionaților condiții optime de studiu și de realizare a unor lucrări practice: demonstrații, experiențe, construcții. Este recomandabil ca aceste activități să se desfășoare pe secții, potrivit preocupărilor și dorințelor manifestate de copii — aeromodele, navomodele, jucării mecanice și electrice — sau pe discipline de învățămînt — fizică, chimie, biologie, matematică etc. În acest cadru puteți programa activități la care să invitați specialiști pentru a vă îndruma lucrările.

Activitatea iubitorilor de artă se adresează acelora care au preocupări și înclinații spre anumite domenii ale artelor. Ca atare, la clubul de vacanță pot fi organizate mai multe secții precum: secția melomanilor sa apreciată și de către cei din jur. Părinți, profesori, prieteni. O vorbă bună, o excursie în care ești luat și tu, un cuvînt de laudă la „Semafor", o aluzie, din cînd în cînd, amintind că și tu ai fost atunci cînd detașamentul a realizat ceva anume, iată atîtea și atîtea recompense de care avem nevoie și de care aș zice să nu uităm! Dar, firește, demnitatea e una și înfumurarea, alta. După cum una este să muncești cu gîndul la îndeplinirea unei îndatoriri și alta urmărind numai și numai recompensa!"

ELENA MĂNESCU

Replica paginii!

„FIECARE CARTE NE ÎNVAȚĂ SĂ CITIM O ALTĂ CARTE!"

Această frază este extrasă din scrisoarea lui **Ștafan Vlăsceanu,** cl. a IV-a, București, Aleea Potaisa nr. 1, bloc 1, sc. 2, ap. 14. Scrisoarea, după cum bănuiți, se referă atît la „cazul" Merișor cît și la alte dezbateri asemănătoare inițiate de rubrica „Semafor", și anume aceea privind grija față de carte și punctualitatea.

„Fiecare carte ne învață să citim o altă carte".

Excelent! Trebuie să fiți de acord că Ștefan are o gîndire foarte ageră, de adevărat înțelept! El spune într-o singură frază cît într-un întreg articol. Felicitări, Ștefane!

---

de inițiere muzicală, secția micilor plasticieni, a artiștilor fotografi, a iubitorilor de teatru, a prietenilor literaturii, dansului, filmului etc. Săptămînal fiecare gen de activitate va dedica o zi anume în care se vor desfășura activități colective de inițiere sau perfecționare. Puteți organiza, de asemenea, activități de masă, sub formă de șezători literare, mici spectacole, expoziții, concursuri etc.

Iubitorii de turism și sport vor putea participa la drumeții și la alte activități precum: concursuri de orientare turistică, cunoașterea regulilor de circulație, pregătirea echipamentului și a materialelor de turism, întreceri sportive... În vacanța de iarnă vă puteți însuși și numeroase deprinderi practice precum acordarea primului ajutor. Excursiile, drumețiile vă vor oferi posibilitatea de a cunoaște localitatea cu împrejurimile ei sau unele trasee din județ. Este pentru toți un bun prilej de a cunoaște frumusețile naturii, istoria și realizările prezentului socialist.

Pentru copiii care nu își desfășoară activitatea pe profiluri specializate, veți avea grijă ca în **programul clubului de vacanță să cuprindeți activități cît mai diverse pe toate profilurile, astfel încît acestea să ofere, zilnic, tuturor posibilitatea de a petrece cît mai plăcut.**

Nu uitați ca în program să prevedeți și întîlnirile cultural-distractive, carnavaluri, întreceri de tenis de masă, șah, jocuri de mișcare. Pentru ca toate activitățile prevăzute să se desfășoare așa cum doriți, preocupați-vă din vreme de asigurarea bazei materiale: diafilme, diapozitive, înregistrări, jocuri de șah, palete, mingi etc.

Să nu uităm că o vacanță plăcută, veselă și instructivă depinde de modul în care ne cupăm de organizarea ei.

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Este adevărat că inima păsării colibri bate de 500 de ori pe minut? — iată întrebarea pe care ne-o adresează ADRIAN CIMPONERIU din Baia Mare.

Se pare că există o relație inversă între masa unui animal și numărul de bătăi pe minut ale inimii sale. Într-adevăr, pasărea colibri, în lungime de 25 mm și avînd greutatea de... două grame, înregistrează 500 de bătăi ale inimii, în stare de repaus. Dar în zbor această inimă minusculă bate de 1 200 de ori pe minut! În vreme ce bătăile inimii un om adult se înscriu între 60 și 80.

Alte cîteva exemple: inima vrabiei atinge 800 de bătăi pe minut; la șoarece (urmărit de pisică...) — 600, pescăruș — 400, iepure — 150, pisică — 120, cîine — 100, cal — 40, elefant — 25 de bătăi pe minut.

ANIȘOARA BĂDĂLĂU din Mediaș ne întreabă care este cel mai mare lac din lume.

Cel mai mare lac din lume este Baikalul, situat în sud-estul Siberiei. Suprafața lui de 31 000 kmp este egală cu aceea a Belgiei, iar lungimea lui este de 636 km — aproximativ distanța București-Oradea. Adîncimea maximă a lacului este de 1 620 m. Lacul Baikal este un adevărat muzeu viu, în apele lui trăind peste 1 200 de specii de animale și 600 de specii de plante.

GRIGORE BORZA, Reșița: Cînd a fost introdusă fotografia în țara noastră?

Inventata în anul 1822 de francezul Nicephore Niepce, fotografia a fost perfecționată în 1833 de un asociat al său — Jaques Daguerre. Cînd a intrat în domeniul public, fotografia s-a numit **dagherotipie,** după numele lui Daguerre. La noi, primele fotografii au apărut în urmă cu peste 140 de ani. În 1843, un ziar bucureștean anunța că în Capitală a sosit o persoană care „face portretul tagherotip"...

Primul român care a beneficiat de fotografii a fost, se pare, Nicolae Bălcescu. Între anii 1848 și 1851 el și-a făcut la Paris mai multe dagherotipii, dintre care ni s-au păstrat cinci. Primele vederi fotografice din București le avem din anul 1856 și au fost executate de un vienez. În 1854 însă, pictorul român Carol Papp de Szathmáry, fotograf pasionat, ajunsese a fi primul reporter de război din lume. El a făcut fotografii în timpul războiului Crimeii, dar în arhivele noastre nu s-au păstrat.

Între anii 1866—1868, Szathmáry a cutreierat cele mai frumoase regiuni ale țării și a făcut fotografii, colecția sa ajungînd să cuprindă tot ce poate fi mai interesant pentru ambiția și mîndria unui reporter.

AVIATIE

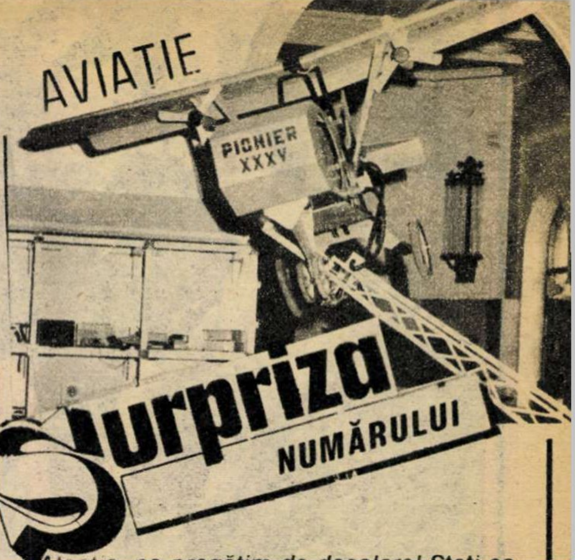

Surpriza NUMĂRULUI

Atenție, ne pregătim de decolare! Stați comod în carlingă? V-ați prins centurile de siguranță? Aveți grijă, nu uitați casca! Ei, și dacă totul este perfect, putem acționa comutatorul Rețea.

Iată, aparatul de zburat se ridică ușor, pe nesimțite. Plutim lin. Să ne înclinăm în față? Sau înspre spate? La stînga, la dreapta? Avem la dispoziție manșa. Iar dacă vrem să zburăm în cercuri largi, n-aveam decît să apăsăm butonul pe care scrie Rotire. Dar poate vreți să cunoașteți, ca orice pasager care se respectă, marca aparatului cu care zburați. Aflați deci că este vorba despre Simulatorul de zbor construit la Casa pionierilor și șoimilor patriei de la Odobești, județul Vrancea, în cadrul concursului „Start spre viitor". Autorii - pionierii Valentin Așteleanu, Marius Cucu, Marius Gătin, Nina Ostafie, Izabela Surlă și încă alții -, îndrumați de tovarășul profesor Stan Budeanu, au obținut această frumoasă realizare prin cooperare cu cercurile de electronică, aeromodele și mecanică-karting. Cîteva date tehnice: plafonul de zbor pînă la 3 m, raza de acțiune de 4,5 m, viteza 12 km/oră. Sarcina maximă: 50 kg.

Cursele fiind foarte solicitate, vă sfătuim să vă rețineți din timp... biletele de zbor!

MARIA CÎRSTOIU din Băilești, județul Dolj, elevă în clasa a VIII-a, vrea să devină textilistă. Ne întreabă spre ce școală ar trebui să se îndrepte după ce va termina clasa a VIII-a.

De la Ministerul Industriei Ușoare, tovarășul inginer Emil Iosif ne-a dat următorul răspuns care se adresează atît Mariei cît și colegelor ei din alte localități, interesate de această meserie sau de altele înrudite cu ea.

În nenumărate centre din țară — printre care Craiova (cel mai apropiat pentru Maria), Sibiu, Pitești, Rîmnicu Vîlcea, Slatina, Timișoara, Lugoj, Arad, Hunedoara, Sf. Gheorghe, Brașov, Zalău, Tg. Mureș, Satu Mare, Baia Mare, Buzău, Focșani, Buhuși, Iași, Fălticeni, Botoșani, Vaslui, București — există școli profesionale în care elevii se pregătesc pentru meseriile de confecționer îmbrăcăminte, tricoter, filator, țesător, finisor produse textile, confecții, încălțăminte, marochiner, blănar.

Școlile profesionale, care au o durată de școlarizare de un an și jumătate, primesc absolvenți ai celor 10 clase de învățămînt obligatoriu. De remarcat că există licee în localitățile enumerate, în care clasele a IX-a și a X-a au profil de industrie ușoară, practica școlară efectuîndu-se chiar în cadrul întreprinderilor de confecții, în țesătorii etc. După absolvirea primei trepte de liceu se obține diploma de muncitor calificat în meseria respectivă.

SÎNTEM PRIETENI CU TOȚI COPIII LUMII!

Un frumos cîntec pionieresc va invită: **„Desenați copii Pămîntul..."** Noi vă invităm să-i priviți cîteva clipe harta. Pretutindeni, în oricare punct al planetei am privi, ne dăm seama că, pe toate meridianele, avem prieteni. În zonele cu primăvară perpetuă, ca și în cele în care zăpezile dăinuie pînă în iunie, în ținuturi unde soarele strălucește arzător tot timpul anului, dar și acolo unde plouă în fiecare zi!

Pe unii dintre ei i-ați întîlnit aici, la noi acasă, în taberele de pe însoritul litoral al mării sau în cele străjuite de pădurile Carpaților, și i-ați întîmpinat după obiceiul strămoșesc, cu ospitalitate. Pe alții i-ați cunoscut la ei acasă, petrecîndu-vă alături de ei vacanța în tabere, iar despre viața și preocupările multora dintre sutele de milioane de copii ai Terrei ați aflat multe lucruri în activitățile pe care le desfășurați în cercurile prieteniei internaționale și UNICEF. Oriunde ar trăi, acești prieteni ai voștri, cunoscuți și necunoscuți, sînt animați, ca și voi, de aceleași nobile idealuri de a crește și a se pregăti pentru viitor într-o lume în care pacea să le însoțească speranțele, să le vegheze copilăria.

Pentru a vă face cunoscute preocupările altor și altor copii, vă propunem o călătorie originală în diferite puncte ale Pămîntului.

□ Să poposim mai întîi în zonele stăpînite de mari întinderi de zăpadă și ghețuri situate de-o parte și de alta a Cercului polar arctic. Pentru eschimoși — locuitorii acestor zone — viața înseamnă o permanentă luptă cu o natură aspră, vitregă. Cu toate acestea, copiii eschimoși nu renunță la joacă. De mici ei învață să folosească vicisitudinile mediului în care trăiesc în avantajul lor. Dacă gheața îi ajută să-și lustruiască talpicile săniilor, frigul îi ajută să și le construiască. Astfel, în regiunile în care lemnul lipsește cu desăvîrșire, copilul învață de la tatăl său să-și facă o sanie dintr-o simplă piele de focă. După ce o îngheață cu apă de mare și o înconjură cu pești despicați, el obține cea mai solidă bîrnă pentru scheletul saniei care-l va purta apoi pe mari distanțe la vînătoare alături de tatăl său. În orice familie eschimosă, copiii sînt considerați averea cea mai de preț. Fetițele ca și băieții au nume asemănătoare, pentru că numele eschimose nu au gen. În timpul lungii ierni polare și chiar vara, tatăl îl învață pe băiat să mînuiască harponul, îi dezvăluie tainele păstrării caiacului în echilibru sau cum să se strecoare printre ghețuri în urmărirea vînatului. La 14 ani, băiatul își poate însoți tatăl la vînătoare, dar este considerat vînător abia după ce a înfruntat ursul alb. Tot de la tatăl lor, copiii eschimoși primesc primele cunoștințe de astronomie. „Cloșca cu pui" este în viziunea eschimoșilor o haită de lupi care urmărește ursul alb, iar „Carul mare" — o turmă de reni.

□ Îndreptați-vă acum privirile spre marile din sudul Oceanului Pacific. Miile de insule care formează arhipelagul polinezian sînt risipite pe întinderi nesfîrșite. Între ele se numără și insula Maiao. Puținii locuitori care își duc viața pe acest pămînt vulcanic trăiesc din ceea ce le oferă natura: nuci de cocos, pești, scoici și crustacee. Copiii muncesc toată ziua pentru a strînge roadele naturii și a-și ajuta părinții la prelucratul lor. De mici ei învață să împletească coșuri din frunze de palmier pandanus, să usuce nucile de cocos și să pescuiască. Dacă în uscatul și împletitul frunzelor de pandanus deprind repede experiență, la pescuit copiii din Maiao sînt neîntrecuți. Pentru ei, un pește zărit în apele oceanului înseamnă, de fapt, întotdeauna un pește prins. În undiță ei așază de fiecare dată drept momeală fulgul unei păsări albe.

În această zonă a lumii, clima favorizează dezvoltarea unei largi game florale. Copiii polinezieni le culeg și confecționează din ele podoabe splendide. În insula Ouveea, de pildă, ei își împodobesc capul cu coroane de flori, iar la gît își pun coliere de scoici aduse de valuri la mal. Cu aceste podoabe ei pot fi văzuți și la școală, participînd la orele de clasă.

□ Și acum, despre o frumoasă tradiție din Țara cireșilor înfloriți — Japonia. E vorba de Sichi-go-san — sărbătoarea tuturor fetițelor și băieților care au împlinit vîrsta de 7, 5 și 3 ani. La pregătirea acestei sărbători, participă toată lumea. În cinstea micilor sărbătoriți, cofetăriile pregătesc multe dulciuri și zaharicale colorate care sînt puse în pungi speciale. Parcurile cu pomii împodobiți sărbătorește își deschid larg porțile, primindu-i pe copii însoțiți de părinți. Fetițele sînt îmbrăcate în chimonouri viu colorate, iar băiețașii poartă hakama — o costumație ce descinde din portul samurailor. Pitoreștii „getas" (galenți) ai băieților ca și delicatele „zooris" (sandale) ale fetițelor completează ținuta sărbătorească. La sărbătoarea sichi-go-san copilului i se acordă toate onorurile.

□ În India, versurile celebrei epopei hinduse „Ramayana" sînt învățate încă din copilărie. Adeseori la serbările lor școlare, copiii obișnuiesc să recite fragmente din această operă. Fiecare copil actor își acopera fața cu masca eroului pe care-l reprezintă. Pregătite cu minuție, aceste serbări sînt așteptate cu interes atît de copiii interpreți cît și de toți școlarii.

□ Părăsind ținuturile musonice din sudul continentului asiatic, să revenim în nordul Europei, în U.R.S.S. În împrejurimile Petrozavodskului, iarna și-a așternut hlamida albă pretutindeni, chiar și peste copacii ce acoperă sutele de hectare ale pădurii Kivaci. Cu toate acestea copiii din oraș îi străbat potecile îndreptîndu-se spre marele dendrariu pe care l-au amenajat aici și în care cresc, pe lîngă puieți de mesteacăn carelian, numeroase alte specii de copaci cărora le place frigul. Aici, în marele laborator care este pădurea, copiii își pregătesc și lucrările practice despre care tratează apoi în comunicările științifice pe care le fac în cadrul cunoscutei „Academii a pădurii", ce funcționează pentru micii pasionați pe lîngă Academia silvică din Petrozavodsk.

□ Înainte de a încheia periplul nostru să privim în cealaltă extremitate a mapamondului — Australia. Aici copiii, ca pretutindeni, îndrăgesc animalele și le place să le îmblînzească, mai ales pe cele mai mici dintre marsupialele care trăiesc pe continent. La orele de zoologie, în care se predau lecții despre fauna locală, animalele îmblînzite sînt aduse în clasă pentru demonstrații practice.

Acum, cînd puține zile ne mai despart de sosirea unui nou an, să îndreptăm gîndul nostru de solidaritate și prietenie către toți prietenii noștri cunoscuți și necunoscuți de pe „Planeta Albastră", dorindu-le ca în anul 1986, pe care umanitatea îl dorește ca An mondial al păcii, să-și împlinească speranțele, visele de viitor

ECATERINA ROS

În vacanța de iarnă,
ca în toate lunile anului,
un prieten bun
al tuturor copiilor:
Revista „CUTEZĂTORII"
Abonamente
pe anul 1986,
prin oficiile și agențiile
P.T.T.R., pînă la
data de 22 decembrie a.c.

CUTEZĂTORII

CALEIDOSCOPUL VĂ PREZINTĂ UN GRUPAJ DISTRACTIV DIN REVISTELE PRIETENILOR VOȘTRI DIN R.P. BULGARIA, BELGIA, CUBA, FRANȚA, R.S.F. IUGOSLAVIA, R.P. POLONĂ ȘI R.P. UNGARĂ.

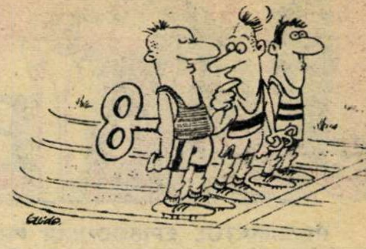

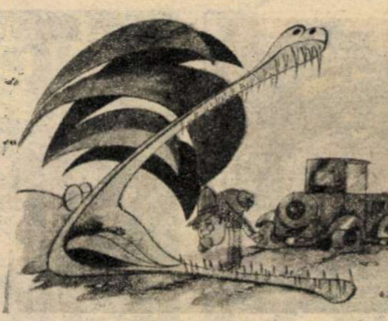

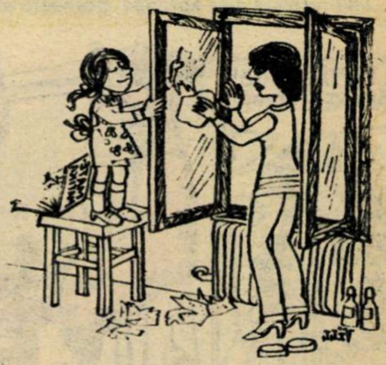

Care dintre fragmentele A-B-C corespunde figurii principale.

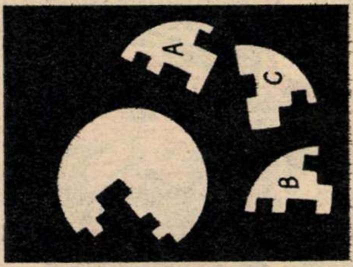

CARE DINTRE CELE DOUĂ IMAGINI ALE LUNII (A ȘI B) REPREZINTĂ PRIMUL EI PĂTRAR ȘI CARE ULTIMUL?

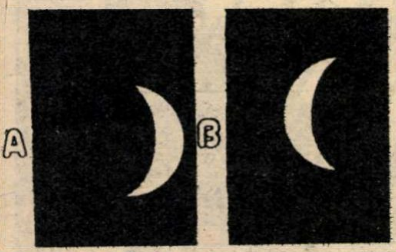

Pescarul din imagine se crede singur. În realitate îi țin compania mai multe persoane. Descoperiți-le.

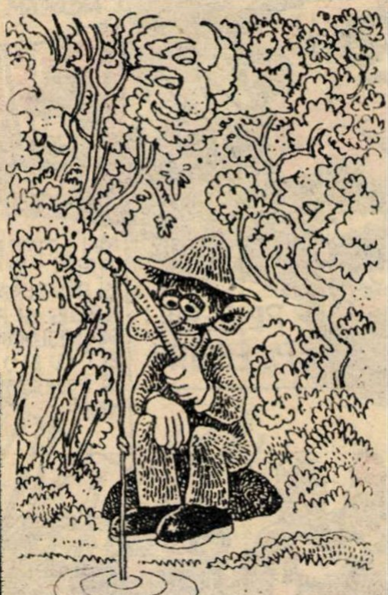

În parcare se află cinci tipuri de autoturisme. Care dintre ele se găsește în mai multe exemplare?

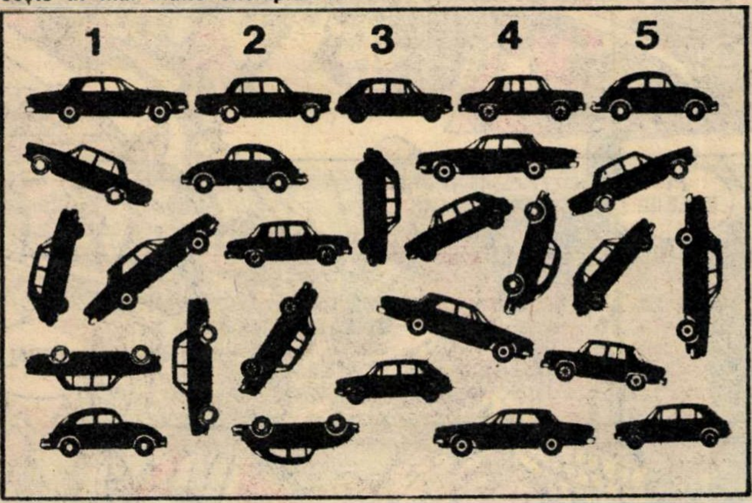

Personajele din imagine (notate cu litere) au anumite profesii. Desenatorul a încurcat instrumentele lor de lucru (notate cu cifre). Ajutați-le voi să și le regăsească.

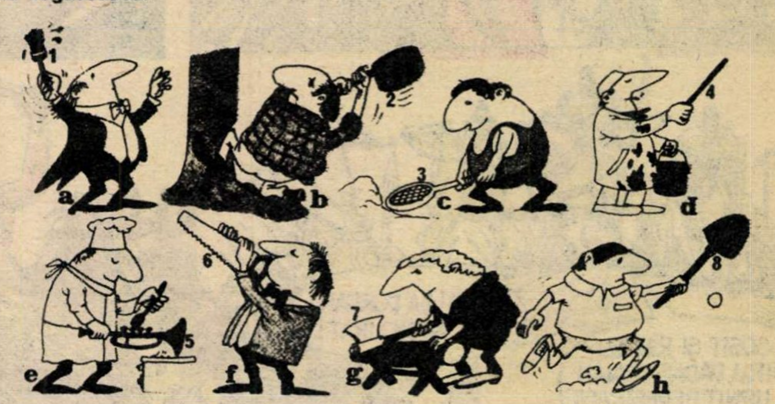

★★★★★★★★★★★★★★★★★★

CONCURSUL
ARENA MATEMATICIENILOR

4. NUMĂRUL 7

Ridicarea la puterea 4 a numărului 7 conduce la un anumit număr, alcătuit din patru cifre. Ce număr-surpriză va rezulta însă dacă vom introduce între cifrele numărului rezultat prin ridicarea lui 7 la puterea a patra un anumit semn matematic?

Pioniere din Botiza — Maramureș, la războiul de țesut.

Coperta noastră
Foto: DINU LAZĂR

★★★★★★★★★★

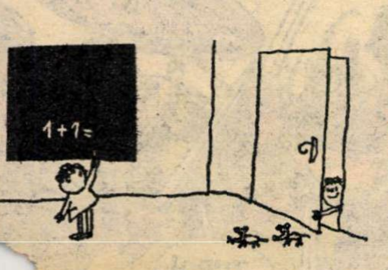

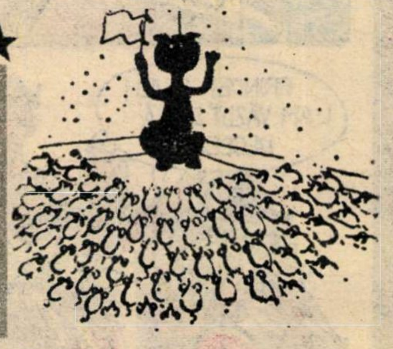

Cutezătorii 50

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA.
Responsabil de număr: ILEANA PIȚA; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentare tehnică: ION MIHĂESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Scenariu : TUDOR POPESCU Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU

TAINA PERGAMENTULUI

10

9

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Traian anunță oștirea că senatul l-a declarat pe Decebal dușman al Romei și hotărăște să pornească impotriva Daciei. Decebal așteaptă infruntarea decis să lupte pe viață și pe moarte. Ajunși la Tapae, romanii nu intilnesc decit păduri, munți și... liniște. Totul pare pustiu. Decebal ii lasă să creadă că nu-i așteaptă nimeni și abia cind armatele romane sint aproape pornește atacul.

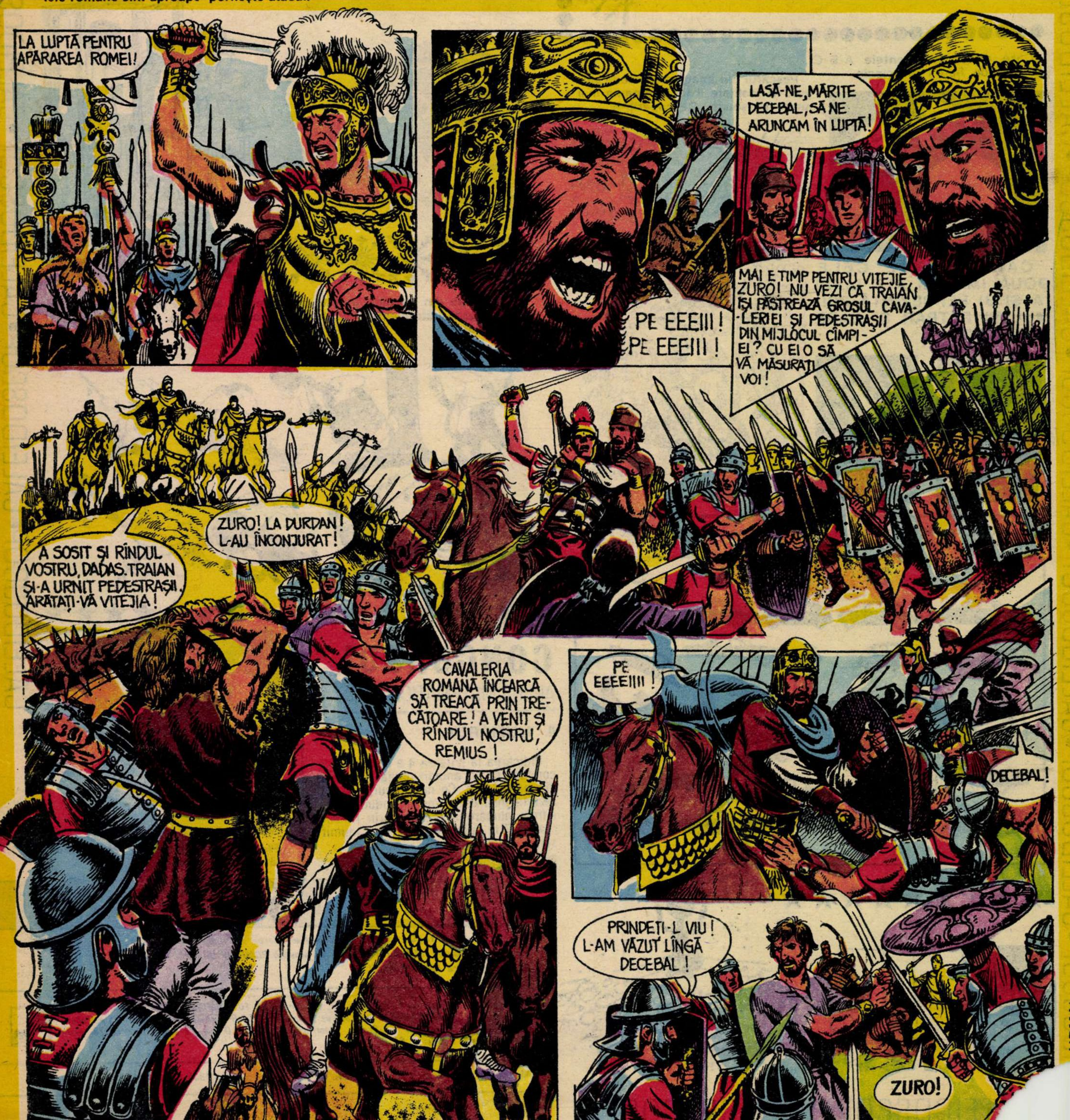
LA LUPTĂ PENTRU APĂRAREA ROMEI!
SPQR
PE EEEIII! PE EEEIII!
LASĂ-NE, MĂRITE DECEBAL, SĂ NE ARUNCĂM ÎN LUPTĂ!
MAI E TIMP PENTRU VITEJIE ZURO! NU VEZI CĂ TRAIAN ÎȘI PĂSTREAZĂ GROSUL CAVALERIEI ȘI PEDESTRAȘII DIN MIJLOCUL CÎMPIEI? CU EI O SĂ VĂ MĂSURAȚI VOI!
ZURO! LA DURDAN! L-AU ÎNCONJURAT!
A SOSIT ȘI RÎNDUL VOSTRU, DADAS. TRAIAN ȘI-A URNIT PEDESTRAȘII. ARĂTAȚI-VĂ VITEJIA!
CAVALERIA ROMANĂ ÎNCEARCĂ SĂ TREACĂ PRIN TRECĂTOARE! A VENIT ȘI RÎNDUL NOSTRU, REMIUS!
PE EEEIII!
DECEBAL!
PRINDEȚI-L VIU! L-AM VĂZUT LÎNGĂ DECEBAL!
ZURO!

URMA)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

51

JOI, 19 DECEMBRIE 1985.
ANUL XIX (NR. 950)

DIN SUMAR:

- La ora încheierii primului trimestru școlar
- Invitație la Teatrul „Ion Creangă"
- Aripi românești
- Limba noastră-i o comoară
- Feerie de iarnă

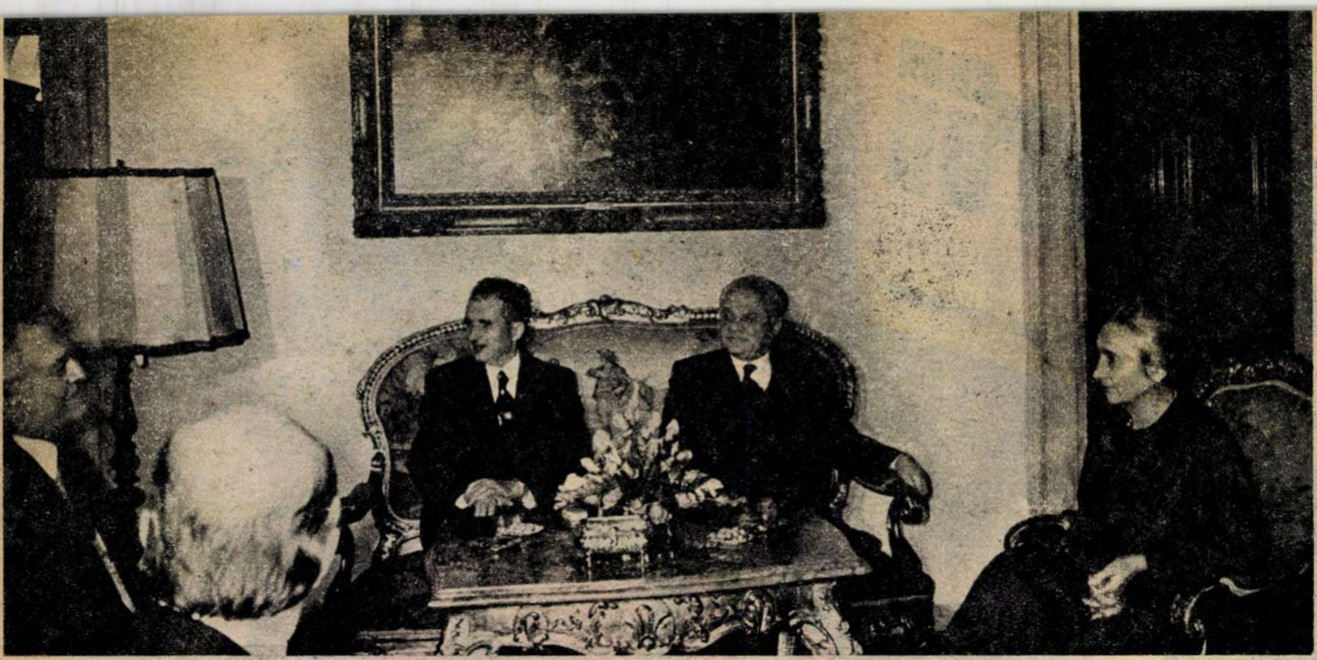

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a efectuat, în zilele de 12 și 13 decembrie a.c., o vizită oficială de prietenie în Iugoslavia, la invitația președintelui Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, tovarășul Radovan Vlaikovici, și a președintelui Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, tovarășul Vidoie Jarkovici.

În cadrul convorbirilor oficiale desfășurate cu acest prilej cei doi șefi de stat au apreciat că raporturile româno-iugoslave au continuat să se dezvolte pe toate planurile — politic, economic, tehnico-științific, cultural și în alte sfere de activitate. Totodată, pornindu-se de la posibilitățile celor două țări, de la prioritățile planurilor și programelor lor de dezvoltare economico-socială, a fost reliefată necesitatea de a se asigura, prin eforturi comune, extinderea domeniilor și perfecționarea formelor de colaborare, intensificarea cooperării industriale pe termen lung, sporirea și diversificarea schimburilor comerciale. S-a convenit, de asemenea, să fie adîncită conlucrarea pe linia științei și tehnicii, învățămîntului și culturii.

Cei doi președinți au abordat, de asemenea, aspecte majore ale vieții politice mondiale, apreciind că situația internațională continuă să fie foarte gravă, comportînd mari pericole la adresa păcii și vieții popoarelor. Prezentînd pozițiile României și Iugoslaviei în aceste probleme, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Radovan Vlaikovici au evidențiat necesitatea intensificării eforturilor tuturor statelor pentru diminuarea încordării, pentru dezarmare și pace.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășa Elena Ceaușescu au avut convorbiri cu tovarășul Vidoie Jarkovici, președintele Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia.

În cadrul convorbirilor a fost apreciat pozitiv stadiul actual al dezvoltării raporturilor și colaborării dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și s-a exprimat satisfacția pentru faptul că aceste relații, ca și cele dintre țările noastre, se dezvoltă cu succes. S-a subliniat că și această întîlnire, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate și în spiritul respectului reciproc și înțelegerii, reprezintă o nouă contribuție la dezvoltarea raporturilor bilaterale de prietenie și colaborare, ale căror baze trainice au fost stabilite de tovarășul Nicolae Ceaușescu și președintele Iosip Broz Tito.

Noul dialog la nivel înalt româno-iugoslav reprezintă un eveniment politic major, care pune în evidență, cu pregnanță, trainicia și caracterul rodnic al relațiilor, de strînsă prietenie și colaborare, dintre țările, partidele și popoarele noastre, precum și voința comună de a conferi noi dimensiuni acestor tradiționale raporturi, în folosul reciproc, al cauzei generale a socialismului și păcii.

*

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Gustav Husak, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, a făcut, în zilele de 11 și 12 decembrie a.c., o vizită de lucru în țara noastră.

În cursul convorbirilor oficiale, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gustav Husak s-au informat reciproc despre activitatea și preocupările celor două partide în etapa actuală de edificare a societății socialiste, despre realizările obținute de oamenii muncii din cele două țări în dezvoltarea și modernizarea economiei, în înflorirea științei și culturii, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gustav Husak au efectuat, de asemenea, un schimb de păreri în legătură cu stadiul actual al relațiilor bilaterale, relevînd cu satisfacție că, prin transpunerea în viață a înțelegerilor și măsurilor convenite cu prilejul întîlnirilor anterioare la cel mai înalt nivel, raporturile de prietenie, colaborare și solidaritate dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia, dintre România și Cehoslovacia s-au întărit și îmbogățit continuu. Au fost evidențiate rezultatele fructuoase ale colaborării româno-cehoslovace pe plan politic, economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii de activitate.

Pornindu-se de la aceste realizări, s-a apreciat că ambele țări dispun de largi posibilități pentru intensificarea și diversificarea schimburilor comerciale și, în mod deosebit, pentru dezvoltarea colaborării și specializării în producție în forme moderne, potrivit potențialului lor economic și tehnico-științific în continuă creștere.

În cadrul convorbirilor, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gustav Husak au abordat, de asemenea, unele probleme ale activității politice internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești.

Noua întîlnire dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gustav Husak s-a înscris ca un important moment în cronica relațiilor româno-cehoslovace, impulsionînd, în continuare, conlucrarea multilaterală dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia, dintre țările și popoarele noastre, în interesul reciproc, al cauzei socialismului, păcii și înțelegerii în întreaga lume.

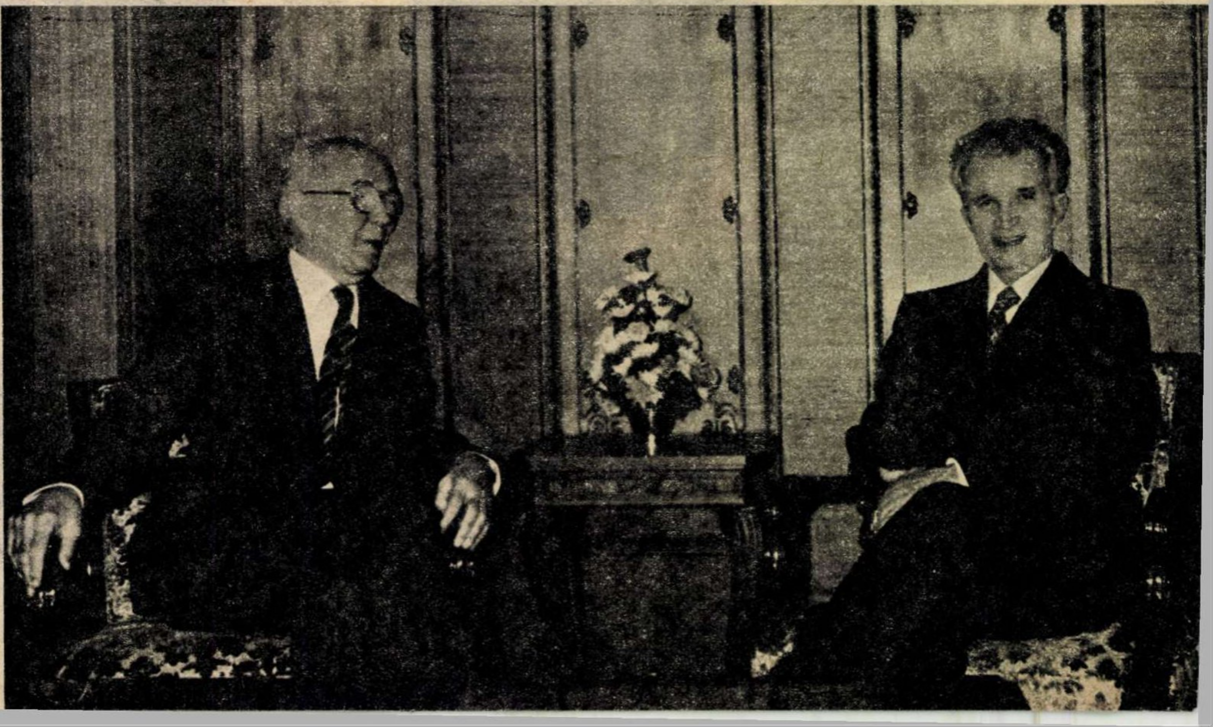

Patria

Sînt legată cu viețile strămoșilor mei
Care au crescut grîu și au luptat pentru tine,
Sînt legată cu trecutul, sînt legată cu viitorul,
Cu Munții Carpați,
Cei care stau veșnic de veghe,
Cu mierea lumii, cu sarea pămîntului,
Cu dealurile și cîmpiile verzi
Pe care primăvara aruncăm semințele bucuriei.
Șiruri de albine pe florile tale se opresc.
Patria mea, atîta lumină este în tine,
Sînt legată de tine cu viețile strămoșilor mei,

Sînt legată cu viitorul de aur.

MARA NICOARĂ

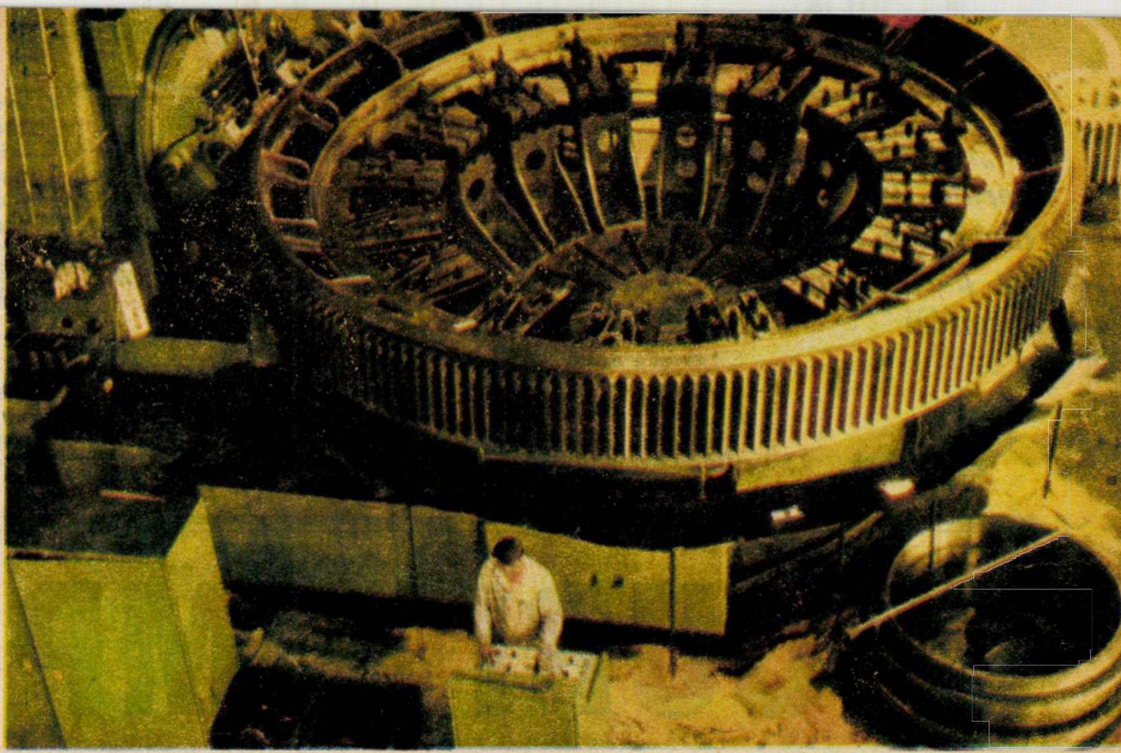

A MUNCI, A CREA PENTRU ȚARĂ

Referindu-se la viitor, la obiectivele ce urmează a fi îndeplinite în anul 1986, în întregul cincinal 1986—1990 și în perspectivă, pînă la sfîrșitul acestui secol, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a arătat, în cuvîntarea rostită la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din 13—14 noiembrie a.c., că imaginea de mîine a progresului patriei se întemeiază pe realitățile de azi, pe înfăptuirile din etapele anterioare ale construcției socialiste, cu deosebire cele de după Congresul al IX-lea. **În deceniul anilor '70—'80,** a subliniat secretarul general al partidului, **am inaintat pe un front larg, am străbătut un drum lung in înfăptuirea obiectivelor strategice** . Au fost asigurate astfel toate condițiile pentru ca în actualul cincinal, ce va fi încheiat peste două săptămîni, să se continue, așa cum a precizat tovarășul Nicolae Ceaușescu , **„inaintarea privind dezvoltarea patriei noastre și înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate“.** Toate aceste mărețe înfăptuiri sînt rodul muncii avîntate a întregului nostru popor, condus de partidul său comunist. Și de aici înainte, ceea ce ne-am propus pentru viitor, cutezătoarele obiective stabilite pentru următorii 15 ani, pînă la orizontul 2000, vor fi înfăptuite tot prin munca poporului, în frunte cu Partidul Comunist Român, centrul vital al întregii noastre societăți socialiste.

Pornim spre viitor cu ferma convingere că munca reprezintă principala noastră avuție națională. Tot mai mult, ea se dovedește a fi un factor activ, revoluționar, în măsură să asigure crearea de noi valori materiale și spirituale, să configureze un mod superior de existență individuală și colectivă.

Cu aproape patru decenii în urmă, la Bumbești-Livezeni sau la Salva Vișeu — șantiere naționale ale tineretului deschise în perioada fierbinte a reconstrucției țării — se lucra cu lopata și cu tîrnăcopul. Atunci forța fizică era determinantă pentru cantitatea și calitatea muncii. Un om realiza atît cît se putea obține prin maxima încordare a voinței sale și a brațelor sale. În anii din urmă, pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră, monumentală construcție a Epocii Nicolae Ceaușescu, terminată în primăvara anului 1984, pe șantierul Canalului Poarta Albă—Midia-Năvodari, aflat în construcție, pe toate celelalte șantiere ale țării au pătruns mașini moderne care au schimbat din temelii conținutul muncii. Un excavatorist realizează, azi, în numai 16 secunde, norma pe o zi a unui brigadier de la Bumbești-Livezeni! Acum forța fizică nu mai apare în prim-plan. Alte atribute sînt prioritare: cunoașterea temeinică a meseriei, atenția, ingeniozitatea, preocuparea pentru întreținerea mașinii în perfectă stare de funcționare.

Desigur, este bine ca și acum, acolo unde se impune, să folosim lopata și tîrnăcopul. În era „exploziei informaționale“, a roboților și a microprocesoarelor, munca fizică rămîne o necesitate pentru orice vîrstă, pentru vîrstele școlii, ale cravatelor roșii cu tricolor. Știința contemporană demonstrează că există o strînsă legătură între munca fizică și matematică, între munca fizică și formarea unei gîndiri înaintate. De mai multă vreme se știe că emisfera stîngă a creierului uman este mai dezvoltată. Recente cercetări științifice au făcut legătura dintre acest fapt și munca fizică a omului de-a lungul mileniilor, din preistorie pînă în prezent, efectuată îndeosebi cu mîna dreaptă, care primește comenzi de la emisfera stîngă. Munca fizică ne apare astfel într-o lumină nouă, ea dovedindu-se a fi nu numai producătoare de valori materiale, ci și de inteligență. Iată de ce, prin buna organizare a muncii în atelierele școlare, prin activa participare la acțiuni de muncă patriotică, nu numai că se asigură un cadru instructiv-educativ eficient, dar vi se și oferă vouă, elevilor, pionierilor, o sursă importantă de dezvoltare a „materiei cenușii“, de stimulare a gîndirii înaintate.

Dar, așa cum a subliniat secretarul general al partidului în cuvîntarea rostită la Congresul științei și învățămîntului, societatea socialistă multilateral dezvoltată se înfăptuiește cu tehnica cea mai înaintată. Tinerii sînt chemați să devină stăpîni pe această tehnică; mai mult, să învețe s-o și creeze de pe acum. Faptul că un număr mare de pionieri din cercurile tehnico-aplicative construiesc utilaje cu un grad important de automatizare, iar alții rulează diferite programe pe calculatoare electronice ilustrează în modul cel mai elocvent ideea de esență revoluționară privind integrarea învățămîntului cu cercetarea și producția. Așa cum a cerut tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la Congresul științei și învățămîntului, este necesar ca în viitor astfel de acțiuni să fie puternic intensificate. Documentele Congresului al XIII-lea al partidului prevăd ca pînă în 1990, peste 95 la sută dintre produsele industriei românești să fie de nivel mondial, iar 2—5 la sută să depășească acest nivel. Mulți dintre voi, pionierii de azi, veți intra în producție în anii cincinalului viitor și vă veți confrunta direct cu această cerință. Ca să munciți, după absolvirea școlii, la nivel mondial, trebuie să învățați azi foarte bine. Dacă, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, la recenta plenară a partidului, este necesar ca **„nici un produs să nu mai iasă din vreo uzină fără a corespunde cerințelor de calitate“,** se subînțelege necesitatea ca nici pregătirea vreunui elev, a vreunui pionier să nu coboare sub înaltele cerințe ale societății noastre.

Munca îmbracă, în prezent, aspecte complexe. În noțiunea de muncă se integrează activitatea muncitorului din uzină, a țăranului care lucrează pămîntul, dar și activitatea omului de știință, a creatorului de cultură, a studentului, a elevului. Pe orice treaptă a activității, la orice vîrstă, munca implică abnegație patriotică, spirit revoluționar, înaltă responsabilitate.

ADRIAN VASILESCU

„Învăţămîntul trebuie să asigure educarea tinerei generaţii în spiritul concepţiilor revoluţionare, pregătirea temeinică a tineretului pentru muncă şi viaţă, pentru a fi un participant activ la edificarea socialismului şi comunismului."

NICOLAE CEAUŞESCU

(Din cuvîntarea la Congresul ştiinţei şi învăţămîntului)

colegii citați se numără și **Dacian Bitic, Călin Moise, Adina Costea, Anca Macovei, Carmen Crișan, Marius Moraru** și **Paula Han,** cu toţii deţinători ai mediilor maxime.

Un amănunt: ne-am interesat la colegii-reporteri de ce **Călin Cioran** nu ne-a comunicat și propriile lui rezultate cu care încheie trimestrul. „Din simplă modestie" — ni s-a răspuns, fiindcă și Călin este un elev foarte bun, care a încheiat acest trimestru cu rezultate excelente.

sori o clasă mediocră față de celelalte clase.

Se vor împăca ei oare cu situația și anul acesta? – ne-am pus întrebarea în comandament, încă din primele zile de școală. Tot de atunci am început să-i ținem în reflectorul „Semaforului", străduindu-ne să-i mobilizăm la acțiunile organizate în sprijinul învățăturii.

S-a obținut vreo îmbunătățire? Dacă vă spunem că acum, la sfîrșitul primului trimestru, a VIII-a C se află printre clasele fruntașe din școală, atunci veți înțelege

BUCURIA ÎMPLINIRII

LA ORA ÎNCHEIERII PRIMULUI TRIMESTRU ȘCOLAR

Iată-ne ajunși la finalul primei etape a urcușului nostru din acest an școlar, etapă de-a lungul căreia fiecare s-a străduit să acumuleze cît mai multe și cît mai temeinice cunoștințe, onorîndu-și astfel principala îndatorire patriotică prin rezultate cît mai bune.

În banca de școală, în laborator, în atelierul școlar sau acasă ne-am mobilizat zi de zi energiile pentru a învăța și a împleti cît mai mult cunoștințele dobîndite în activitățile noastre practice, astfel încît să putem întîmpina viitorul cît mai bine pregătiți.

Împreună cu pionierii reporteri ai subredacțiilor pionierești vă relatăm cîteva aspecte care vorbesc despre victoriile unora dintre colegii voștri.

REȘIȚA

UN RODNIC FINAL DE TRIMESTRU ȘCOLAR

În cetatea de foc a Reșiței, copiii celor care plămădesc „pîinea" industriei se străduiesc permanent să fie vrednici de părinții lor – muncitorii oțelari. Pionierii **Rudolf Buzori, Bandics Gabriela, Mădălina Bocșan, Cristiana Ungurean, Daniela Ionescu** *și* **Minodora Lache,** *pionieri-reporteri, cu toții exemplari la învățătură, au făcut de curînd un raid-anchetă prin școlile municipiului pentru a înregistra roadele străduinței depuse de colegii lor în acest trimestru școlar.*

„Mulți colegi talentați, veseli și entuziaști, harnici și ambițioși *– ne comunică ei –* **știu să-și îndeplinească tot mai pilduitor îndatoriea lor fundamentală de a învăța tot mai bine."** *Printre școlile menționate de ei la acest sfîrșit de trimestru se numără și* **școlile nr. 2 și 7** *– două școli mari, frumoase, dotate cu laboratoare și ateliere unde copiii semnalează un final de trimestru bogat în rezultate meritorii. Printre detașamentele de frunte se află și cele din clasele a VI-a A și a VI-a B (Școala nr. 2). Pionierii-reporteri s-au oprit în ancheta lor și la clasele a V-a și ne vorbesc despre doi colegi care au încheiat primul lor trimestru școlar din ciclul gimnazial cu succese deosebite. E vorba de* **Oana Buda** *și* **Dorin Cătană** *care s-au pregătit cu pasiune zi de zi la toate obiectele de studiu.*

Un popas special au făcut pionierii-reporteri **Rudolf Buzori** *și* **Bandics Gabriela** *la* **Școala nr. 7** *și aceasta fiindcă au aflat că în unitate sînt mulți pionieri care au depus eforturi remarcabile pentru a se autodepăși la învățătură și comportare. Pioniera* **Silvia Mengher,** *comandanta de unitate, le-a vorbit cu bucurie despre colegii din clasa a VI-a A. Aici, datorită spiritului de întrajutorare colegială, această clasă a promovat sută la sută. Un salt extraordinar l-au făcut pionierii* **Sebastian Bălătescu, Marius Vîlceanu, Mirela Băzgău** *și* **Gianina Hauran.**

ZALĂU

TOT MAI MULTE MEDII DE LA 7 ÎN SUS!

„Alo, aici subredacția pionierească din municipiul Zalău, județul Sălaj! La telefon pionierul **Călin Cioran.** Am să vă dau vestea unei performanțe realizate la învățătură de către colegii mei din municipiu, de la **Școala „Simion Bărnuțiu",** unde un număr mare de detașamente au încheiat acest trimestru școlar cu medii de la 7 în sus..."

În acest fel, unul dintre mesagerii subredacției pionierești, care este, totodată, și pionier locțiitor al președintelui C.J.O.P., și-a exprimat satisfacția obținerii unor asemenea rezultate. Printre harnicii deținători ai mediilor sîrguinței se află detașamentele claselor a VIII-a C, a VIII-a A, a V-a A, a V-a C și altele, după cum printre

• Fascinanta lume din eprubete se dezvăluie, fără r zerve, atunci cînd ne aflăm în laborator. Fotografia fost realizată de membrii subredacției „Cutezătorii" la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sibiu.

GALAȚI

O CLASĂ CARE A PROMIS SĂ DEVINĂ FRUNTAȘĂ — ȘI A REUȘIT!

„Pe colegii noștri dintr-a VIII-a C (**Școala nr. 29,** Galați) ne obișnuiserăm să-i considerăm mai neastîmpărați, mai indiferenți față de învățătură, un fel de „lasă-mă să te las!" Aceasta s-a întîmplat însă în anul trecut, cînd ei erau într-a VII-a. Desigur, într-o școală ca a noastră – cea mai mare din județ, cu peste 2 800 de elevi – nu este simplu să te numeri printre fruntași. Dar a VII-a C era socotită de tovarășii profemarea schimbare petrecu în felul de a privi al coleg lor noștri îndatorirea de învăța."

Pioniera **Ioana Vla** elevă în clasa a VI-a G, r porter al subredacției pi nierești, se dovedește bună cunoscătoare a atm sferei din clasa colegilor mai mari. Ea ne povestes cum au reușit **Gheorghe tode, Valentina Andr Evelina Nedelcu, Mihai Galaction, Adrian Fel Costel Dogaru și Clau Moineagu** să se ambiț neze, să invețe astfel în să nu ia note decît peste vizînd și pe cele de 8, 9 10 (pînă atunci „plutise cu 5 și 6). Ioana este de rere că „elevii clasei a VI trebuie să se gîndească răspundere la viitor, ei mînd să meargă la liceu", și că tocmai așa se petrec lucrurile și la a VIII-a C, care a încheiat cu rezultate foarte bune acest trimestru. Cei mai mulți dintre ei vor să-și aleagă meserii care să le dea posibilitatea să lucreze în Combinatul siderurgic, ca și părinții lor. De aceea, ne explică Ioana, se întrevede, în continuare, o dorință puternică de creștere a calității învățăturii, de pregătire permanentă, temeinică pentru muncă și viața.

POLOVRAGI

ÎNCĂ O CLASĂ — DIN MULTE ALTELE — FĂRĂ NICI UN CORIGENT!

„Am început clasa a V-a
u mari, dar justificate
moții. Știam că mă aș-
eaptă un volum. mult mai
nare de muncă. De fapt,
u toții ne-am dat seama
ncă din primele zile că
rice amînare a învățării
nei lecții va fi din ce în
e mai greu de recuperat.
ar am reușit să ne rit-
năm bine pasul cu noul
rogram de învățătură, de
tudiu.

Și iată că am reușit să
ncheiem trimestrul cu re-
ultate foarte bune. Ca
ovadă — 60 la sută dintre
levii clasei noastre au
ote de la 8 în sus. N-a-
em nici un corigent" —
e asigură **Adriana Chivu,**
omandanta detașamentu-
i clasei a V-a de la **Școala Polovragi,** județul **Gorj.**

Dar iată ce ne-a mărturisit despre propria-i „experiență" **Maria Diaconescu:** „La început n-am dat importanță trecerii în clasa a V-a. Luam note bune — 9 și 10 — fără să învăț mai mult decît anul trecut. Asta pînă într-o zi, cînd am luat... 6 la matematică. Unde greșisem? — mă întrebam. Acasă am luat cartea și caietul, am început să învăț din nou lecția. Abia atunci am constatat că, de fapt, multe lucruri îmi rămăseseră nelămurite. Experiența aceasta mi-a demonstrat că trebuie să muncesc, într-adevăr, mai mult decît pînă acum, că numai așa mă pot menține în „linia fruntașilor" din clasa noastră, printre care se numără **Adriana Chivu, Cristina Nicolaescu, Florin Anton, Niculina Popescu, Claudiu Diaconescu** ș.a.

Într-una din corespondențele lor, reporterii subredacției „Tot înainte" din Tîrgu-Jiu ne-au vorbit tocmai despre frumoasele rezultate pe care le obțin an de an la învățătură pionierii de la Școala Polovragi. Fapt pe care-l reconfirmă și acest final de trimestru: reeditarea promovabilității de sută la sută! Fotoreporterii subredacției gorjene au ținut însă să ni-i prezinte și în ipostaza de artiști pe colegii lor din această pitorească așezare montană. În imaginea de sus renumitul ansamblu folcloric din Polovragi, laureat al recentei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României".

Ritm

● **OBSERVATORUL ASTRONOMIC DIN SUCEAVA,** vizitat de numeroși pionieri din municipiu și județ, e asaltat mai ales de către membrii cercurilor „Prietenii adevărului științific", inspirat denumite „Orion" și „Uranus". Dar nu numai ei, ci și colegii-pictori sînt prezenți aici — cu... o expoziție vernisată recent și intitulată „Adevăr și legendă despre Univers". „Recordul" de pionieri vizitatori ai observatorului se va înregistra însă în lunile decembrie—ianuarie. Ați ghicit de ce: pentru urmărirea cometei Halley, dar și pentru că... e vacanță! ● **ÎN ORAȘUL DE LA POALELE CETĂȚII NEAMȚULUI,** cea de-a V-a ediție a acțiunii sportiv-aplicative „Plăieșii lui Ștefan" a reunit peste 100 de pionieri participanți care și-au disputat întîietatea în cele 6 probe tradiționale: carting, traseu aplicativ, tir cu arcul, îndemînare biciclete, tenis de cîmp și șah. Echipajul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Neamț a cucerit trofeul pentru a... șasea oară! Pe locurile II și III s-au clasat echipajele reprezentative din Piatra Neamț și Bicaz ● **ÎNTÎLNIREA PIONIERILOR Școlii nr. 8** din municipiul **Gh. Gheorghiu-Dej** (județul **Bacău)** cu tovarășul inginer Constantin Uzum, directorul Întreprinderii de utilaj chimic Borzești, s-a înscris printre acțiunile inițiate de ei în vederea orientării profesionale. Invitatul le-a vorbit despre perspectivele de dezvoltare ale acestei tinere întreprinderi care-i așteaptă pe aceia dintre ei, pionierii de azi, care doresc să ajungă viitori muncitori, tehnicieni și specialiști cu înaltă și multilaterală pregătire profesională ● **PUNGUȚA CU... 250 LEI!** Venind într-o dimineață mai devreme la școală, elevul **Nicolae Popa** (din clasa a IV-a, **Școala Priboieni, Argeș)** tocmai voia să-și așeze ghiozdanul în pupitru, cînd a auzit ceva... zornăind! Nu mică i-a fost mirarea cînd a dat peste o pungă de... pufuleți conținînd monede de 3 și 5 lei! Cercetînd-o și negăsind nimic care să indice numele păgubașului, a alergat îndată la postul de miliție. Tovarășul milițian l-a asigurat că va întreprinde investigații pentru a afla cine a pierdut cei 250 lei, spre a-i fi restituiți. Și, bineînțeles, l-a felicitat pentru fapta lui ● **„BURIDAVA"** — vechea cetate dacică aflată în localitatea Ocnița — a constituit obiectivul recentei excursii de documentare întreprinsă, în cadrul acțiunii **„Patrie română, țară de eroi"**, de către pionierii pasionați ai istoriei din **Bunești-Vîlcea** ● **LA CASA PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI** din **Borsec,** membrii cercurilor literare din localitate și-au dat o originală întîlnire... **„În lumea fabulei".** Concursului de recitări și creații proprii i-a urmat un atractiv program muzical, în care talentatul pionier Mircea Oprea a încîntat din nou publicul cu cîntecele sale ● **TRADIȚIONALUL TROFEU „Cetatea lui Gelu"**, precum și **Cupa „Pionierul"** la handbal au fost, de curînd, disputate între echipele reprezentative ale pionierilor din **Borșa, Jucu, Panticeu, Răscruci** și **Dăbîca** (județul **Cluj).** Trofeul a fost cucerit de echipa de fete din Dăbîca și de cea de băieți din Răscruci. În cadrul **Cupei „Pionierul"**, victoria... absolută a revenit pionierilor din localitatea-gazdă, Dăbîca, atît fetele, cît și băieții reușind să-și învingă „adversarii" în toate partidele disputate.

Dragi cititori, această ediție a rubricii **„Ritm"** a fost realizata cu sprijinul corespondenților noștri și al reporterilor subredacțiilor pionierești. Semnatarii scrisorilor — pionierii **Corina Cernica Niadi, din Suceava, Elena Maria Ciubotaru, din Gheorghe Gheorghiu-Dej, Elena Daniela Geornoiu, din Budești-Vîlcea, Dragoș Florescu, din Priboieni-Argeș, Lavinia Arsene, din Borsec, și Diana Vlasa, din Cristești, Mureș** vor primi în curînd Legitimația de corespondent special al revistei „Cutezătorii". Așteptăm, în continuare, colaborarea voastră pe traseul vacanței de iarnă.

* * *

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!
Pentru voi, ca tineri cetățeni
i patriei, economisirea ener-
iei electrice trebuie să fie o
reocupare continuă! Vegheați
a folosirea economică a ener-
iei!

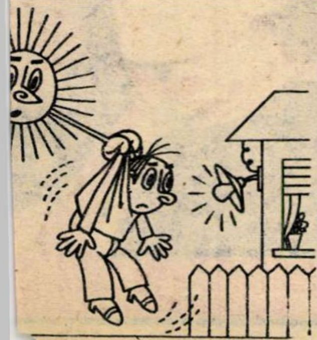

PIONIERI
ȘI ȘCOLARI,
NU TRECEȚI
INDIFERENȚI
PE LÎNGĂ
NICI
O MANIFESTARE
A RISIPEI
DE ENERGIE!

INVITAȚIE LA TEATRUL ION CREANGĂ

În Piața Amzei din București se afla o clădire mare și frumoasă pe ușile căreia intră zilnic sute de copii. E teatrul vostru care, după cum știți, poartă numele marelui nostru povestitor Ion Creangă.

Mulți dintre voi ați fost la Teatrul „Ion Creangă". Alții încă nu. Știm însă că foarte puțini – doar copiii-actori – sint cei care au avut prilejul să vadă și să afle ce se petrece aici, în clădirea aceasta, dincolo de scenă. Şi cum se află și se petrec lucruri deosebite, multe de-a dreptul minunate, ne-am gîndit că ar fi bine să vi le prezentăm. Dacă sînteți de acord, poftiți cu noi. Însoțiți-ne într-o scurtă călătorie prin acest univers creat pentru voi. Gazdă și ghid vă voi fi eu, actorul Ion Arcudeanu. Vă voi însoți tot timpul, vă voi deschide toate ușile, vă voi da toate explicațiile necesare, cu convingerea că o să vă intereseze, că o să vă placă tot ceea ce veți vedea și veți auzi.

Poftiți! Poftiți, dragi copii! Nu, de data aceasta nu vom intra pe la „Intrare", ci pe la „Ieșire", pentru că pe-aici ajungem mai repede la încăperile... secrete.

Iată, la ușă ne întîmpină un nenea portar care nu ne întreabă ce-i cu noi, ci ne salută zîmbitor, apoi duce degetul la buze, invitîndu-ne să vorbim în șoaptă și să mergem pe vîrful picioarelor. De ce oare?

– Pentru că în sala de lectură tocmai se repetă una dintre viitoarele premiere – ne informează, tot în șoaptă, cu amabilitate, Mihaela Tonitza Iordache, secretara literară a teatrului, pe care am întîlnit-o pe un coridor.

POFTIȚI ÎN CULISE

Coborîm cîteva scări și iată-ne ajunși în culise. Aici, semiîntuneric. Dar după cîteva clipe doar, ne adaptăm privirile și, la lumina becurilor avertizoare, avem ce vedea în jurul nostru: la o masă, un bărbat pregătește recuzita pentru viitoarea premieră; alături, într-o cabină feeric luminată datorită numeroaselor oglinzi care reflectă lumina becului de la masa de machiaj, tînăra actriță Marcela Andrei încearcă o mască, ajutată fiind de machiorul și maestrul peruchier al teatrului, Fabian Coșeriu. Mergem mai departe prin lumea culiselor și descoperim, rînd pe rînd, alte cabine în care se lucrează de zor, pregătindu-se premiera: de sonorizare, unde tocmai se imprimă muzica spectacolului; electrică, unde se concepe lumina care va fi proiectată pe fiecare actor, pe fiecare act și tablou, ba chiar și pe unele obiecte (cum ar fi, de pildă, o carte aflată pe masa sau sub aceasta și care constituie „cheia" dezlegării enigmei); de croitorie, unde, după ce scenograful a conceput și a desenat pe hîrtie costumele, acestea sînt confecționate aici după schițe și pe talia fiecărui actor; de cizmărie, unde se execută încălțările de epocă pe care le vor purta actorii-personaje; de tîmplărie, unde se confecționează partea de lemn

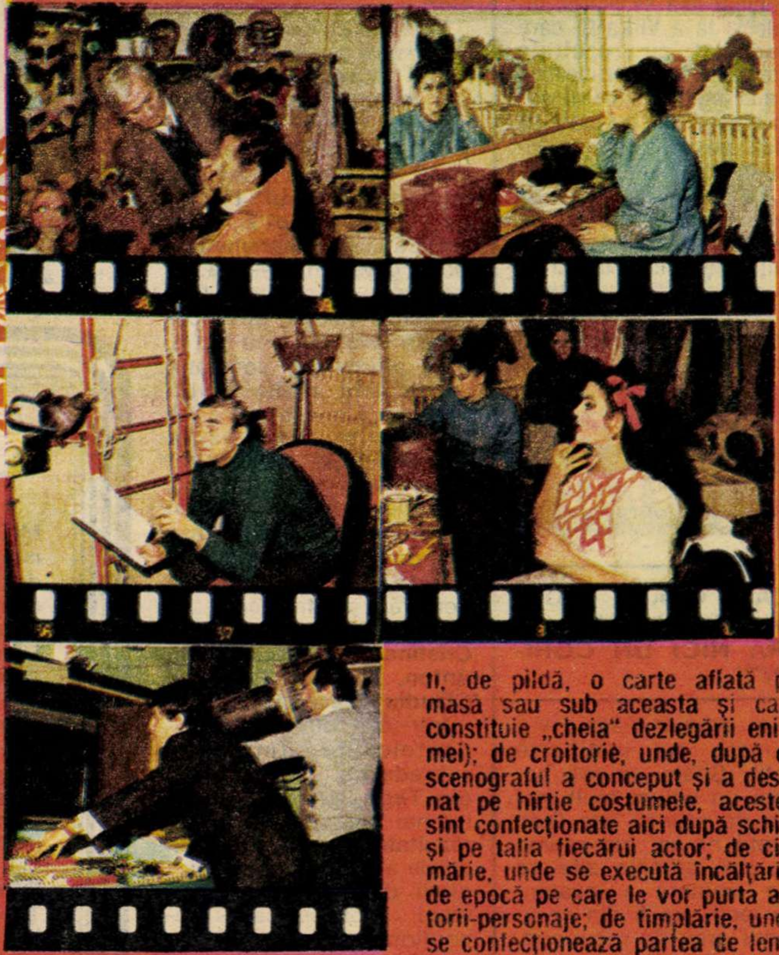

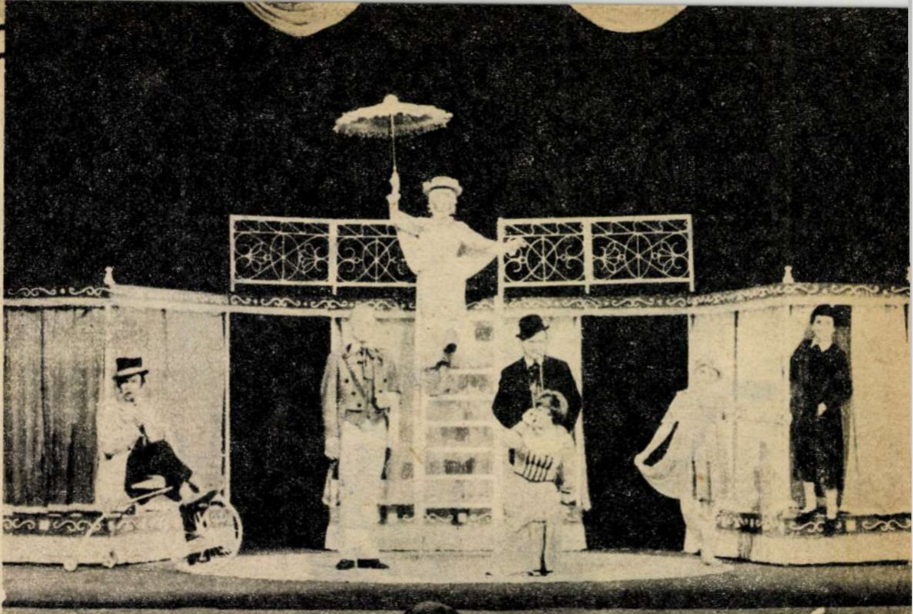

a decorului; de mecanică, unde fierul este modelat după schițe scenografice. Şi iată-ne ajunşi la secretariatul literar, „creierul" teatrului. Aici specialişti citesc şi, propunînd conducerii piesele selecționate, pregătesc programele de sală, afişele şi alte asemenea materiale. Şi tot aici actorii vin să se documenteze asupra epocii în care se desfăşoară acțiunea piesei, aflînd ce fel de costume se purtau, ce obiceiuri aveau oamenii şi altele.

DRUMUL SPRE SCENĂ

Pe neştiute ne-am apropiat şi iată că am ajuns la ceea ce ne interesează cel mai mult şi ardem de nerăbdare să vedem: la scena pe care acum se face repetiție la piesa ce urmează să fie jucată în curînd. Dar să mai zăbovim puțin în dreptul acestei culise. Cel care ne reține atenția e... sufleorul. Fie că e vorba de Mioara Spudercă, fie de Teodor Gronner, amîndoi sînt la fel de pricepuți în a... sufla şi a-l „salva" astfel pe actorul care are în spectacol o mică ezitare la text. Ştiți şi voi, la teatru şi numai la teatru (şi nu la şcoală!), sufleorii sînt lăudați şi chiar premiați cînd suflă bine. Dar... pst! Nici o şoaptă, să nu deranjăm repetiția de pe scenă! De pe gabie (punctul de comandă a unei corăbii cu pînze) Anton Lupan tocmai îşi prezintă echipajul:

– Aceştia sînt prietenii mei: Gherasim, Haralamb, Ieremia, Ismail şi Mihai. Iar ea este...

– Adnana, căpitane! Adnana este! – nu mai puteți voi păstra tăcerea şi răspundeți în locul lui.

V-ați dat seama, bineînțeles, că se repetă la piesa „Toate pînzele sus", dramatizare după cunoscutul roman al lui Radu Tudoran, piesă ce va vedea în curînd luminile rampei.

În sală, regizorul Valeriu Paraschiv, asistat de directorul teatrului, Emil Mandric, fac ultimele retuşuri înaintea premierei:

– Lumina asta oranj nu-i prea potrivită. Schimb-o cu alta!

– Muzica trebuie dată mai încet, să poată fi auzite replicile!

ÎNTRE ACTORI ŞI SPECTATORI

Să joci zi de zi, seară de seară pentru copii... Nu e greu, nu e uşor, este MINUNAT! Să fii Albă ca Zăpada, Pinocchio, Cenuşăreasa, Păcală sau Mary Poppins! Să ştii că peste cinci sute de suflete de copii se necăjesc mai întîi, apoi se bucură cu atît mai mult, pînă la lacrimi, de izbînzile eroilor de pe scenă, că la sfîrşit te aplaudă din toată ființa lor... e o MINUNE! Atunci abia ne bucurăm şi noi. Dar cine sîntem noi?

Noi sîntem actorii, cei care, îmbrăcați în costume speciale, cu peruci şi machiați, dar în primul rînd cu talent şi cu multă, multă dragoste față de copii, întruchipăm, pe scenă, în luminile rampei şi sub ochii voştri, personajele din piese. Noi, împreună cu toți ceilalți lucrători ai teatrului pe care i-ați văzut lucrînd în culise, creăm o lume, lumea de pe scenă, pe care v-o prezentăm, v-o arătăm ca să învățați cum să fiți buni, curajoşi, harnici, drepți şi frumoşi.

În această atmosferă de stup, în care fiecare ştie ce are de făcut – şi face cu profesionalism şi cu pasiune –, nu e de mirare că fiecare spectacol pe care vi-l prezentăm e o adevărată sărbătoare. Dar farmecul deosebit al acestora îl dați voi, copiii şi tinerii de toate vîrstele, care umpleți pînă la refuz, de două sau chiar de cîte trei ori pe zi, sala teatrului care are peste 500 de locuri. Mai mult decît în oricare alt teatru, la acesta, între noi, actorii, şi voi, spectatorii, există o strînsă şi continuă conlucrare. Entuziasmul vostru, aplauzele, exclamațiile din timpul spectacolului, ba de multe ori chiar dialogul care se stabileşte între cei de pe scenă şi cei din sală dau nota distinctivă, originală a Teatrului „Ion Creangă". Dar legătura, colaborarea aceasta merge şi mai departe. Cum? Foarte frumos şi interesant: printre noi, actorii... maturi – Alexandrina Halic, Daniela Anencov, Marioara Sterian, Florina Luican, Cornelia Pavlovici, Marian Lepădatu, Constantin Fugaşin şi mulți alții –, la teatrul nostru, pe scena acestuia joacă şi **copii-actori!** Iată un exemplu: în piesa „Mary Poppins", scrisă de Silvia Kerim şi Marius Țeicu, după Pamela Travers, joacă şi douăsprezece eleve de la secția de coregrafie a Liceului de arte „George Enescu".

Aşa stînd lucrurile, nu-i de mirare pentru nimeni că spectacolele prezentate în teatrul nostru – de fapt, al vostru – sînt trăite la aceeaşi înaltă tensiune atît de către actori, cît şi de spectatori, fiecare dintre acestea fiind un eveniment deosebit, de neuitat pentru toți.

SPECTACOLE DE AZI ŞI DE MÎINE

Gata, am ajuns la... „Intrare", pe unde, de data aceasta, vom ieşi. Dar nu puteți pleca de la noi, din Teatrul „Ion Creangă", fără să aflați ceea ce vă interesează în primul rînd: programul acestuia. Ce spectacole puteți vedea azi? Ce spectacole veți putea vedea în curînd?

Să ne oprim, puțin, la „Intrare", şi să privim afişele. Iată-l pe **„Pinocchio"**, în dramatizarea scenică de Raffaello Lavagno după cunoscuta poveste a lui Carlo Goldoni; iat-o şi pe **„Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici"**, dramatizare de Ion Roman după frumoasa poveste a fraților Grimm; iată şi o savuroasă comedie – la care veți rîde, vă asigur eu, de la început pînă la sfîrşit împreună cu... Păcală: **„Snoave cu măşti"** se numeşte, avîndu-i ca autori pe Ion Lucian şi pe Virgil Puicea; şi încă o comedie de mare succes – **„Nota zero la purtare"** a lui Virgil Stoenescu şi Octavian Sava, aflată la a patra generație de interpreți; şi iată acum şi o comedie muzicală – **„Mary Poppins"**.

„Un tînăr printre alții", de Mihai Constantinescu, e o piesă-dezbatere în care cinstea şi puritatea sufletească, atribute proprii copilăriei, ies victorioase; **„Toate pînzele sus"** (pe care am văzut-o în repetiție) este ultima premieră a stagiunii 1985–1986.

Ce-am citat pînă aici sînt piese pentru voi, cititorii revistei „Cutezătorii". Dar teatrul nostru le oferă şi celor mai mici posibilitatea de a-şi petrece aici clipe de neuitat în compania **„Cenuşăresei"**, a **„Muzicanților veseli"** (o comedie după „Cîntăreții din Bremenn", ambele după povestirile fraților Grimm), cu Stan, Bran şi Muppets, care apar în piesa **„De la Stan şi Bran la Muppets""**, de Petru Idriceanu şi Vasile Mentzel.

Dar ce veți putea vedea în curînd? Care sînt premierele pe care Teatrul „Ion Creangă" le pregăteşte în prezent? Avem noroc cu... carul. La această întrebare ne va răspunde directorul artistic al teatrului, actorul Victor Radovici, care tocmai urcă scările:

– Vă voi prezenta, pe scurt, în ordinea intrării în repetiție, viitoarele premiere: **„Vrăjitorul din Oz"**, de L. Frank Baum, dramatizare de Ludmila Szechely, **„Care pe care"**, dramatizare de Sanda Manu, după povestirile lui Ion Creangă şi **„David Copperfield"**, dramatizare după cunoscutul roman al lui Charles Dickens.

*

V-a plăcut la Teatrul „Ion Creangă"?

Dacă da, mai veniți. Iar pînă atunci, vă rugăm să ne scrieți, spunîndu-ne ce spectacole noi, ce piese vreți să vedeți pe scena noastră, pe scena teatrului tinerei generații – teatrul vostru

Vă aşteptăm! La revedere!...

ION GH. ARCUDEANU

Foto: MIHAI NIEDL

SUPER ONE-ELEVEN

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

ARIPI ROMÂNEŞTI

Rostim cu mîndrie legitimă numele românilor care au deschis drumuri noi în zorii aviaţiei mondiale. Dar a rezuma tradiţiile româneşti în aviaţie la numele şi creaţiile de pionierat ale constructorilor celebri ca Traian Vuia sau Henri Coandă, Aurel Vlaicu sau George (Gogu) Constantinescu (creator nu numai al sonicităţii, ci şi al unui ingenios sistem de tragere prin discul elicei avioanelor din primul război mondial) nu este deloc suficient!

Încă de la începuturile aviaţiei, realizările industriei de profil din ţara noastră nu au fost cu nimic inferioare celor din ţările cu veche tradiţie industrială.

Prima încercare de fabricare în serie a avioanelor în România datează din 1911: la atelierele Şcolii de pilotaj de la Chitila, înfiinţată în 1910, au fost fabricate în licenţă patru avioane „Farman". În anul următor alte patru aparate similare aveau să fie construite în atelierele Şcolii militare de pilotaj de la Cotroceni. Devenite Rezerva generală a aviaţiei şi apoi Arsenalul aeronautic, în aceste ateliere au fost reparate în timpul primei conflagraţii mondiale aproape 300 de avioane de luptă şi peste 540 de motoare de avion.

După încetarea războiului, aici, la Arsenalul aeronautic, unde şi-a construit şi Vlaicu avioanele, au fost fabricate în serie 72 de avioane de tip „Brandenburg."

Desigur, totul avea să progreseze în aviaţia română începînd cu 1925, anul înfiinţării marilor uzine aviatice IAR—Braşov.

Producţia de avioane la uzinele braşovene IAR a început în 1926, la numai un an de la înfiinţare, cu fabricarea în serie de 30 de aparate în licenţă franceză. Din 1931 s-a trecut la fabricarea de avioane în concepţie proprie. Cu aceste avioane, şi nu cu cele importate, au reuşit piloţii noştri excepţionale raiduri şi recorduri naţionale, mai ales că, începînd din 1936, în paralel cu uzinele IAR, fabricau şi reparau avioane şi motoare alte două întreprinderi aeronautice, bucureştene: de astă dată ŞET

TRANSPORTURILE AERIENE ROMANE
tarom
PRIMUL
THE FIRST
ROMBAC 1-11
AUG 1982

IAR-825-01
triumf
BRASOV-ROMANIA

și ICAR. Deși colectivul de la IAR—Brașov este mai cunoscut datorită avionului de vînătoare IAR—80, al patrulea din lume că viteză în 1939, nu omitem nici faptul că, între 1927 și 1940, la Brașov au fost fabricate peste 1 000 de aeronave și circa 2 000 de motoare de aviație!

Deși, după încetarea celui de-al doilea război mondial, întreprinderile de aviație și principalii lor furnizori interni și-au reprofilat producția conform cerințelor din acea perioada, fabricarea de planoare și avioane utilitare a fost continuată, ca și reparațiile de avioane și motoare.

Revigorată după Congresul al IX-lea al partidului, ca urmare a inițiativei personale a secretarului general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aeronautica romana contemporană inregistreaza tot mai multe succese, devenind un partener de cooperare apreciat și solicitat de industria de profil din U.R.S.S., Anglia, Franța, Iugoslavia.

De fiecare dată cînd în țară sau peste hotare, in prezența unor specialiști străini, au fost făcute referiri la produsele aeronauticii române, acestea au fost lăudate și apreciate ca fiind competitive pe plan european. Ca exemplu pot aduce aprecierile deosebite pe care le-au întrunit la saloanele aerospațiale din ultimii ani de la Le Bourget (Franța) și Farnborough (Anglia) aeronave românești ca IAR—825 (avion de școală și acrobație cu motor turbopropulsor), IAR—827 (avion agricol), IS—28M (motoplanor), apoi ROMBAC, elocventă mărturie a nivelului ridicat al tehnicii de profil românești. ROMBAC 1—11 este beneficiarul unor tehnologii avansate.

Dotat cu doua turboreactoare avînd fiecare o forță de tracțiune de peste 55 000 de newtoni, ROMBAC 1—11 poate transporta confortabil și în deplină securitate 119 pasageri cu peste 850 km/oră, la 10 000 m altitudine, către destinații aflate la 2 500—3 000 km departare de București!

Programul de integrare în țară, pe platforma industrială de aviație Băneasa, a avionului reactiv de pasageri ROMBAC 1—11 a început să dea roade, primele aparate fiind livrate companiei TAROM.

Fabricația in serie a acestui modern avion de pasageri beneficiază de utilajele de înaltă tehnicitate amplasate pe platforma Băneasa a Întreprinderii de avioane București. Despre amploarea și modernitatea platformei de aviație Băneasa am auzit cuvinte de apreciere care ne-au bucurat din partea redactorului-șef pentru Europa al revistei americane „Aviation Week and Space Technology", David Brown; acest specialist, care ne-a vizitat țara și a publicat apoi în revista sa patru articole elogioase, îmi spunea că nu a văzut ceva mai amplu — ca flux de producție aeronautică — decît la marile uzine din Seattle ale Firmei „Boeing"!...

Desigur, ROMBAC, aeronava-comandant a industriei aeronautice române, nu reprezintă și unicul produs de marcă al acesteia; uzinele industriei noastre de profil fabrică și două tipuri de elicoptere cu reacție, mai multe tipuri de avioane de școală, antrenament, utilitare și de acrobație, planoare și motoplanoare, avioane agricole, motoare cu reacție, ansambluri mecanice pentru elicoptere etc.

Dintre avioanele cu reacție concepute și fabricate la uzinele de profil ale țării noastre se distinge prin liniile sale sobre, dar elegante, avionul de școală și antrenament cu reacție IAR—99, cel mai recent produs al creației aeronautice românești. Rod al concepției specialiștilor Institutului de aviație INCREST și al constructorilor de avioane de la întreprinderea de profil, IAR—99 consfințește, prin performanțele sale în curs de omologare, faptul că România are capacitatea de a fabrica în prezent toate categoriile de aeronave subsonice!

Aceste realizări, la care trebuie adăugate și alte programe, de construire a unor aparate absolut necesare economiei naționale, de asemenea în concepție proprie, arată clar că aviația română, viguros orientată și coordonată, se află efectiv în cea mai fertilă perioadă a existenței sale de șase decenii.

Conf. dr. ing.
FLORIN ZĂGĂNESCU

SEMAFOR

Sceneta

OVIDIU ZOTTA

Cînd Aurica Breazu l-a rugat să facă împreună o recapitulare la fizică, Mircea Procopiu a simțit că-i fuge pămîntul de sub picioare.

– Acum, Breazule? s-a strîmbat el. Cu nici trei săptămîni înainte de sfîrșitul trimestrului? Nu-i cam tîrziu?

– Este, a recunoscut Aurică. Dar dacă n-ai timp de unul ca mine...

– Bineînțeles că n-am! De ce tocmai eu? Ești imposibil! Te-ai gîndit că nici la gramatică nu te mai poate salva nimic!

– M-am gîndit, ah, cît m-am gîndit! Însă un expert ca tine, primul la română, talent verificat... Poți să spui că nu-i așa?

Nu, Procopiu n-avea cum să-l contrazică. Bombănind, i-a cerut lui Aurică Breazu să ia pixul și caietul: – Scrie, o să-ți dau un exercițiu foarte simplu, cel mai simplu. Dacă-l știi, poate mă induplec. Dacă nu, la revedere.

Dar numai simplu n-a fost acel exercițiu la fizică. Procopiu alesese cu tot dinadinsul un exercițiu greu, descurajator. Bineînțeles că Aurică Breazu n-a fost în stare să-l rezolve, dar atîta s-a străduit, atîta a transpirat încît Procopiu s-a plictisit să-l aștepte și, aproape fără voia lui, s-a trezit arătîndu-i cum trebuie să procedeze.

Începutul fusese făcut, dar în vreme ce Aurică Breazu era bucuros și recunoscător, Procopiu bombănea și se răstea tot timpul. Avea motivele lui. Cu cîteva zile în urmă, primise felicitări în calitate de proaspăt autor dramatic. Nu scrisese o mare dramă, ci o mică scenetă dar, desigur, în artă nu dimensiunile contează, ci calitatea. Or, calitatea scenetei era în mod cert foarte ridicată, organizatorii carnavalului de iarnă se prăpădiseră de rîs. Era o scenetă în versuri, plină de umor. Se intitula „Un corigent în vacanță", personajul nefiind altul decît Aurică Breazu care nu știa nimic despre ceea ce i se pregătise. În această scenetă, Aurică rima cu „notă mică" și Breazu cu „necazu". Foarte vesel. Mănoiu Dan, interpretul rolului „Aurică Breazu", are un haz extraordinar.

Însă pe măsură ce Aurică Breazu înregistra, datorită lui Procopiu, progrese la fizică, același Procopiu se luase de gînduri devenindu-i din ce în ce mai clar că acea parte din scenetă dedicată corigenței la fizică începe să se clatine. Păcat. Acolo se găsea un episod deosebit de hazliu, în care Aurică Breazu stătea de vorbă cu broasca lui Galvani. Acest episod a fost tăiat cu durere de către Procopiu în clipa cînd Aurică a primit 7 la fizică. Nu-i nimic, a suspinat Procopiu, mai rămîn două episoade, e bine și așa. O să fiu foarte aplaudat.

Dar pe măsură ce lucra plin de mînie cu Aurică la matematică, a observat cu spaimă că nici episodul doi nu prea are șanse. A încercat să scape de Aurică tot prin a-l dezarma cu niște probleme foarte grele. Dezastru: Aurică venise cu teoremele gata învățate. Cum să-l mai gonești cînd vezi cîtă bunăvoință are? Trebuia să-l ajuți și la matematică pe acest nesuferit, dar vai de episodul doi al scenetei. Și cît era de distractiv! Acolo Aurică stătea de vorbă cu un autobuz. O adevărată senzație, nu-i așa? Aurică trebuia să calculeze în funcție de anumite date ora sosirii acestui autobuz în tabără însă – din pricina slabelor cunoștințe la matematică ale protagonistului Aurică Breazu – bietul autobuz ajunge unde vrei și unde nu vrei, numai în tabără nu. Vesel episod, excepțional Mănoiu Dan, însă Aurică a luat 8 la teza de matematică și Procopiu, cu sufletul plin de tristețe, a trebuit să renunțe și la episodul doi. Colegii care, în taină, repetau sclipitoarea scenetă, erau foarte nemulțumiți.

Rămăsese gramatica. La analiza gramaticală Aurică fusese întotdeauna neînchipuit de slab. Victimă sigură. Corigent indiscutabil. Procopiu a hotărît: „La gramatică nu-l mai ajut. Gata. Să-mi rămînă măcar un episod". Și ce episod! O perlă a literaturii satirice: Aurică Breazu apărea rătăcit într-o junglă în care propozițiile subordonate erau adevărate hățișuri pline de pericole, iar virgulele, punctele și celelalte semne de punctuație deveniseră lei, pantere, elefanți. Aici Procopiu introdusese și un balet comic: Dansul semnelor de punctuație. Pe scurt – episodul trei se prezenta cu adevărat captivant.

Dar, lovitură de teatru: Aurică Breazu a luat 8 și la română. Incredibil, dar adevărat. Și-n plus, de astă dată, fără să fi fost ajutat de Procopiu. Singur. Cu puterile lui.

– Cum ai făcut minunea asta? a suspinat Procopiu în recreație.

– Cît am învățat împreună, m-am tot uitat la tine, te-am studiat, îmi ziceam, trebuie să țin minte cum citește Procopiu o lecție, cum scrie tema, cum și-o corectează, cum gîndește. Mi-a fost foarte greu să fac la fel, am lucrat din greu, dar mi-a folosit.

...Vă gîndiți, desigur, că ultimul episod, cu tot cu baletul lui comic, a căzut sub foarfecă și că sceneta nu s-a mai jucat. Eroare. S-a jucat. Integrală. În toată splendoarea celor trei episoade. Cu unele modificări pe care vă las să vi le imaginați singuri. Vă pot spune însă cine a jucat rolul lui Aurică Breazu. Ei bine, l-a jucat cu mare plăcere și cu mult umor Aurică Breazu. A avut un succes enorm. El și Procopiu au fost eroii serbării. Lui Mănoiu Dan i-a părut rău că renunțase la rol.

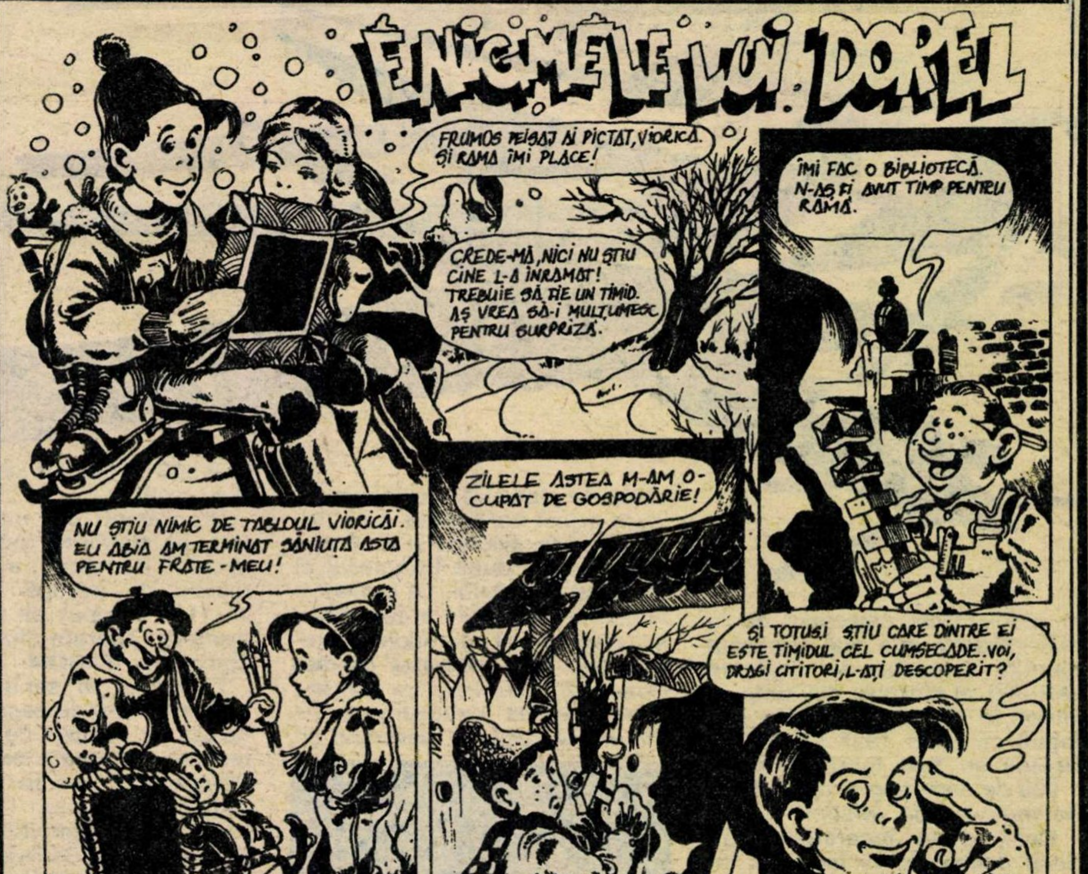
ENIGMELE LUI DOREL
FRUMOS PEISAJ AI PICTAT, VIORICA. ȘI RAMA ÎMI PLACE!
CREDE-MĂ, NICI NU ȘTIU CINE L-A ÎNRĂMAT! TREBUIE SĂ FIE UN TIMID. AȘ VREA SĂ-I MULȚUMESC PENTRU SURPRIZĂ.
ÎMI FAC O BIBLIOTECĂ. N-AȘ FI AVUT TIMP PENTRU RAMĂ.
NU ȘTIU NIMIC DE TABLOUL VIORICĂI. EU ABIA AM TERMINAT SĂNIUȚA ASTA PENTRU FRATE-MEU!
ZILELE ASTEA M-AM OCUPAT DE GOSPODĂRIE!
ȘI TOTUȘI ȘTIU CARE DINTRE EI ESTE TIMIDUL CEL CUMSECADE. VOI, DRAGI CITITORI, L-AȚI DESCOPERIT?

SCENARIUL: SANDU ALEXANDRU / DESENELE: SORIN ANGHEL

RĂSPUNS: SEMNUL DE ORNAMENTAȚIE DE LA POARTA DIN DESENUL N°4 CORESPUNDE CELUI DE PE RAMA TABLOULUI. DECI...

DOUĂ PORTRETE PE ADRESA VOASTRA

Magazin sportiv „Cutezătorii"

ROMANIA
CATI
DANIELA

Dublă campioană europeană de junioare (în 1980 și 1982), Ecaterina Szabo a debutat în arena senioarelor la Campionatele europene de la Göteborg, în 1983, unde a cîștigat două medalii de aur (la paralele și la sol) și titlul de vicecampioană europeană absolută. În toamna aceluiași an devenea campioană mondială la sol și vicecampioană la sărituri, la paralele și cu echipa. Dar cel mai spectaculos rezultat al lui Cati este, fără îndoială, recordul de medalii cucerite la Jocurile Olimpice din 1984: patru medalii de aur (la sărituri, bîrnă, sol și cu echipa) și medalia de argint cîștigată în concursul individual. Acestora li s-au adăugat cele trei medalii de argint – la bîrnă, la sol și cu echipa – obținute la Campionatele Mondiale de la Montreal.

Colega (și prietena) ei mai mică, Daniela Silivaș, și-a făcut debutul în arena marilor campioane cucerind detașat în 1983 „Cupa Mondială" a junioarelor, desfășurată la Tokio. Campioană europeană de junioare la bîrnă în 1984, Daniela a evoluat în acest an la Campionatul european al senioarelor, cîștigînd medalia de bronz la sol. Aparatul ei preferat rămîne însă bîrna – pe care a onorat-o cu obținerea titlului de campioană mondială. Medalia de argint cîștigată împreună cu echipa i-a întregit palmaresul, Daniela devenind astfel o candidată la podiumurile marilor competiții. Comentînd evoluțiile gimnastelor românce la Campionatele mondiale de la Montreal, agențiile de presă au subliniat faptul că Daniela a obținut titlul de campioană mondială la bîrnă în urma unor execuții perfecte, sportiva noastră demonstrînd specialiștilor că școala românească de gimnastică este un izvor nesecat de talente.

LIVIU AXENTE

DELTA-planismul

Deși nou, deltaplanismul, sport deosebit de original și de pasionant, care cîștigă tot mai mulți adepți pe toate meridianele globului, se practică intens și la noi, cu rezultate remarcabile. Faptul că țara noastră este a 13-a din lume prezentă în acest sport e edificator în acest sens. În prezent avem 60 de deltacluburi, în cadrul cărora activează cîteva mii de zburători. Avem, de asemenea, și un concurs pe țară, organizat de către Institutul național de motoare termice din București (unde se află cel mai puternic și renumit deltaclub), dotat cu „Trofeul aerian".

La cea de-a doua ediție a acestui concurs, care s-a desfășurat în toamna lui 1985, la Bunloc, județul Brașov, au luat parte 39 de sportivi (cei mai buni) din 23 de deltacluburi, care pe parcursul întrecerilor au realizat un total de 1 330 km de zbor.

Pînă acum, cele mai îndrăznețe lansări au fost efectuate de pe vîrfurile Toaca din Ceahlău, Furnica, Postăvarul și Parîngul Mic.

Cei mai buni deltaplaniști ai noștri sînt, în prezent, Ilie Mihai (recordman național cu 2 ore și 16 minute de zbor), George Craioveanu și Ivan Ignat, cu toții componenți ai echipei Institutului național de motoare termice din Capitală.

„Limba noastră-i o comoară"

Limbă romanică prin structura gramaticală și prin fondul ei principal de cuvinte, limba română este unitară, bogată și expresivă, plină de farmec poetic, capabilă să comunice noțiunile cele mai abstracte din diferite domenii ale științelor, ca și cele mai subtile și mai nuanțate relații dintre lucruri și fenomene. În istoria ei se reflectă istoria poporului care a creat-o de-a lungul vremii și continuă să o creeze și s-o îmbogățească în fiecare zi.

În limba noastră națională s-a oglindit istoria neamului nostru, concepția lui despre lume și viață, despre valorile etice și estetice, felul lui de a fi, de a munci și de a gîndi, neliniștile sufletului care a creat **dorul-dor** *și echilibrul clasic al* **omeniei** *românești. În silabele limbii române ne-am adăpostit prin vremuri de restriște sufletul național ca în niște invincibile cazemate spirituale. Prin ea am mărturisit lumii ceea ce-am gîndit nestrămutat în acest mirific spațiu mioritic, ceea ce am crezut și credem despre viață și moarte, despre bine, frumos și adevăr, despre iubire și solidaritate umană, despre toate categoriile existenței.*

De aceea cunoașterea și cultivarea ei este un act patriotic, un act de cultură și de autodisciplină spirituală, o componentă a personalității și demnității fiecărui vorbitor al ei și a întregului nostru popor. A vorbi corect și expresiv înseamnă să vorbim ca poporul, ca marii scriitori care „frămîntînd-o mii de săptămîni" i-au dat străluciri noi și fără pereche.

„Existența și durata unui popor – scria poetul AL.A. Philippide – își găsesc expresia cea mai adîncă și totodată sprijinul cel mai solid în existența și durata limbii pe care acel popor o vorbește". De aceea, în primul rînd, apărarea ei de stricăciune și păstrarea spiritului ei adînc chiar în inovațiile și transformările ce i se aduc (și care sînt întotdeauna de detaliu) trebuie să fie o îndatorire importantă a fiecăruia dintre noi. Aceasta e o îndatorire personală a fiecăruia și o mare obligație a școlii și familiei care trebuie să-i ferească pe copii de stricarea limbii prin folosirea **argoului** *și* **jargonului**, *prin vorbirea și scrierea ei incorectă. Școala îi face pe copii să înțeleagă că limba română este o parte importantă a sufletului nostru național și nu numai o disciplină de studiu. Ea se învață în familie, în școală, în societate, ascultînd cu atenție vorbirea poporului și mai ales citind scriitorii noștri clasici și contemporani, care au, la rîndul lor, o limbă frumoasă, corectă și expresivă. Bogăția vorbirii unui om e o expresie a bogăției sale sufletești și intelectuale, e un indiciu al relației lui organice cu geniul creator al poporului din care face parte.* **Limba noastră-i o comoară în adîncuri înfundată** *– cum zicea poetul – și sîntem datori s-o descoperim, să ne-o însușim prin studiu și lecturi bogate și s-o lăsăm urmașilor tot mai bogată și mai frumoasă.*

M-am întrebat adesea ce-am fi fost și ce-am fi fără tine, dulce limbă română? Cum ne-am fi pus marile, tulburătoarele întrebări despre noi și existență, cum ne-am fi mărturisit neliniștile, dorurile și jalea fără leac, ce urme am fi lăsat în trecerea noastră prin lume? Limba ne e mărturia existenței noastre istorice, limba „ca un fagure de miere", limba „pasăre măiastră cu cuib în inima noastră", limba națională care stă la baza civilizației și culturii noastre socialiste. Pentru originalitatea ei în cadrul limbilor romanice, pentru bogăția și farmecul ei, pentru valorile artistice pe care le-a creat, limba română se învață și se studiază în zeci de univesități de pe toate meridianele globului. Cu atît mai mult se cade să fie învățată și studiată pe pămîntul pe care ea a fost zămislită.

Prof. univ. dr.
ION DODU BĂLAN

LIMBA CAPODOPERELOR–
CAPODOPERELE LIMBII

MIHAI EMINESCU

Fiind băiet păduri cutreieram (fragment)

Fiind băiet păduri cutreieram
Şi mă culcam ades lîngă izvor,
Iar braţul drept sub cap eu mi-l puneam
S-aud cum apa sună-ncetişor:
Un freamăt lin trecea din ram în ram
Şi un miros venea adormitor.
Astfel ades eu nopţi întregi am mas,
Blînd îngînat de-al valurilor glas.

Răsare luna,-mi bate drept în faţă:
Un rai din basme văd printre pleoape,
Pe cîmpi un văl de argintie ceaţă,
Sclipiri pe cer, văpaie peste ape,
Un bucium cîntă tainic cu dulceaţă,
Sunînd din ce în ce tot mai aproape...
Pe frunze-uscate sau prin naltul ierbii,
Părea c-aud venind în cete cerbii.

Surpriza NUMĂRULUI

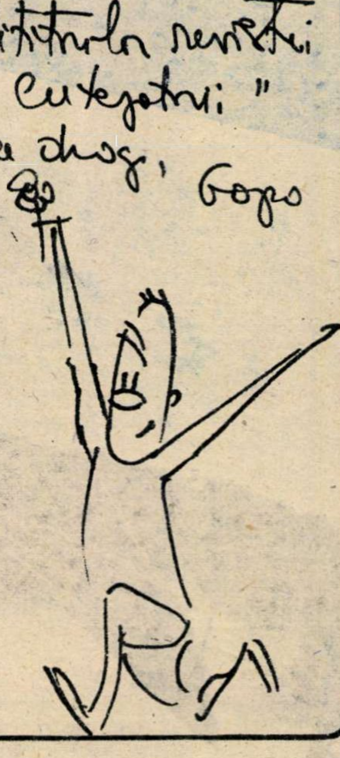

În ultima vreme nu l-am prea văzut pe „Omuleț". Am pornit să-l căutăm mai întîi la el acasă, la... „Animafilm". În cele din urmă aflăm că-l putem întîlni în Studioul 4. Era, bineînțeles, cu Gopo!

— Lucrăm la un nou film care se numește „Apa, aerul și focul". Sînt elemente care întrețin viața, și omulețul va demonstra aceasta.

— Deci un film educativ?

— Deși am dorit ca fiecare dintre cele 46 de filme de animație, realizate pînă acum cu „homo sapiens", să fie amuzant, mi-am propus ca nici unuia să nu-i lipsească elementele care să ne determine să gîndim cu seriozitate asupra celor „spuse" pe peliculă de către „omuleț".

— Știm că aceste filme sînt solicitate și în străinătate unde se bucură de mult succes. Aveți ceva nou în pregătire?

— Am terminat scenariul pentru un nou film de lung metraj cu un erou care cumpără... proverbe. Mulți rîd de el, pentru că, se știe, acestea sînt la îndemîna oricui. Fără a fi nevoie de plată. Totuși eroul nostru rămîne perseverent: „Cine le cumpără, zice el, le și folosește!" Un film vesel, cu muzică antrenantă care sper să placă copiilor de la 7 la... 77 de ani!

ELENA MĂNESCU

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

VIOREL POPESCU din Alba Iulia ne întreabă cum funcționează microscopul electronic.

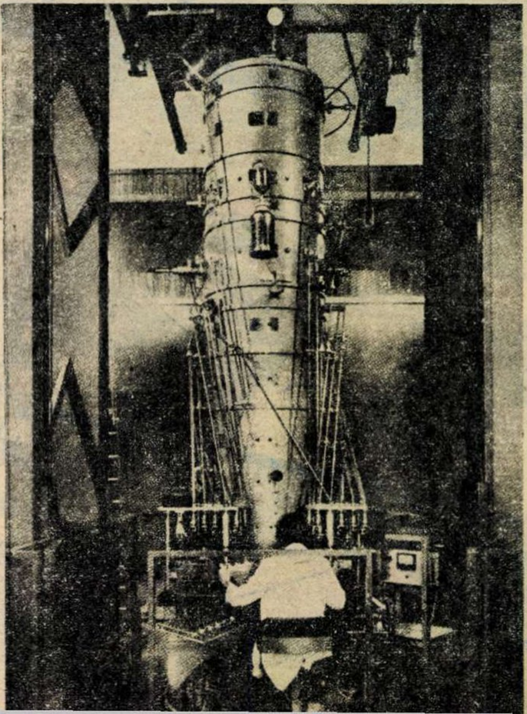

Caleidoscop

parea gheții. În momentul în care timpul de înghețare a fost atins, cutia se îndepărtează, iar înăuntru se pune un bulb de floare.

Crizantemele, narcisele și trandafirii chinezești – suspendați în apă – sînt la fel de frumoși ca și peștii aurii care înoată în... blocurile solide de gheață! De fapt, peștii sînt închiși ermetic în globuri de sticlă prevăzute cu aparate care controlează temperatura și aerul, și astfel introduse în gheață.

Unii artiști au reprezentat faimoșii munți ai Chinei, ca și diferite alte peisaje. Pentru acestea însă se construiește un cadru de lemn, apoi se face un aranjament de crengi, paie și alte materiale. Atmosfera de iarnă se dă „peisajului" prin stropirea cu apă rece sau cu ajutorul aburilor. Rezultatul: piscuri acoperite de zăpadă, copaci încărcați de nea și rîuri înghețate.

Aceste lucrări reușesc să te transporte într-o lume de basm, dar și să-ți lase impresia de real, de durabil și cu atîta căldură și viață că n-ai zice că sînt din gheața hărăzită topirii odată cu desprimăvărarea.

ELVIRA IVAȘCU

CONCURSUL
ARENA MATEMATICIENILOR 5

Numărul 100

Folosind de cîte cinci ori anumite cifre, între care se introduc diferite semne matematice, în cîte moduri se poate obține numărul 100? Pentru fiecare mod pot fi folosite cifre diferite de cele ale celorlalte moduri.

Dragi cititori,

În vacanța de iarnă,
ca în toate lunile anului,
un prieten bun
al tuturor copiilor:
Revista „CUTEZĂTORII".
Abonamente
pe anul 1986
prin oficiile și agențiile
P.T.T.R., pînă la
data de 22 decembrie a.c.

Fantezie mono-vocalică

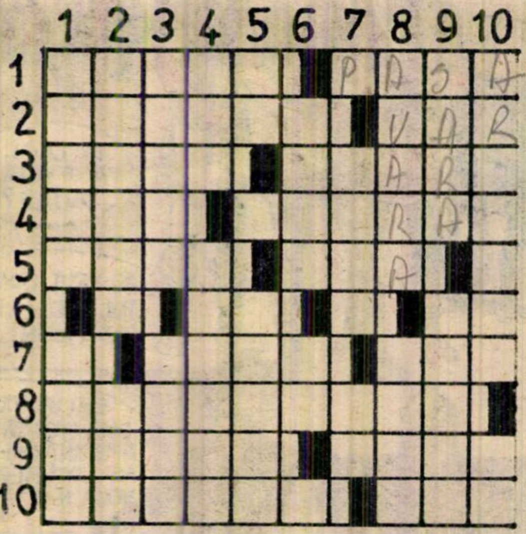

ORIZONTAL: 1) Răspunsul potrivit la toate (fig.). A trimite balonul la coechipier. 2) Presat. Albul pereților. 3) Fiecare dintre brațele unei elice. Stațiune balneară renumită lîngă Slobozia. 4) Lac vulcanic lîngă Tușnad. Sistem tehnic care preface o formă de energie în alta. 5) Membru al familiei. Fir textil. 6) Răspuns afirmativ. Cetate. 7) În cazul în care... A lucra pămîntul pentru semănături. 8) Captată (fig.). 9) Lăsat în urmă. Servietă. 10) Tăiere și extragere a unui minereu dintr-un zăcămînt. Containerul lui Moș Gerilă. VERTICAL: 1) Final. Fructul focului. 2) Avantaj exclusiv. Localitate în R.S. Cehoslovacă. 3) O construcție ca-n basme. Doamna șahului. 4) Întocmai. Udat (fig.). 5) La fel. Unde-i cel mai bine. 6) A bate la mașina de scris. Măsură agrară. 7) Opacă. Posed. 8) Excesiv de strîngătoare. Alături de motocicletă. 9) A presăra sare. Acoperă o deschizătură. 10) Expusă. Arma trandafirului.

TREI GLUME

Un copil își întreabă vecinii:

– Spuneți-mi, vă rog, nu vă deranjează exercițiile mele la pian?

– La drept vorbind ne cam deranjează.

– Atunci fiți atît de buni și plîngeți-vă mamei mele!

– Credeți că Dante, dacă ar trăi astăzi, ar face senzație?

– Bineînțeles! Doar ar avea 700 de ani!

■

– Tată, ce înseamnă civilizație?

– Civilizație înseamnă să te uiți la televizor ca să vezi cum e afară în loc să te uiți pe fereastră.

REZULTATELE CONCURSULUI „CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ!" – ediția 1985

PREMIUL I — cîte un aparat de radio portabil — elevilor: **Constantin Radu Ghionaru,** Buzău, **Eugen Neagu,** Călărași; **Liviu Brincoveanu,** Ieșelnița, Mehedinți.

PREMIUL II — cîte un aparat foto — elevilor: **Szöcs Lajos,** Cristurul Secuiesc, Harghita; **Magdalena Colăcel,** Gheorghe Gheorghiu-Dej, Bacău; **Viorel Popescu,** Căldărușanca, Buzău: **Marcel Staicu,** Galați.

PREMIUL III — cîte o busolă — elevilor: **Ștefan Doru Mladin,** Piatra Neamț; **Mircea Adrian Smeria,** Valea Ursului, Neamț; **Violeta Enuș,** Găvănești, Buzău; **George Pricob,** Palanca, Bacău; **Laura Guzganu,** Șuletea, Vaslui.

MENȚIUNI — cîte o trusă stilou și pix — elevilor: **Mihai Copot** și **Nicolae Copot,** Alba-Iulia; **Ion Cotîrlă,** Sighetul Marmației; **Irina Bora,** Alba Iulia; **Lörincz Erzsébet,** Finiș, Bihor; **Valentin Gabriel Moldoveanu,** Nicuhțel, Tulcea; **Carmen Gruia,** Ieșelnița, Mehedinți; **Veronica Anca Apostol,** Podul Iloaei, Iași; **Florentin Lungu,** Udești, Suceava; **Cristina Neacșu,** Brebina, Teleorman; **Cosmin Bolbose,** Tîrgoviște; **Ion Olteanu,** Mirșa, Giurgiu; **Cătălina Mănea,** București; **Adriana Staudt,** București; **Hilda Sebesi,** Tîrgu-Mureș; **Cătălin Costel Drăgan,** Mărășești, Vrancea; **Daniel Drăghici** și **Marius Drăghici,** Letca Veche, Giurgiu; **Adrian Ghineț,** Botoșani; **Lucian Darie,** Vaslui.

* * *

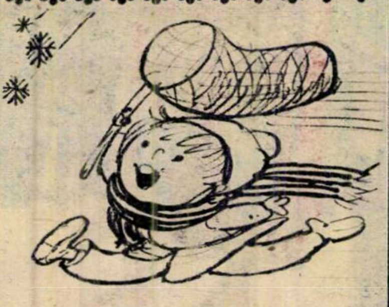

TICUȚĂ CEL UITUC

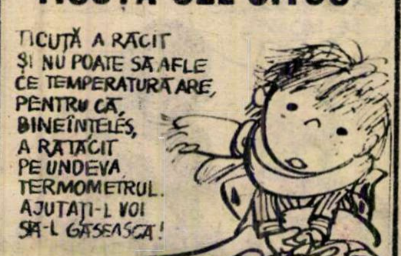

CONCURSUL „PALETA DE AUR"

Începînd cu acest număr, revista „Cutezătorii" lansează pentru voi un nou concurs de artă plastică (pictură, grafică, pictură pe sticlă, tapiserie, broderie, sculptură mică, ceramică, arhitectură a viitorului, benzi desenate).

Tematica acestui concurs este foarte diversă: tot ceea ce vedeți în viața de fiecare zi pe meleagurile de hărnicie și izbînzi socialiste ale patriei, cu oamenii ei minunați și cu voi înșivă, cei care vă pregătiți multilateral pentru viitor. Fiecare dintre concurenți are deci un cîmp nelimitat de inspirație!

Lucrările vor fi trimise pe tot parcursul anului 1986 pe adresa: redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cu mențiunea pe plic sau pe colet: Pentru concursul „Paleta de aur".

Toate lucrările vor purta semnătura autorului, clasa, școala și adresa completă, adică, localitatea, strada, numărul, județul, codul poștal.

Cele mai izbutite lucrări vor fi publicate în revistă, iar realizatorii acestora vor beneficia de valoroase premii în obiecte și diplome.

I. DONCA

CE ȚI-A PLĂCUT MAI MULT DIN ACEST NUMĂR?
CE AI DORI SĂ MAI PUBLICĂM?

* * *

Coperta noastră:
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Primii pași pe... gheață

Cutezătorii 51

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
COLECTIVUL REDACȚIONAL: **Costache Anton, Horia Aramă, Ion Crînguleanu, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Ion Mihăescu, Elena Mănescu, Margareta Micu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Constantin Diaconu**
PREZENTAREA ARTISTICĂ: **Pompiliu Dumitrescu**
PREZENTAREA TEHNICĂ: **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 16 pagini 1,50 lei

11 Scenariu : TUDOR POPESCU Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU

TAINA PERGAMENTULUI

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Ajunși în trecătoarea de la Tapae, romanii sînt atacați de întreaga oaste a lui Decebal. Bătălia este crincenă. Zuro este înconjurat de romani, care vor să-l prindă viu.

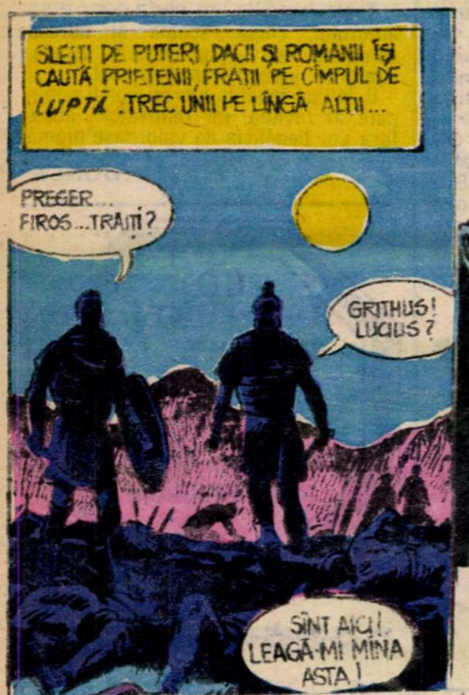
SLEIȚI DE PUTERI, DACII ȘI ROMANII ÎȘI CAUTĂ PRIETENII, FRAȚII PE CÎMPUL DE *LUPTĂ*. TREC UNII PE LÎNGĂ ALȚII...
PREGER... FIROS... TRĂIȚI?
GRITHUS! LUCIUS?
SÎNT AICI! LEAGĂ-MI MÎNA ASTA!

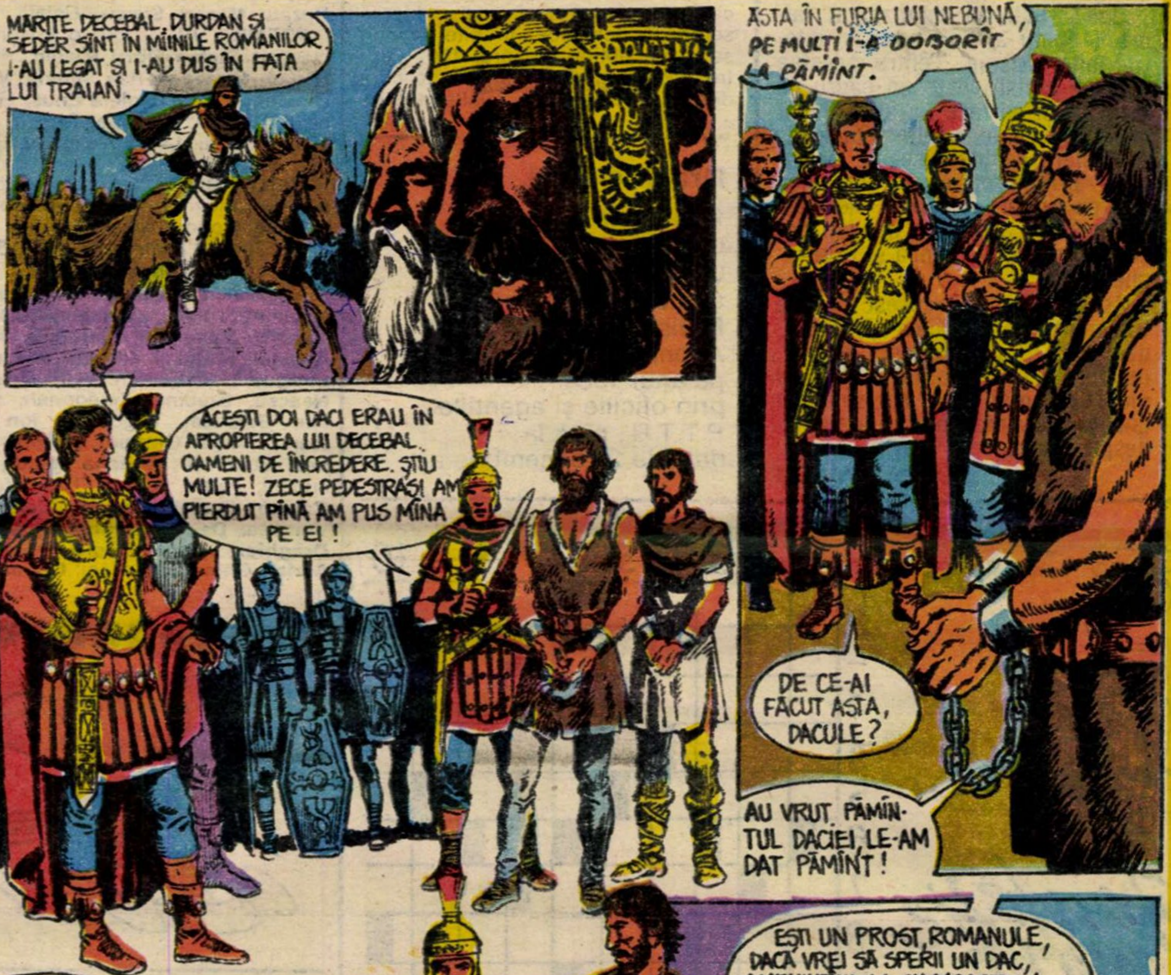
MĂRITE DECEBAL, DURDAN ȘI SEDER SÎNT ÎN MÎINILE ROMANILOR. I-AU LEGAT ȘI I-AU DUS ÎN FAȚA LUI TRAIAN.
ACEȘTI DOI DACI ERAU ÎN APROPIEREA LUI DECEBAL. OAMENI DE ÎNCREDERE. ȘTIU MULTE! ZECE PEDESTRAȘI AM PIERDUT PÎNĂ AM PUS MÎNA PE EI!
ASTA ÎN FURIA LUI NEBUNĂ, PE MULȚI I-A DOBORÎT LA PĂMÎNT.
DE CE-AI FĂCUT ASTA, DACULE?
AU VRUT PĂMÎNTUL DACIEI, LE-AM DAT PĂMÎNT!

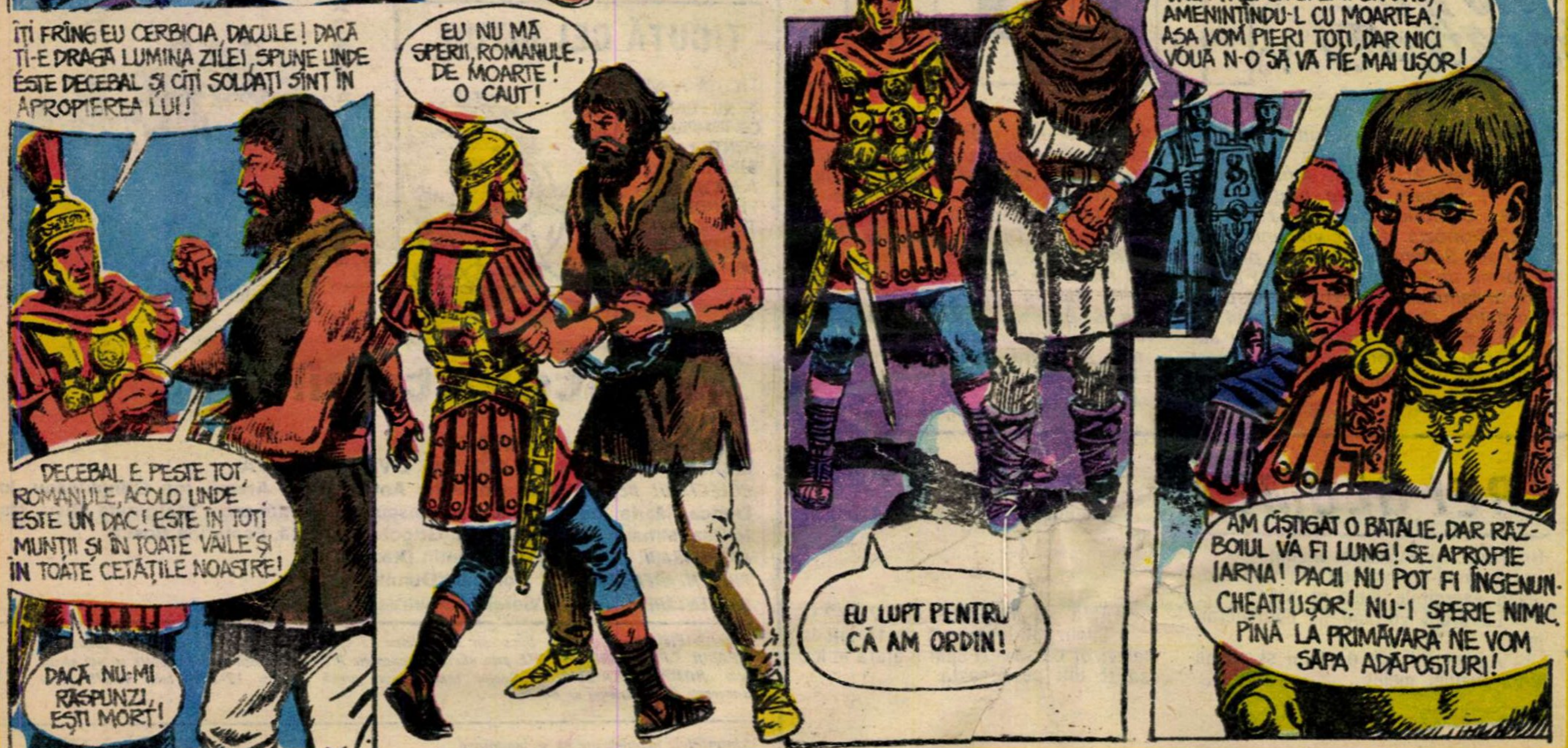
ÎȚI FRÎNG EU CERBICIA, DACULE! DACĂ ȚI-E DRAGĂ LUMINA ZILEI, SPUNE UNDE ESTE DECEBAL ȘI CÎȚI SOLDAȚI SÎNT ÎN APROPIEREA LUI!
DECEBAL E PESTE TOT, ROMANULE, ACOLO UNDE ESTE UN DAC! ESTE ÎN TOȚI MUNȚII ȘI ÎN TOATE VĂILE ȘI ÎN TOATE CETĂȚILE NOASTRE!
DACĂ NU-MI RĂSPUNZI, EȘTI MORT!
EU NU MĂ SPERII, ROMANULE, DE MOARTE! O CAUT!
EU LUPT PENTRU CĂ AM ORDIN!
EȘTI UN PROST, ROMANULE, DACĂ VREI SĂ SPERII UN DAC, AMENINȚÎNDU-L CU MOARTEA! AȘA VOM PIERI TOȚI, DAR NICI VOUĂ N-O SĂ VĂ FIE MAI UȘOR!
AM CÎȘTIGAT O BĂTĂLIE, DAR RĂZBOIUL VA FI LUNG! SE APROPIE IARNA! DACII NU POT FI ÎNGENUNCHEAȚI UȘOR! NU-I SPERIE NIMIC. PÎNĂ LA PRIMĂVARĂ NE VOM SĂPA ADĂPOSTURI!

(Va urma)

La mulţi ani! 1986

Ţară de eroi, Republică măreaţă,
Înflorit ţi-i chipul şi scăldat în soare,
Eşti senină ca o dimineaţă
Îmbrăcată-n strai de sărbătoare.

Fie-ţi vatra cîntec şi livadă,
Avuţiile cu har să te-nflorească,
Dinspre viitor să te străbată
Rodnicia comunistă, românească.

Alexandru Mircea
clasa a VII-a,
Bucureşti

JOI, 26 DECEMBRIE 1985. ANUL XIX (NR. 951)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

52

CADRAN POLITIC

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în zilele de 17—18 decembrie s-au desfășurat în plen lucrările sesiunii a II-a a celei de-a IX-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Întrunită într-o perioadă de intensă activitate revoluționară, de puternică angajare patriotică a întregului nostru popor pentru realizarea planului pe 1985 și pe întregul cincinal, pentru pregătirea temeinică în vederea trecerii la îndeplinirea în cele mai bune condiții a obiectivelor viitorului plan cincinal — 1986—1990, sesiunea a dezbătut proiectele unor legi de o însemnătate deosebită. Prin prevederile lor — în deplină concordanță cu hotărîrile Congresului al XIII-lea al partidului, cu orientările și indicațiile secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cuprinse în cuvîntările rostite la recenta plenară a C.C. al P.C.R., la Congresul științei și învățămîntului și la plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii — aceste legi vor asigura ridicarea pe o treaptă superioară a activității economice și sociale, vor dinamiza energiile creatoare ale oamenilor muncii într-un efort comun pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului și statului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, de ridicare continuă a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

Au fost aprobate în unanimitate Legea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1986; Legea Planului de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare al Republicii Socialiste România pe anul 1986; Legea Bugetului de stat al Republicii Socialiste România pe anul 1986; Legea cu privire la creșterea productivității muncii, perfecționarea organizării și normării producției și a muncii; legile pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat.

În încheierea lucrărilor celei de-a doua sesiuni a celei de-a noua legislaturi a Marii Adunări Naționale a fost exprimată hotărîrea unanimă ca, strîns uniți în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, să se acționeze cu toată răspunderea, în spirit revoluționar pentru unirea eforturilor întregului popor în vederea înfăptuirii și depășirii obiectivelor stabilite, pentru înaintarea consecventă pe drumul glorios al făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului pe pămîntul României.

CALENDAR EROIC: 30 DECEMBRIE 1947

La 30 Decembrie se împlinesc 38 de ani de cînd România a devenit republică. De peste trei ani țara noastră cunoștea prefaceri înnoitoare fără precedent în întreaga sa istorie. Trăise, mai întîi, momentul de demnitate națională, la 23 August 1944 — revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, cînd întregul popor, sub conducerea Partidului Comunist Român, a hotărît să ia soarta patriei în propriile sale mîini. Doborîrea dictaturii militaro-fasciste a constituit semnalul unui act revoluționar fundamental, deschizător de eră nouă în viața României. A venit, apoi, ziua de 6 Martie 1945, cînd țara și-a dobîndit întîiul său guvern cu adevărat democratic. A urmat toamna anului 1946, care a marcat victoria în alegeri a Blocului Partidelor Democratice, în frunte cu partidul comunist. Drept urmare a acestui fapt se constituie primul parlament democratic. Erau, acum, pregătite toate condițiile ca poporul, condus de Partidul Comunist Român, să dobîndească întreaga putere politică. Proclamarea REPUBLICII, la 30 Decembrie 1947, a determinat împlinirea acestui obiectiv revoluționar.

Au fost deosebit de grei acești ani de început de nouă istorie. Vechea societate era dărîmată din temelii. Reacțiunea îi apăra cu înverșunare redutele, dar forțele revoluționare, avîndu-i în frunte pe comuniști, erau de nestăvilit. Momentul 30 Decembrie a constituit o încununare a acestei aprige lupte. Odată cu proclamarea Republicii, în istoria României a început o perioadă nouă.

Dar lupta revoluționară nu s-a încheiat. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat cu limpezime faptul că revoluția nu a încetat și nu putea să înceteze după cucerirea puterii politice. Mai cu seamă că etapele ce au urmat nu au fost mai ușoare.

Totul trebuia a fi reînnoit din temelii. Mai întîi naționalizarea principalelor mijloace de producție, la 11 Iunie 1948, apoi trecerea la transformarea socialistă a agriculturii, în primăvara anului 1949, au asigurat fundamentul constituirii economiei socialiste unitare...

După primele trei cincinale, în România, socialismul a învins pe deplin și definitiv. Avea să fie inaugurată, acum, o etapă nouă, să se treacă la un proces constructiv de proporții uriașe. Avea să înceapă etapa valorificării superioare a resurselor naționale, materiale și de muncă, a perfecționării întregii vieți economice și sociale. De fapt, avea să înceapă o nouă epocă în istoria patriei — epoca cea mai fertilă, cea mai bogată în mărețe înfăptuiri — deschisă de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

De la tribuna înaltului forum al comuniștilor, de acum două decenii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a chemat poporul român să muncească și să învețe, să dea dovadă de patriotism, de spirit revoluționar în întreaga sa activitate, să facă tot ceea ce depinde de el pentru ca patria noastră să se dezvolte continuu, să devină tot mai frumoasă, tot mai bogată.

Republica noastră avea, acum, un nou destin. Constituția din august 1965, elaborată în spiritul istoricelor documente ale Congresului al IX-lea, proclama România — Republică Socialistă. O țară în care partidul comunist asigură conducerea unitară, planificată a întregii activități economice și sociale, dezvoltarea armonioasă, echilibrată a societății, concordanța deplină între forțele de producție și relațiile de producție. O țară în care socialismul a realizat cu adevărat unitatea deplină a întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. O țară ce oferă un cadru unitar pentru manifestarea deplină a energiilor și forțelor întregii națiuni.

Pentru strălucirea și măreția Republicii Socialiste România, întîiul ei președinte, tovarășul Nicolae Ceaușescu, acționează cu înflăcărat patriotism, cu abnegație revoluționară. Anul acesta, în luna martie, cu prilejul reînvestirii sale în cea mai înaltă funcție de stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a evocat, în discursul solemn rostit la tribuna Marii Adunări Naționale, cei 20 de ani ai Republicii de după Congresul al IX-lea al partidului, cînd i-a fost încredințată înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Cu acest prilej a subliniat: „Dacă ar trebui — prin abstract — să ne întoarcem în urmă cu 20 de ani, doresc să declar și în Marea Adunare Națională, în fața întregului nostru popor, că în această înaltă funcție aș face totul pentru a merge pe aceeași cale, pentru că trebuie să fim pe deplin conștienți că, dacă nu am fi înfăptuit industrializarea și dezvoltarea socialistă a agriculturii, dacă nu am fi așezat la baza acestor mărețe realizări cele mai noi cuceriri ale științei, învățămîntului și culturii, ale cunoașterii umane în general, poporul nostru ar fi rămas în vechea stare de înapoiere. A trebuit să facem eforturi, dar aceste eforturi au constituit singura cale pentru înălțarea României la situația de astăzi".

Pentru continua înflorire a Republicii va trebui să facem eforturi și de aici înainte, aceasta fiind o îndatorire a întregului popor, deci și a tineretului, a pionierilor și școlarilor. La plenara Comitetului Central al partidului, la Congresul științei și învățămîntului, în ample cuvîntări, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că istoricele hotărîri ale Congresului al XIII-lea deschid țării o nouă etapă, cu obiective noi, cu sarcini noi. Dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul care începe la 1 ianuarie 1986 și în perspectivă, pînă în anul 2000, asigură întregului nostru popor un cadru amplu și complex de activitate creatoare.

Republica Socialistă România se va dezvolta în continuare, în anii ce vin, prin strădaniile noastre, ale tuturor, strîns uniți în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, munca, învățătura, creația dovedindu-se a fi condiții de bază ale înaintării patriei pe trepte tot mai înalte de progres, de civilizație socialistă și comunistă.

CONTEMPORANI CU VIITORUL

Priviți la scara istoriei, cinci ani reprezintă, desigur, o perioadă scurtă de timp, dar pentru poporul român, anii 1981—1985, anii celui de-al șaptelea cincinal au fost răstimpul unei ample încordări de energii, al unei vaste opere constructive.

Potrivit orientărilor, ideilor și indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, o atenție prioritară a fost acordată în această perioadă dezvoltării bazei energetice și de materii prime a economiei naționale; cincinalul 1981—1985 va rămîne înscris în istorie ca răstimpul în care au fost puse în funcțiune noi termo și hidrocentrale, în care s-a început construcția celei dintîi centrale atomo-electrice din țara noastră. Investiții noi au prins viață în domeniile minier și petrolier, deosebit de sugestiv pentru marile posibilități ale industriei noastre, pentru geniul creator al poporului fiind faptul că în acest cincinal a crescut necontenit numărul platformelor de foraj petrolier din Marea Neagră. Politica partidului de amplasare rațională, echilibrată a forțelor de producție pe întreg teritoriul patriei și-a aflat în toți acești ani o nouă și strălucită ilustrare, creîndu-se în fiecare județ noi platforme și centre industriale, dezvoltîndu-se și modernizîndu-se cele existente.

Definitorie pentru anii cincinalului pe care-l încheiem peste cîteva zile este, totodată, orientarea și mai fermă spre factorii calitativi, de eficiență ai creșterii economice, spre introducerea operativă în producție a cuceririlor revoluției tehnico-științifice, știința fiind investită cu statutul de factor fundamental al operei de edificare socialistă a României. De curînd, primul Congres al științei și învățămîntului din țara noastră a dezbătut și adoptat programele privind cercetarea științifică, tehnologică și de pregătire a cadrelor și a forței de muncă în cel de-al optulea cincinal și, în perspectivă, pînă în anul 2000. Toate acestea dau relief concepției de superioară esență, promovată statornic de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU potrivit căreia în actuala perioadă pe care o străbatem se impune cu necesitate ca fiecare popor să se angajeze cu întreaga sa forță și energie în noua revoluție tehnico-științifică.

Anii celui de-al șaptelea cincinal au fost anii în care poporul român a realizat mari lucrări constructive, grăitoare ilustrare a forței economiei românești, a potențialului creator al poporului nostru. Va rămîne, astfel, înscrisă în istorie cu litera de aur a marilor evenimente ziua de 26 mai 1984, cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a inaugurat Canalul Dunăre-Marea Neagră, noua magistrală albastră care scurtează cu circa 400 de kilometri distanța dintre Cernavodă și Constanța. În acest cincinal au început lucrările la Canalul Poarta Albă—Midia-Năvodari, s-a extins rețeaua metroului bucureștean, au avansat lucrările la Hidrocentrala Porțile de Fier II, s-au executat lucrări de construcție la noi linii de cale ferată etc.

Viața social-politică a țării a fost marcată și în acest cincinal de numeroase evenimente de răsunet. Dintre acestea se detașează cu pregnanță lucrările istoricului Congres al XIII-lea, care a dezbătut și adoptat programul de muncă și viață al poporului pentru o nouă perioadă de cinci ani și, în perspectivă, pînă la sfîrșitul acestui mileniu. Cel de-al XIII-lea forum al comuniștilor români, practic al întregului nostru popor, a stabilit că, prin realizarea obiectivelor celui de-al 8-lea cincinal, 1986—1990, România va parcurge încă o etapă importantă pe calea dezvoltării sale economico-sociale, pînă în anul 1990 țara noastră urmînd să treacă de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la unul superior — cel de țară mediu dezvoltată. În această perioadă poporul român a omagiat împlinirea a două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, care a descătușat energiile creatoare ale întregului nostru popor, inaugurînd cea mai fertilă epocă a istoriei noastre multimilenare — Epoca Nicolae Ceaușescu.

În anii cincinalului pe care-l încheiem, România socialistă a desfășurat o vastă activitate politică și diplomatică internațională, așezată cu neabătută consecvență sub semnul marilor aspirații ale popoarelor: de progres, de propășire, de pace și bună înțelegere. Pentru inițiativele sale constructive, pentru consecvența politicii sale internaționale în consens cu idealurile supreme ale popoarelor, România, președintele Nicolae Ceaușescu se bucură de un imens prestigiu internațional. Toți cei cărora le sînt scumpe idealurile păcii, independenței și înțelegerii dintre popoare numesc România „țara păcii", iar pe președintele ei „Eroul României, eroul păcii".

Privind cu firești simțăminte de mîndrie drumul străbătut, treptele urcate în acești cinci ani, poporul român scrutează cu încredere viitorul, adînc convins că tot ceea ce și-a propus pentru anii ce vin va deveni realitate, că prin munca sa harnică, prin investiția sa de gîndire creatoare, România se va înălța și mai sus, pe noi culmi de progres, prosperitate și civilizație.

Jurnal de va

NOI RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Ansamblul vocal „Miorița"

Vacanța albă, vacanța de iarnă, le dăruiește copiilor reșițeni surprize și bucurii printre care și două orășele pline de podoabe, unul ivit în centrul civic al municipiului, celălalt în cartierul nou construit, „Lunca Bîrzavei". Pe scenele acestor tradiționale orășele întîlnim o formație pionierească „nou-născută", care și-a făcut apariția în actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României". Este ansamblul vocal de copii „Miorița", îndrumat de profesorul Doru Morariu, un ansamblu format din 45 de tinere talente de la școlile reșițene nr. 2, 6 și 8 (în imaginea de jos), care activează la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu.

Farmecul muzicii

Vocile cristaline, limpezi și sensibile, cîntecele frumoase, aducînd ecoul optimist al copilăriei, ne-au făcut să-i aplaudăm pe proaspeții artiști împreună cu toți spectatorii și să pătrundem în culisele scenei, pentru a-i cunoaște de aproape.

Deși, încă emoționați, și puțin osteniți, ca după un spectacol, ei sînt foarte receptivi și într-o clipă se strîng ciopor în jurul nostru. O fetiță mai autoritară, de felul ei, are grijă să le atragă atenția, să-și stăpînească totuși exuberanța și să ne lase „spațiu" pentru a sta de vorbă. „Este conducătoarea noastră", ne șoptește o fetiță cu părul castaniu, care se recomandă: Cristina Călinescu, din clasa a VI-a A, de la Școala nr. 2. „Conducătoarea" formației, Corina Mitroi, ne mărturisește satisfacția pe care au avut-o cînd s-a hotărît alcătuirea noii formații artistice.

În noul ansamblu sînt multe soprane. „Avem și un tenor, pe Stelu", ne spun, vocile I și II, care înseamnă tot atîtea cîntărețe interprete: Olena Cramanciuc, Giulia Nobik, Raluca Secoșan, Codruța Moise, Dana Roșca, Daniela Buzatu... Mărturisirile lor vorbesc despre bucuria de a cînta și pun accentul pe efort: „muncim cu rîvnă zi de zi, pentru că numai așa ne desăvîrșim". De cînd sînt împreună, ei au făcut zeci și zeci de repetiții și au știut cum să-și organizeze bine timpul, dovadă că au încheiat trimestrul cu note bune.

Invitație la „Lira"

Școala nr. 12 din Reșița este cunoscută în județul Caraș Severin ca un centru de cultură muzicală. Școala adăpostește o sală de audiție, sala „Lira" (cu 200 de locuri), despre care putem spune că e un „ateneu al Caraș-Severinului" pentru tinerii iubitori de muzică. Multe din formațiiile artistice pionierești din școală sînt laureate la Festivalul Național „Cîntarea României" (14 premii republicane). Printre ele, corul de cameră „Armonia", corul „Mugurel", orchestra semi-simfonică (în imagine, violonista Karin Lohmüller, talentată interpretă). Avem plăcerea totodată să cunoaștem aici, la „Lira", și o formație pionierească nouă, formația de dans modern. În grupul dansatoarelor o recunoaștem pe Daniela Ivănescu, din clasa a VIII-a A, vicecampioană republicană la individual și campioană cu echipa, la automodele. De fapt, Daniela nu e o excepție. Fiindcă aceasta este o trăsătură specific tinerească: interpreții noștri cutează, în același timp, pe mai multe căi ale lărgirii orizontului lor de cunoștințe, ale cultivării spiritului creator, ale formării personalității lor, în vederea pregătirii pentru viitor. Și pentru ei viitorul începe astăzi — la vîrsta pionieriei.

M. MICU

REPUBLICA ÎN ANII DE MĂREȚE ÎMPLINIRI

În suita acțiunilor politico-educative pe care pionierii din județul Alba le dedică apropiatei sărbători a Republicii, se înscriu concursuri, programe artistice și recitaluri de poezie și cîntec patriotic, care se vor desfășura în toate localitățile județului sub genericul „Republică, ani de împliniri". De asemenea, o expoziție de artă plastică și fotografică, intitulată „Republica în anii de mărețe împliniri" a și fost deschisă în holul Casei de cultură a sindicatelor din municipiul Alba Iulia. Membrii binecunoscutului cenaclu literar „Mirabila sămînță" al Casei pionierilor și șoimilor patriei Alba Iulia vor susține, la rîndul lor, un recital de versuri patriotice din propria lor creație. Și tot aici va avea loc dezbaterea intitulată „Spirit revoluționar de muncă și luptă în îndeplinirea hotărîrilor de partid și de stat, a legilor țării", la care îl vor avea ca invitat pe tovarășul Silviu Tecșa, membru al Comitetului județean al P.C.R. Prilej cu care pionierii își vor exprima și propriul lor angajament de a se pregăti temeinic pentru muncă și viață, de a-și îndeplini exemplar îndatoririle ce le revin, în lumina obiectivelor Congresului al XIII-lea al partidului și a recentului forum al științei și învățămîntului.

canță

STAGIUNEA
vacanță
LA SATU MARE

La Casa pionierilor și șoimilor patriei din Satu Mare — febrile pregătiri pentru stagiunea artistică „Vacanța". Privilegiul... premierei le aparține celor 100 de pionieri care, în penultima zi a acestui an, vor poposi cu veselul alai al Plugușorului printre muncitorii care lucrează la Întreprinderea de confecții „Mondiala" și Întreprinderea de mașini casnice „23 August", unde vor prezenta, totodată, și un program artistic dedicat Zilei Republicii. Trupa de păpuși, care deține performanța de a fi de... patru ori laureată a Festivalului Național „Cîntarea României", se află în pline repetiții pentru reprezentațiile ce le va susține la grădinițele „23 August", „Mondiala", „Tricotex" și nr. 5. Nu ne îndoim că cele trei piese cuprinse în repertoriu — „Iedul cu trei capre", „Poftă bună" și „Cine vede nu crede" — vor fi foarte aplaudate de micii prieteni spectatori. Membrii cercurilor tehnice vor fi și ei artiști... „în travesti", dacă ne gîndim la amuzantele, la năstrușnicele personaje pe care le vor întruchipa în seara tradiționalului Carnaval al fulgilor de nea. Și n-ar fi exclus ca premiul pentru cel mai comic interpret sau pentru cea mai ingenioasă mască să-l cîștige un navomodelist ori un electronist sau, poate, vreunul dintre temerarii raliurilor de carting! Lucru pe care sîntem grozav de curioși să-l aflăm și noi.

IL. PIȚA

INTERVIU CU... UN OM DE ZĂPADĂ

Trasă de șase cai năzdrăvani, trăsura lui Moș Gerilă, însoțită de mare alai — din care, firește, nu lipsesc trompeți, colindători, artiști, cîntăreți și dansatori — dă ocol orașului împodobit cu haina albă, strălucitoare a iernii... De peste tot se aud glasuri vesele de copii bucuroși să răspundă invitației crainicului: de grabă, să vină cu toții în Orășelul copiilor! E vreunul care nu știe unde se află acesta? Dacă-i așa, s-o țină drept, spre marginea Sucevei, la ieșirea către Burdujeni și acolo, la poalele Cetății, în satul de vacanță, o să dea de orașul de basm durat nu de mult, în care găsești tot ce dorești: turtă dulce, acadele, vată de zahăr, fel de fel de jucării și un brad înalt, înalt și frumos împodobit.

Pornim și noi pe urmele alaiului de copii. Un interviu cu Moș Gerilă ar fi o... laudabilă realizare reporterească. E greu însă și măcar să te apropii mai mult de el, fiind înconjurat tot timpul de copii, d-apoi să-i mai pui și întrebări. Dezamăgiți, cînd tocmai ne odihneam după alergătură, lîngă o ciupercuță, numai ce auzim în preajmă:

— M-ați uitat? Anul trecut tot cu mine ați stat de vorbă.

Era... Omul de zăpadă. Ne-am amintit. Aceeași înfățișare veselă, prietenoasă. Ședea modest lîngă un brăduț, privind joaca copiilor.

— Am aflat de la copii atîtea lucruri, în timp ce mă găteau! Ce vreți să notați în carnețel?

— Cît mai multe despre vacanța de iarnă...

— De pildă, în fiecare zi, avem întîlnire aici, în Orășelul copiilor, la ora 10. Fiecare unitate pionierească va fi gazdă, prezentînd și un program artistic: poezii, dansuri, obiceiuri de iarnă. S-au pregătit și copiii din împrejurimile orașului. Cei din Hîngești, de pildă, vor veni cu Căiuții de la... Hîngești, cei din Scheia se vor urca pe sanie împreună cu... „urși" și „capre", apoi vor urma plugușoare, urări. Într-un cuvînt, mare veselie.

— Nu însă în fiecare zi vor putea fi aici toți cei zece mii de copii ai Sucevei.

— Bineînțeles! Dar în fiecare unitate, în cluburile de vacanță sînt atîtea de făcut. Competiții sportive la șah, tenis de masă, badminton. Sînt organizate activități deosebit de interesante sub genericul „Copiii lumii doresc pacea", la Școala nr. 8 deschizîndu-se și o expoziție filatelică pe această temă. Apoi în organizarea pionierilor de la școlile nr. 3, 6 și 7 vor avea loc activități desfășurate la Observatorul astronomic. Copiii de la Școala nr. 3 vor face și o excursie în Capitală.

— Deci o vacanță bogată!

ELENA MĂNESCU

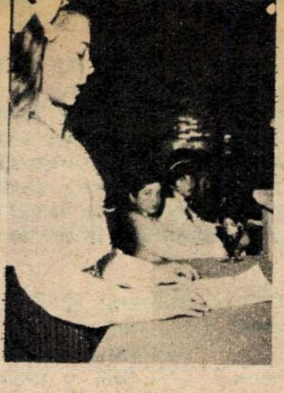

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Sîmbătă, 14 decembrie, a avut loc Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care a analizat activitatea de educare prin și pentru muncă a pionierilor și școlarilor, pregătirea lor multilaterală pentru muncă și viață, pe baza sarcinilor ce revin Organizației Pionierilor din documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R., a orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii Socialiste România.

Plenara a dezbătut în spirit critic și autocritic modul în care Organizația Pionierilor acționează pentru educarea comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a celor mai tinere generații ale țării, pentru formarea omului nou al societății socialiste și a stabilit măsuri de intensificare și perfecționare a activității în acest domeniu, pentru creșterea contribuției Organizației Pionierilor la pregătirea și formarea multilaterală a copiilor în raport cu cerințele dezvoltării economico-sociale a patriei, stabilite de cel de-al XIII-lea Congres al partidului.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții la plenară au adresat o telegramă tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în care se arată:

„În numele milioanelor de copii ai României socialiste, șoimi ai patriei, pionieri și școlari, participanții la Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor dau glas, din adîncul inimilor, sentimentelor de nețărmurită dragoste și fierbinte recunoștință față de dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, pentru grija și atenția permanente cu care ne înconjurați copilăria fericită, pentru minunatele condiții de viață, muncă și învățătură de care dispunem în vederea formării noastre multilaterale, ca oameni înaintați, ca adevărați comuniști revoluționari, făuritori conștienți și pricepuți ai socialismului și comunismului în scumpa noastră patrie.

Cu aleasă stimă și profundă prețuire ne îndreptăm gîndurile către tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, eminent om politic și prestigios savant de largă recunoaștere și prețuire, mamă iubitoare a tuturor copiilor patriei, care își dedică întreaga activitate, cu nețărmurit patriotism, înfloririi științei, învățămîntului și culturii în țara noastră".

„Vă raportăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, se spune în telegramă, **că prețioasele dumneavoastră orientări privind dezvoltarea învățămîntului românesc, pregătirea pionierilor și școlarilor pentru a deveni cetățeni de nădejde ai patriei au determinat creșterea răspunderii tuturor pionierilor și școlarilor față de principala noastră îndatorire patriotică — învățătura, fiind hotărîți să încheiem primul trimestru școlar cu rezultate bune și foarte bune."**

„Exprimîndu-ne încă o dată, din adîncul inimii, dragostea și prețuirea nețărmurită pe care le nutrim față de dumneavoastră, cel mai iubit fiu al poporului român, care conduceți cu înțelepciune destinele patriei noastre spre bunăstare, fericire și pace — se spune în încheierea telegramei —, ne angajăm solemn, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, să învățăm și să muncim cu entuziasm, să acționăm cu consecvență pentru însușirea de către toți pionierii și școlarii a concepției revoluționare despre lume și viață, pentru educarea noastră prin muncă și pentru muncă, astfel încît să putem urma întotdeauna, ca tineri revoluționari, gloriosul Partid Comunist Român, pentru continua înălțare pe noi culmi de progres și civilizație a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România."

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

ȘCOALĂ A IUBIRII DE PATRIE

EXPEDIȚIONARI, LA UN PAS DE EXTRAORDINAR

Iubirea fierbinte față de patrie este cea care îi însuflețește și-i pune în mișcare pe copiii-expediționari. Ei știu, au înțeles bine că nu poți iubi cu adevărat decît ceea ce cunoști. Și mare, neostoită se dovedește a fi setea lor de cunoaștere, dorința lor de a descoperi și admira nemijlocit, la fața locului, frumusețile și bogățiile patriei, trecutul glorios și luminosul prezent, oamenii ei dintotdeauna minunați. Și palpitante și instructive în cel mai înalt grad sînt toate întîmplările, toate evenimentele trăite de ei de-a lungul traseelor.

File din jurnalele de bord ale echipajelor

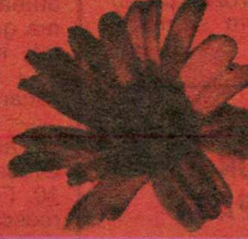

Zece zile de... victorii pe crestele Făgărașilor

„...Depășim un horn printr-o coborîre anevoioasă, iar apoi ne cățărăm din nou spre creasta Buteanu. Ne asigurăm reciproc, deoarece în dreapta noastră se deschid hăurile fără fund ale Văii Arpășelului, iar în stînga, cele ale Văiugii... Pe Vîrful Viștea stăm doar cîteva minute, pentru a face poze, apoi pornim din nou la drum. Ne grăbim deoarece pînă la ora prînzului nu mai e mult și știm că la ora aceasta dificila creastă Viștea-Moldoveanu este, de obicei, acoperită de nori, iar vîntul suflă mai puternic decît în restul zilei, fiind de un real pericol pe o creastă atît de îngustă. Lungimea acesteia nu-i decît de 461 de metri, dar din cauza dificultății pe care o prezintă abia o străbatem în 30 de minute. Reușim însă și la ora 12 fix ne aflăm cu toții pe cel mai înalt vîrf al Carpaților noștri, pe acest „acoperiș al țării" care-i Moldoveanu, cu cei 2 544 metri ai lui..."

Rîndurile de mai sus n-au fost luate din însemnările unor alpiniști sau salvamontiști, ci din jurnalul de bord al echipajului „Carpați 2 500" de la Școala nr. 129 din București. Sînt deci însemnările unor copii — două fete și zece băieți, cei mai mulți de clasa a VII-a — care, conduși de doi profesori, s-au dovedit a fi unii dintre cei mai ambițioși și, totodată, mai temerari turiști montani din țară. Și cum nu i-am considera așa cînd ei au reușit să cucerească, pînă acum, 9 dintre cele 10 vîrfuri de peste 2 500 metri ale Carpaților noștri: patru dintre acestea — Omu (2 507 m), Peleaga (2 509 m). Păpușa (2 508 m) și Parîngul (2 519 m), în vara anului trecut; celelalte cinci — Moldoveanu (2 544 m), Negoiu (2 535 m), Viștea (2 527 m), Lespezi-Călțuna (2 522 m) și Vînătoarea lui Buteanu (2 507 m), toate acestea din masivul Făgăraș, în expediția din vara acestui an.

A fost o expediție ieșită din comun, atît prin dificultatea traseelor cît și prin îndrăzneala, dîrzenia și priceperea cu care acești copii și-au realizat obiectivul propus. Nimic n-a reușit să-i oprească sau să-i întoarcă din drum. Nici măcar „furtuna cumplită" dintr-o noapte de pomină pe care o petrec în Căldarea Podragu: „...Deasupra noastră fulgeră și tună tot mai tare, iar ploaia se întețește tot mai mult, cade în rafale, parcă cineva aruncă căldări de apă pe prelata corturilor. De pe toți versanții, apa curge într-o pînză continuă, pătrunde repede în corturi și trece pe sub noi... Saltelele, sacii de dormit, totul plutește în jurul nostru, iar noi, cu rucsacurile în brațe pentru a proteja hainele din ele, stăm în picioare..."

Nu se dau bătuți în nici o situație și de fiecare dată ies victorioși, în cele zece zile cît a durat expediția lor pe crestele Făgărașilor trăind, tot timpul, cu adevărat la un pas de extraordinar, reușind să realizeze o performanță deosebită.

Micii mari arheologi ai „Sargedavei"

Să fii arheolog la 13—14 ani! Să te pricepi să mînuiești uneltele fine de săpat, iar specialiștii să-ți acorde toată atenția și deplina lor încredere! Și, în plus, să mai ai și norocul să faci descoperiri importante! Ce poate fi mai frumos, mai interesant, mai extraordinar?

Există, în întreaga țară, numeroși asemenea fericiți tineri — arheologi. Unii dintre aceștia, care în fiecare vară au prilejul să lucreze efectiv, sînt membrii echipajului „Sargedava" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Deva, județul Hunedoara. De ani de zile, în fiecare vară, în expedițiile lor în Munții Orăștiei, ei au scos la lumină numeroase și importante vestigii dacice și romane.

Și în expediția din vara acestui an membrii echipajului „Sargedava" au trăit zile extraordinare în dubla postura de expediționari și de arheologi. Atenția și preocupările lor s-au concentrat, de această dată, asupra dealului Bobicu din platoul Luncanilor-Grădiștea. În acest loc, sub directa îndrumare a arheologului dr. Ioan Andrițoiu de la Muzeul județean, ei au deschis un nou șantier arheologic, descoperind, cu acest prilej, pe lîngă multe alte vestigii, și o mare și importantă așezare dacică.

Să fii arheolog la 13—14 ani! Și să primești, din partea specialiștilor, o asemenea confirmare a calității și importanței activității tale, ca cea cuprinsă în rîndurile adresei alăturate! Nu-i așa că-i extraordinar?

Un vizitator neobişnuit

De fiecare data pe traseele străbătute, expediţionarii sînt confruntaţi şi cu situaţii mai dificile. Dar, de regulă, nu se pierd cu firea şi acţionînd potrivit principiului toţi pentru unu şi unu pentru toţi, ies, de fiecare dată, învingători. Aşa cum au ieşit, în expediţia lor din vară, „Cireşarii" de la Şcoala nr. 6 din Braşov.

Instalîndu-şi tabăra în Munţii Gutîiului, chiar sub semeţii pereţi ai Crestei Cocoşului — „într-o sălbăticie şi-o pustietate desăvîrşite", după cum mărturisesc —, peste noapte membrii acestui echipaj primesc vizita unui musafir... nepoftit şi atît de temut, încît pe alţii i-ar fi făcut s-o ia la goană şi să nu se mai oprească pînă la vale.

„...După vreo jumătate de oră de cînd ceilalţi se instalaseră în corturi pregătindu-se să doarmă, Florin şi Cosmin au plecat să mai dea o raită prin preajmă. Numaidecît însă s-au întors la corturi, i-au sculat pe toţi băieţii şi le-au spus că au văzut în apropiere doi ochi lucind ca două lumînări şi parcă o umbră mare, mătăhăloasă, mişcîndu-se de colo-colo. Au plecat cu toţii spre locul acela, dar n-au mai găsit nimic şi s-au întors. Între timp ieşiserăm afară şi noi, fetele. Dar pe cînd ne mai liniştiserăm puţin, am auzit nu prea departe nechezatul unui cal. Era strigătul unui animal atacat. Ursul! — am rostit cu toţii, înspăimîntaţi. Fiecare ne-am înarmat cu ceva — cu o bîtă, un cuţit, o piatră — şi ne-am strîns în jurul focului pe care l-am înteţit zdravăn, hotărîţi să ne apărăm. Ursul însă n-a mai revenit, dar nici noi n-am mai dormit pînă dimineaţa. Am stat cu toţii gata de apărare şi cum n-aveam altceva de făcut, am admirat peisajul pe care întunericul nopţii îl făcea să pară fantastic, de o stranie frumuseţe. Deasupra noastră — bolta înstelată, din care cădea spre pămînt o ploaie de meteoriţi. Stîncile crestei se profilau în zare, munţii părînd nişte valuri enorme, împietrite într-un ultim zbucium al naturii care parcă se străduise să atingă cerul..."

Ursul fusese ...Expediţionarii aveau să se convingă a doua zi dimineaţa după urmele lăsate de acesta. Dar, convinşi că de-acum Moş Martin e cel care se teme de ei şi nu ei de el, „Cireşarii" rămîn în acelaşi loc tot restul zilei, pînă spre seară, ca şi cînd nu s-ar fi întîmplat nimic, efectuîndu-şi în mod obişnuit cercetările lor asupra florei montane. Cu adevărat cutezători, nu-i aşa?

Acasă la Aurel Vlaicu

Tentaţia de-a merge fie pe urmele unor eroi ai capodoperelor literaturii noastre, fie pe acelea ale unor mari personalităţi din trecut, de-a descoperi şi de-a afla astfel cît mai multe date din biografia lor, e atît de mare, încît expediţionarii cărora li se oferă această posibilitate o fructifică imediat, cu tot entuziasmul de care sînt capabili. Pe urmele Vitoriei Lipan, ale lui Nică a lui Ştefan a Petrei, ale lui Calistrat Hogaş sau Nicolae Labiş au mers, în vara acestui an, numeroase echipaje, călătoriile lor încheindu-se cu rezultate dintre cele mai interesante.

Remarcabile sînt şi rezultatele pe care membrii echipajului „Vatră străbună", de la Şcoala nr. 6 din Curtea de Argeş, le obţin în cele două zile petrecute în satul lui Aurel Vlaicu.

„...Am intrat în vorbă cu un tînăr, student la Cluj-Napoca. Aflînd scopul expediţiei noastre, acesta ne-a spus că bunicul său, badea Petru Bota, în vîrstă de 91 de ani, ne-ar putea spune multe despre copilăria şi despre zborurile lui Aurel Vlaicu... Badea Petru Bota s-a aşezat uşor pe băncuţa din faţa casei, sprijinindu-se în bastonul său, aşa cum fac bunicii atunci cînd le povestesc copiilor cîte ceva, iar noi l-am înconjurat din toate părţile. După ce s-a gîndit puţin, a început să ne vorbească, rar şi blînd, rememorînd vremurile de demult..."

Şi astfel, de la badea Petru, contemporan şi prieten bun cu Aurel Vlaicu, precum şi de la o nepoată a acestuia, Aurelia Vlaicu, expediţionarii află o mulţime de date noi despre acest pionier al aviaţiei: cum, la vîrsta de 12 ani, Aurel Vlaicu şi-a construit un zmeu după regulile de zbor ale păsărilor; cum, prin clasa a VI-a fiind, şi-a meşterit singur un aparat de proiecţie, iar într-a VIII-a, o maşină cu aburi; cum, cu ajutorul unor prieteni din sat, şi-a construit primul planor cu care s-a înălţat în aer. „...Atunci şi acolo, ascultîndu-i pe aceşti bătrîni şi aflînd cît de numeroase au fost invenţiile pe care Aurel Vlaicu le-a făcut, ne-am dat seama că el a fost un Leonardo da Vinci al românilor. Mai presus de orice însă, prin aparatele de zbor pe care le-a conceput, le-a construit şi le-a pilotat, Aurel Vlaicu simbolizează vulturul înălţimilor care a încercat să unească şi mai trainic, prin zborul lui, idealurile românilor de o parte şi de alta a Carpaţilor..."

V-aţi convins încă o dată, dragi cititori, din cele cîteva exemple de mai sus, că Expediţiile „Cutezătorii" le oferă participanţilor posibilitatea de-a ajunge, de-a se afla şi de-a trăi deseori la... un pas de extraordinar. Şi asta e, într-adevăr, extraordinar. Nu-i aşa?

C. DIACONU

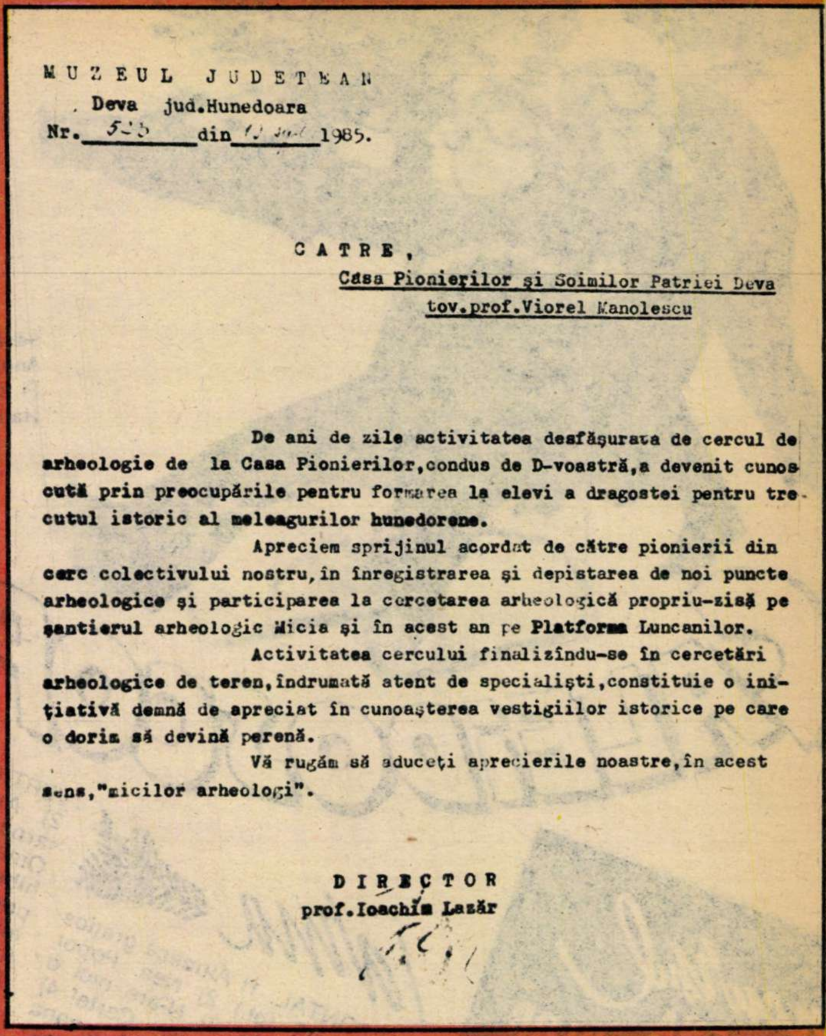

MUZEUL JUDETEAN
. Deva jud.Hunedoara
Nr. [illegible] din [illegible] 1985.

CATRE,
Casa Pionierilor şi Soimilor Patriei Deva
tov.prof.Viorel Manolescu

De ani de zile activitatea desfăşurata de cercul de arheologie de la Casa Pionierilor,condus de D-voastră,a devenit cunoscută prin preocupările pentru formarea la elevi a dragostei pentru trecutul istoric al meleagurilor hunedorene.

Apreciem sprijinul acordat de către pionierii din cerc colectivului nostru,în înregistrarea şi depistarea de noi puncte arheologice şi participarea la cercetarea arheologică propriu-zisă pe şantierul arheologic Micia şi în acest an pe Platforma Luncanilor.

Activitatea cercului finalizîndu-se în cercetări arheologice de teren,îndrumată atent de specialişti,constituie o iniţiativă demnă de apreciat în cunoaşterea vestigiilor istorice pe care o dorim să devină perenă.

Vă rugăm să aduceţi aprecierile noastre,în acest sens,"micilor arheologi".

DIRECTOR
prof.Ioachim Lazăr

ARIPI DE IARNĂ

În munţi şi brazii spun poveşti
De iarnă, ca lumina din privire;
Începi să zbori visînd şi eşti
Rază de stea ivită să se mire.

Prin norii de zăpadă-mbujorat
Chiar Moş Gerilă vrea să zboare
La sanie i s-au alăturat
Copii şi cerbi, şi căprioare.

E-o muzică de aripi şi de zurgălăi
Urcînd amiaza ori pe raza lunii
Şi zboară schiurile dinspre munţi spre vaf,
Cum numai, vara, fac aşa lăstunii.

E-atîta iarnă că nu poţi s-o prinzi
Nici în privire, nici în răsuflare
Şi ninge din privire pînă în oglinzi
Şi toată bucuria noastră e-o ninsoare

ION CRÎNGULEANU

Sănătoşi de nota zece
Anul Nou să vă găsească
Şi ca ploaia de-artificii
Hărnicia să ţîşnească.

CALEIDOSCOP DE VACANŢĂ

Concursul
ARENA MATEMATICIENILOR
ADUNĂRI COMBINATE – 6

Folosind cifre de la 1 la 9 cîte o singură dată, se poate obţine, printr-o adunare judicioasă numărul 100? De menţionat că cifrele respective pot fi şi alăturate, astfel incît să se obţină diferite numere, corespunzind scopului propus.

iarna

ORIZONTAL: 1) Alunecă graţios pe gheaţă (pl.) 2) Nea. Popor din antichitate. 3) N-are nici o legătură cu măgarul... Carte! 4) Drum naţional (abr.). A emana înţelepciune. 5) Cu lopata! Ispăşitor de regulă! 6) Verb conjugat şi prin nămeţi. La gura lor se spun poveşti. 7) În aer! Autorul basmului „Meşterii muntelui de gheaţă!". 8) Ţine rece. Pe plită! 9) Te copleşeşte cu căldura lui sufletească. 10) Autorul poeziei „Iarna".

VERTICAL: 1) Bradul (3 cuv.). 2) Autorul pînzei „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj". Omăt. 3) Trei zile din stagiunea hibernală. Prima notă. Mînă ca-prele. 4) Pantalon ţărănesc. În mijlocul iernii. 5) Coliba păstorilor zăpezii, laponii. Taler. 6) Arsă de soare. Intervale muzicale foarte mici. 7) Localitate în Japonia. Un nume... luminos. 8) Imitaţie din zăpadă. Insulă din mările calde. Costescu Dorin. 9) Din iarnă-n iarnă! Nu cade pe pîrtie. 10) Întăriţi (fig.).

DICŢIONAR: TAG, CRE, TOEI.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2					●					
3								●		
4			●						●	
5				●			●			
6						●				
7			●		●					
8								●		
9		●		●					●	
10										

ANA MOGA

AVIATICĂ
(Monoverb: 6-8)

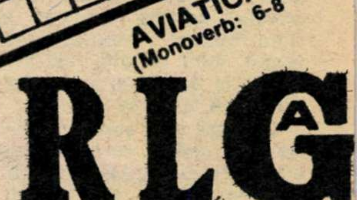

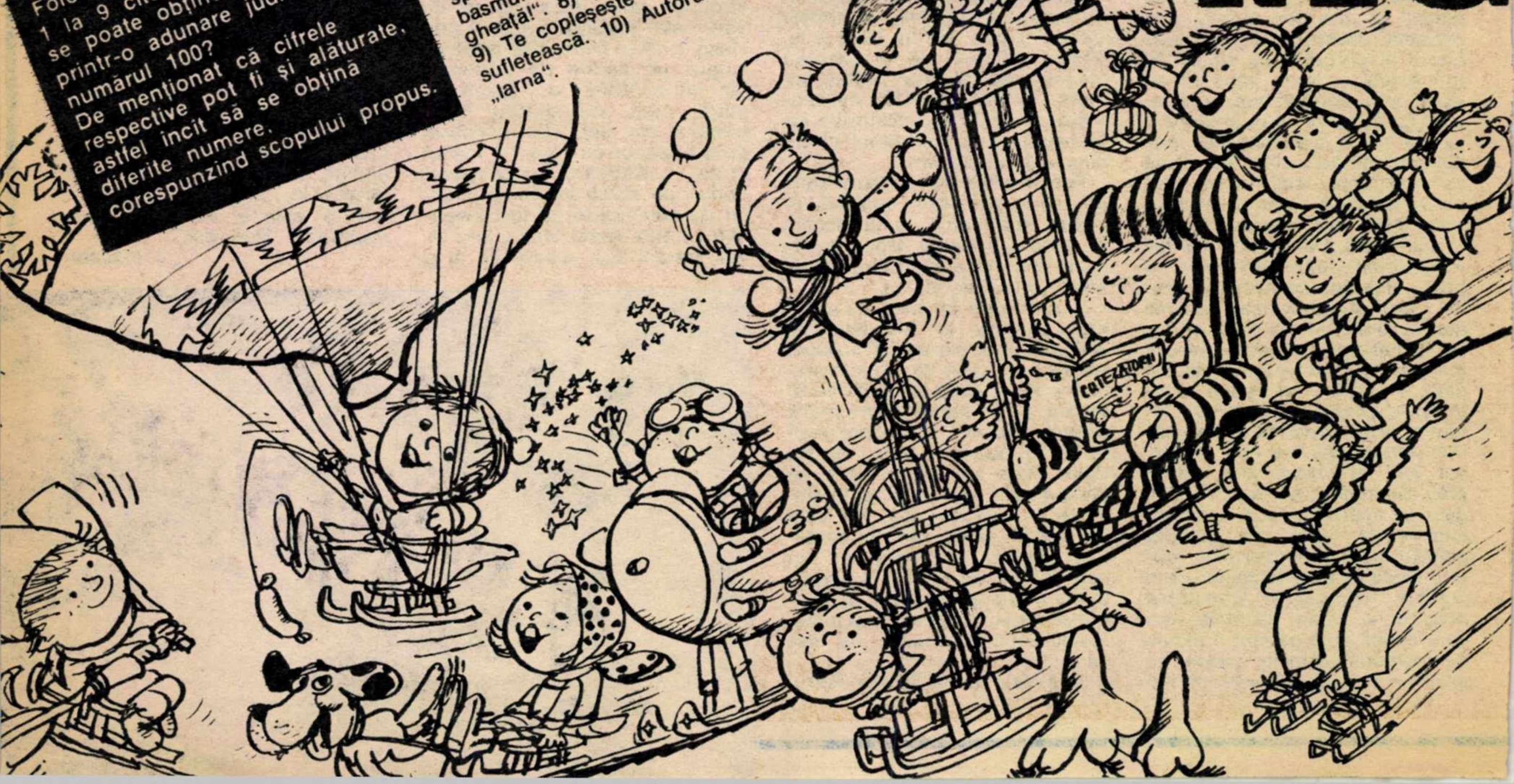

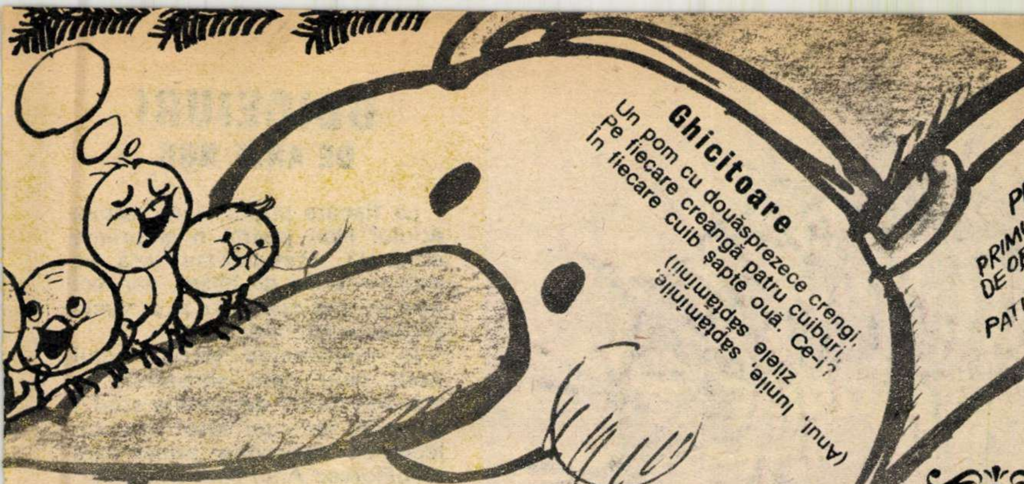

Ghicitoare

Un pom cu douăsprezece crengi,
Pe fiecare creangă patru cuiburi,
In fiecare cuib șapte ouă. Ce-i?

(Anul, lunile, săptămînile, zilele săptămînii)

PRIMELE PATINE DE METAL AU APĂRUT ÎN JURUL ANULUI 1600. PRIMUL DOCUMENT ÎN CARE SE VORBEȘTE DESPRE PATINAJ ESTE DE ORIGINE DANEZĂ, DIN ANUL 1134. ÎNSĂ ÎN BAZA DESCOPERIRILOR ARHEOLOGICE, SE CONSIDERĂ CĂ PATINELE AU FOST CONFECȚIONATE DIN OASE DE ANIMALE ÎNCĂ DIN PERIOADA PREISTORICĂ.

O experiență distractivă prezentată de marele iluzionist RETAS

APARIȚIA UNEI MONEDE

Arătați colegilor o cutie de chibrituri deschisă pe trei sferturi, astfel ca toată lumea să vadă că este goală. Prezentați mina stingă pe ambele părți. Așezați cutia in palmă, inchizind-o prin stringerea degetelor.

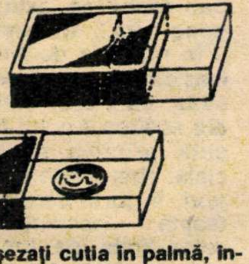

Oferiți apoi cutia cuiva, rugindu-l s-o deschidă. Cei din jur vor avea surpriza de a constata că in cutie a apărut... o monedă!

Secretul constă in a plasa dinainte, intre sertarul și capacul cutiei de chibrituri deschise pe trei sferturi, o monedă, care va cădea prin inchiderea cutiei.

DESEN DE
LUMINIȚA Bratu
CL. a VI-A, ȘCOALA NR 1
FOCȘANI

Probleme distractive

1) Pe un gard sînt zece ciori. Un vînător împușcă trei. Cîte au mai rămas?

(Răspuns: Nici una, întrucît cele trei împușcate au căzut de pe gard, iar celelalte au zburat!)

2) Pe un izlaz sînt zece ciori. Un vînător împușcă trei. Cîte au mai rămas?

(Răspuns: trei, cele împușcate, întrucît celelalte au zburat!)

3) Pe cer zboară zece păsări. Un vînător împușcă trei. Cîte au mai rămas?

(Răspuns: șapte, în sfîrșit, cele care zboară încă).

FLORENTIN SMARANDACHE,
profesor, Craiova

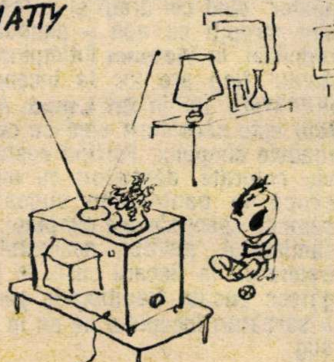

Mamă, ...spune-i discret tatei să caute barba și costumul lui Moș Gerilă în comodă, sertarul din dreapta, jos.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

Urare tuturor școlarilor

La mulți ani! Un an cu spor
Tuturor școlarilor,
La materii notă mare
Și doar zece la purtare!

Dacă-n școală și acasă
Dovedit-ați hărnicie,
Sacul Moșului Gerilă
Plin de daruri o să fie.

G. ZARAFU

Coperta noastră:

Urare de Anul Nou

Foto: Dinu Lazăr

CÎTE DARURI ÎMPARTE MOȘ GERILĂ COPIILOR?

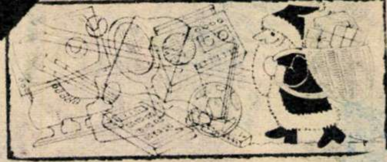

ÎN CE AMBALAȚI CADOUL DE ANUL NOU?

Cu puțină îndemînare și fantezie puteți să vă confecționați un frumos ambalaj pentru cadoul pe care îl oferiți celor dragi de Anul Nou. Pentru aceasta aveți nevoie de un carton duplex, din care veți croi, conform caroiajului (fig. 1), o cutie de dimensiunea necesară. Liniile trasate mai gros (m) se decupează. Cele trasate cu linii punctate se zgîrie ușor cu o foarfecă, apoi se îndoaie. Lipim cu aracet părțile care se suprapun. Odată confecționată cutia (fig. 2), o putem decora cu hîrtie colorată sau putem desena pe fețele ei personaje amuzante, ca în fig. 3.

Fig.1

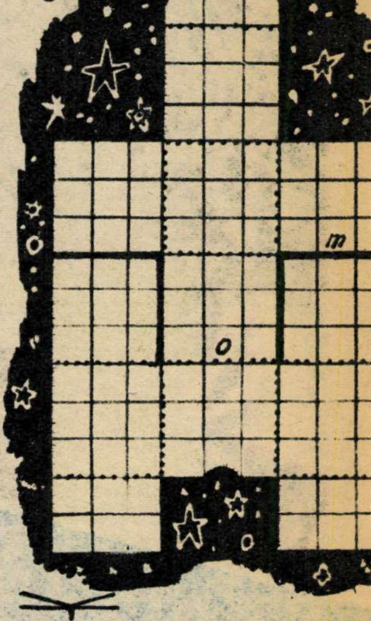

Fig.2

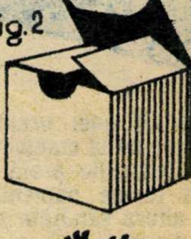

Fig.

Experiențe cu o minge

a) Într-o pîlnie de sticlă sau din material plastic (avînd partea tronconică de cel puțin trei ori mai înaltă decît diametrul mingii folosite), ținută în poziție verticală, introduceți o minge de ping-pong. Acum gîndiți-vă și răspundeți: dacă veți sufla puternic prin tubul pîlniei, cît de departe va sări mingea?

După ce ați răspuns, faceți experiența în mod practic: suflați cît puteți de tare!

Rezultatul vă surprinde? Ați știut de la bun început că oricît de puternic veți sufla, mingea... nu va sălta deloc? De ce?

b) Luați acum mingea în mînă și deasupra ei așezați pîlnia răsturnată (cu tubul în sus). Împingeți mingea pînă la fundul pîlniei și suflați prin tub cît puteți de puternic. În timp ce suflați continuu, luați mîna de pe minge (lăsați-o liberă).

Ei bine, de această dată, cît de departe veți reuși s-o proiectați?

Vă așteaptă, probabil, o nouă surpriză: cît timp suflați, oricît de energic, mingea NU CADE! De ce?

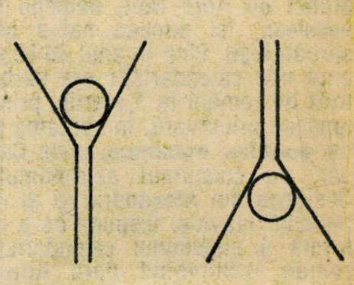

Răspunsuri:

a) Curentul de aer suflat in jurul mingii provoacă o scădere a presiunii statice a aerului față de presiunea atmosferică normală care se exercită in partea de deasupra a mingii. Ca urmare, mingea este apăsată de sus in jos (prin diferența de presiune) și nu se clintește de la fundul pîlniei.

b) De această dată, se produce o depresiune in partea de sus a mingii, din cauza curentului de aer suflat. Astfel, sub minge se exercită o presiune mai mare (presiunea atmosferică normală), care o impiedică să cadă, cu toate că este lăsată liberă.

CLAUDIU VODĂ

ANUL NOU
DE-A LUNGUL TIMPULUI

Potrivit unei vechi tradiții, în noaptea de la cumpăna dintre ani, cînd ceasurile arată orele 24, în toată lumea oamenii își urează unii altora sănătate și fericire, își fac daruri.

Dar cîți știu oare că există un astru al Anului Nou? Este Sirius, cel mai strălucitor astru al nopților înstelate. La miezul nopții de 31 decembrie, acest far luminos se află într-o asemenea poziție încît poate fi văzut din mai toate zonele populate ale Pămîntului.

Obiceiurile de Anul Nou au luat naștere cu 150 de ani înaintea erei noastre în Roma antică. Încă de atunci de Anul Nou, oamenii se veseleau, își puneau haine noi, sărbătorești. Pînă în anul 46 î.e.n., anul nou calendaristic era sărbătorit de romani la 1 martie, prima lună de primăvară. În calitatea sa de **pontifex maximus,** Iulius Caesar, cu concursul astronomului Sosigene din Alexandria și al romanului Flavius, dispune de o reformă a sistemului calendaristic roman, schimbînd data Anului Nou, la 1 ianuarie. Ulterior, de-a lungul secolelor, mutația a fost preluată de numeroase popoare ca sărbătoare tradițională de începere a unui nou an calendaristic. Acest fapt nu a avut loc, peste tot, fără proteste. În Anglia, de pildă, Anul Nou se serba la 25 martie. Cînd în anul 1751 s-a introdus reforma calendaristică, s-au întîmplat și lucruri nostime: s-a prezis sfîrșitul lumii, iar femeile, „îmbătrînite" brusc cu aproape trei luni, au cerut... guvernului „să le redea tinerețea".

În majoritatea țărilor lumii, Anul Nou se sărbătorește în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie, dar nu peste tot în același timp, datorită fusului orar. Unii pot rămîne chiar... fără sărbătoare. Astfel, navigatorii care în ajunul Anului Nou călătoresc în apele Pacificului, din Insulele Samoa spre Australia, indiferent de viteza vasului, trec peste linia convențională a timpului - linia schimbării datelor. Pornind la drum în zorii zilei de 31 decembrie, ei ajung a doua zi în Australia, dar acolo în loc de 1 ianuarie este... 2 ianuarie.

În **Birmania,** noul an începe în aprilie, odată cu „sărbătorirea apelor" cînd cei dragi și apropiați sînt stropiți cu apă - simbol al rodniciei. În **Vietnam** întîmpinarea Anului Nou are loc la începutul primăverii, iar în **Sri Lanka,** Anul Nou este sărbătorit cînd se culeg roadele cîmpului. Purtînd costume viu colorate, dănțuitori cu măști evocă în pantomime sugestive muncile esențiale ale cîmpului: însămînțatul, plivitul, seceratul și treieratul. În fiecare casă se pregătesc bucate tradiționale pentru a sărbători începutul de an în belșug.

OBICEIURI
DE ANUL NOU

La fiecare popor, sărbătorirea Anului Nou poartă o amprentă originală. Pretutindeni însă ea este un prilej de bilanț, dar mai ales de noi speranțe și proiecte pentru anul care vine.

În majoritatea țărilor lumii Anul Nou este sărbătorit în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie, iar cum fusul orar e... legat de meridiane, primii care sărbătoresc Anul Nou sînt locuitorii **Insulelor Fiji,** după care urmează locuitorii **Japoniei.**

În cinstea Anului Nou, în Japonia se fac un noian de pregătiri. În dreptul fiecărei case se înfig ramuri verzi de pin și tulpini de bambus, simbol de viață lungă. La uși, de o sfoară împletită din pai de orez, sînt prinse hîrtii colorate tăiate artistic, iar la mijloc sînt puse un uriaș rac roșu, o mandarină și un spic de orez. O străveche tradiție spune că, întîmpinat astfel, anul care vine aduce numai fericire și sănătate. În noaptea Anului Nou, copiii așază sub pernă un desen înfățișînd o corabie cu pînze, ceea ce înseamnă — după obiceiul străbun — că-și vor realiza dorințele. La miezul nopții gongurile bat de 108 ori. Este o tradiție de veacuri, înnoită doar prin faptul că, astăzi, bătăile de gong sînt... transmise la radio.

În noaptea de Anul Nou **thailandezii** împodobesc pinii de pe străzi cu becuri colorate. În **India** sosirea Anului Nou este cinstită printr-o sărbătoare specială. Pretutindeni se aprind ruguri, în jurul cărora oamenii așteaptă — fascinați de jocul uriașelor limbi de foc — clipa în care tradiționalul lapte cu orez va da în clocot. E clipa care vestește un an nou pe care oamenii și-l doresc îmbelșugat și plin de bucurii.

În prima zi a Anului Nou, eschimoșii din **Groenlanda** obișnuiesc să facă vizite celor mai buni prieteni, oferindu-le daruri. Acestea pot fi obiecte decorative șlefuite din colți de morsă, blănuri, cuverturi din piele... Cel mai prețuit dar îl constituie însă puii de cîini-lup, viitori tovarăși de călătorie în lungile peregrinări printre ghețuri.

În **Scoția** ajunul Anului Nou prilejuiește petreceri dintre cele mai zgomotoase. Anul Nou — Hogmany — este întîmpinat în sunetul tradiționalelor cimpoaie, toți oamenii înveșmîntîndu-se în costume naționale. Potrivit datinii, scoțienii nu intră de Anul Nou în nici o casă străină fără să aducă în dar o bucată de cărbune și un hering afumat. Cărbunele simbolizează căldura, iar peștele — hrană îmbelșugată.

La festivitățile de Anul Nou din **Canada,** în marile piețe se înalță palate construite din masive blocuri de gheață, iar pe străzi defilează care alegorice bogat decorate. Cortegiul este deschis de un imens urs polar împodobit cu numeroase becuri colorate care îi dau o strălucire fastuoasă.

Fluiere, zurgălăi, tamburine și tot felul de zornăitoare însoțesc pe **atenieni** pe străzile orașului pînă noaptea tîrziu. Începînd de pe la orele 22, în seara premergătoare Anului Nou, tot acest arsenal inundă orașul într-o veselie gălăgioasă de nedescris.

Pe străzile orașelor **din Italia** trecătorii sînt rari în noaptea de Anul Nou. O veche tradiție spune că, aruncînd în această noapte pe fereastră toate vechiturile, oamenii își vor cumpăra mai ușor lucruri noi. De aceea, în explozii de petarde și ploaie de confeti, de la ferestre zboară în stradă oale, veselă, scaune vechi etc. În prima zi a noului an, țăranii execută simbolic, cîteva lucrări agricole ca să aibă parte de o recoltă bună și de o viață liniștită.

Binecunoscutul Moș Gerilă, nelipsit de lîngă brazii înalți, împodobiți sărbătorește, este însoțit în noaptea de Anul Nou, în **Uniunea Sovietică,** de Snegurocika — Fata Zăpezii. Amîndoi adresează copiilor invitația de a dansa în jurul pomului de iarnă. Un mod specific de a întîmpina Anul Nou pe meleagurile sovietice îl constituie și tradiționalele plimbări cu troica — sania trasă de trei cai.

În unele sate din **Ungaria** se practică așa-numita probă a „scaunului Luciei" menită să amintească faptul că în decembrie se înregistrează cea mai lungă noapte a anului. În ziua ce precede cea mai lungă noapte înregistrată în decembrie se confecționează un scaun din 13 feluri de lemn. El trebuie să fie gata pînă la lăsarea serii, cînd se verifică dacă munca a fost bine executată, prin așezarea pe scaun. Dacă rezistă... La Budapesta s-a păstrat un obicei cunoscut sub numele de „Rămas bun de la cartof". Locuitorii consumă cartofi copți, aleg „regina" și „regele cartofului", precum și pe cavalerul care va purta, în noul an, „Ordinul cartofului".

Pe masa sărbătorească de Anul Nou se află obligatoriu, în **Cehoslovacia,** feluri speciale de mîncare, precum preparatele de crap și cozonaci făcuți din... nouă straturi de aluat împletit.

Fiecare familie din **Polonia** păstrează în noaptea de Anul Nou un loc la masă, pentru „oaspetele necunoscut" care ar putea veni. Sub fața de masă se așterne un strat de fîn, care, potrivit tradiției poloneze, este menit să aducă noroc.

În orice colț al lumii, la cumpăna dintre ani, indiferent de obiceiurile și datinile specifice, oamenii își adresează din inimă urarea de „La mulți ani!"

Planeta Pămînt întîmpină astfel Anul Nou.

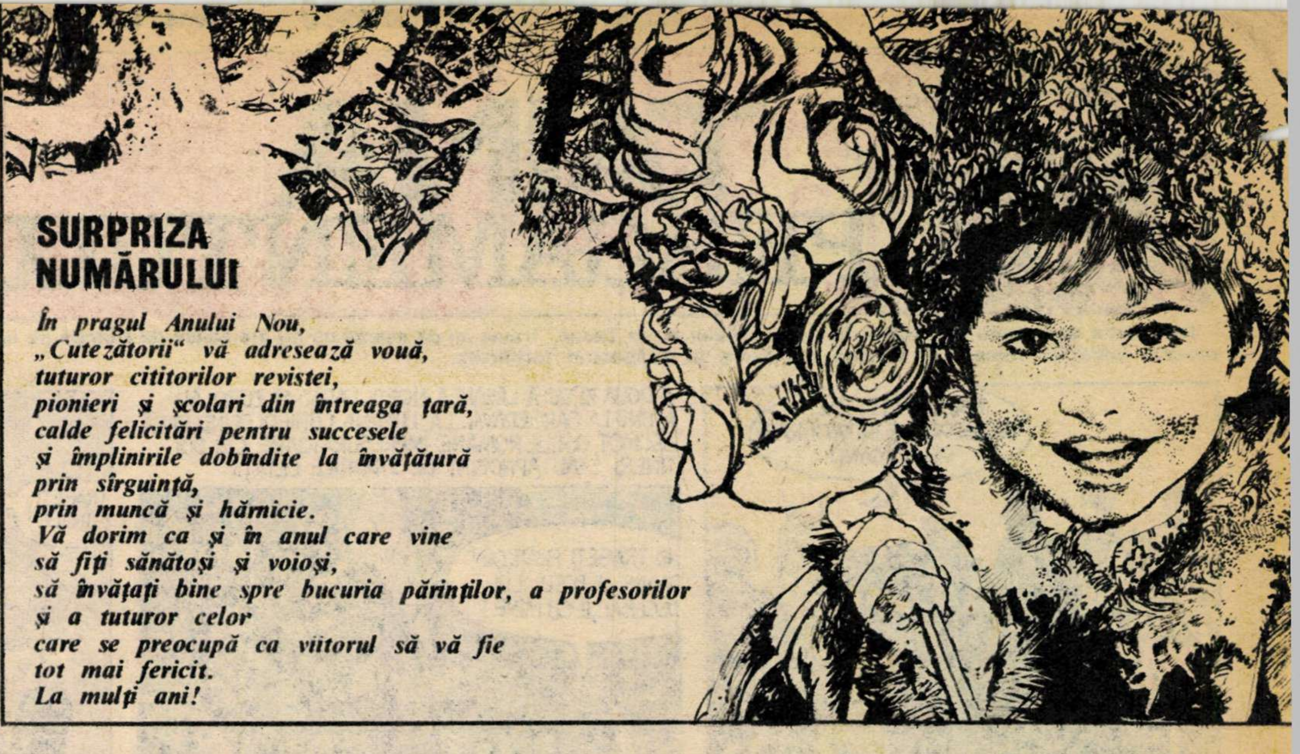

SURPRIZA NUMĂRULUI

În pragul Anului Nou,
„Cutezătorii" vă adresează vouă,
tuturor cititorilor revistei,
pionieri și școlari din întreaga țară,
calde felicitări pentru succesele
și împlinirile dobîndite la învățătură
prin sîrguință,
prin muncă și hărnicie.
Vă dorim ca și în anul care vine
să fiți sănătoși și voioși,
să învățați bine spre bucuria părinților, a profesorilor
și a tuturor celor
care se preocupă ca viitorul să vă fie
tot mai fericit.
La mulți ani!

Ați întrebat? Vă răspundem!

BRADUL

VASILICA ROIBU din Bîrlad ne întreabă de cînd există obiceiul împodobirii pomului de iarnă și ce vîrstă are Moș Gerilă.

Datorită frumuseții sale falnice și rezistenței deosebite în fața vitregiilor naturii, bradul a fost nelipsit la sărbătorile populare.

Pentru chinezi, japonezi și pentru alte popoare din Asia, cetina de brad este o podoabă apreciată la tradiționala sărbătoare a „lanternelor". Și vechii greci aduceau bradul bogat împodobit cu panglici multicolore la „sărbătoarea luminilor", iar romanii împodobeau simbolicul chip al lui Bachus cu ramuri de brad în care se aprindeau mici luminițe.

Dacii aveau pentru brad un adevărat cult. Cetina de brad îi însoțea pe daci la nunți, la petreceri populare și la toate sărbătorile.

De la romani, tradițiile bradului au fost transmise și altor popoare din apusul și nordul Europei.

În case pomul de iarnă — bradul împodobit cu ghirlande aurii și bomboane — și-a făcut apariția în secolul al XVI-lea. „Moda" brazilor s-a răspîndit rapid în Europa și apoi în întreaga lume. Cît privește apariția lui Moș Gerilă, se pare că nu trebuie să-l căutăm prea departe în timp. Moșul nu e chiar atît de bătrîn pe cît s-ar crede: el are doar vreo 200 de ani.

MARIANA BĂLAN din Blaj, împreună cu un grup de prietene, dorește să confecționeze noi podoabe pentru brad.

De Anul Nou, pe lîngă alte podoabe, cu care decorați bradul și încăperile, adăugați, cu fantezia și îndemînarea voastră, jucărioare confecționate de voi.

Urmărind cu atenție imaginile alăturate, puteți foarte ușor să confecționați - din carton aurit sau din hîrtie glasată de diferite culori - coșulețe și brăduți cu dublă funcționalitate. Jucărioarele, înfrumusețate prin lipirea firicelelor de glob pisat, pot fi atîrnate în brad sau așezate pe masă, în dreptul fiecărui tacîm, lîngă crenguțe de brad. Cînd le folosiți în acest scop, de toarta coșulețului atîrnați un mic cartonaș cu numele invitatului, iar pe brăduți lipiți steluțe de staniol, pe care, de asemenea, scrieți numele prietenilor. Atît coșulețele cît și brăduții dau un aer festiv, multă strălucire și frumusețe.

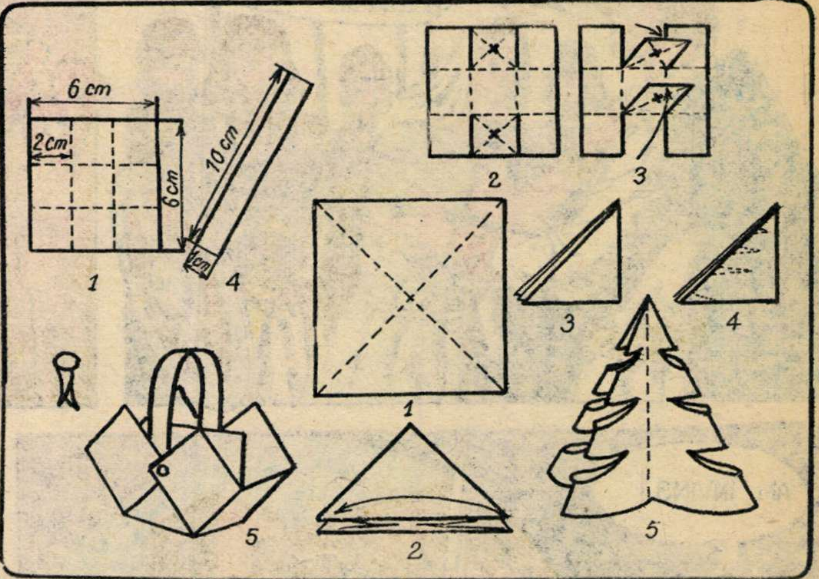

Cutezătorii 52

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
COLECTIVUL REDACȚIONAL: Costache Anton, Horia Aramă, Ion Cringuleanu, Constantin Diaconu, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Viorel Sâmpetrean, Elena Mănescu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca
RESPONSABIL DE NUMĂR: Margareta Micu
PREZENTAREA ARTISTICĂ: Pompiliu Dumitrescu
PREZENTAREA TEHNICĂ: Ion Mihăescu

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

12 Scenariu : TUDOR POPESCU Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU

TAINA PERGAMENTULUI

Rezumatul episodului precedent: În urma bătăliei de la Tapae, Traian își dă seama că nu are șanse de izbîndă pe timp de iarnă și ordonă soldaților romani să aștepte primăvara, în adăposturi fortificate.

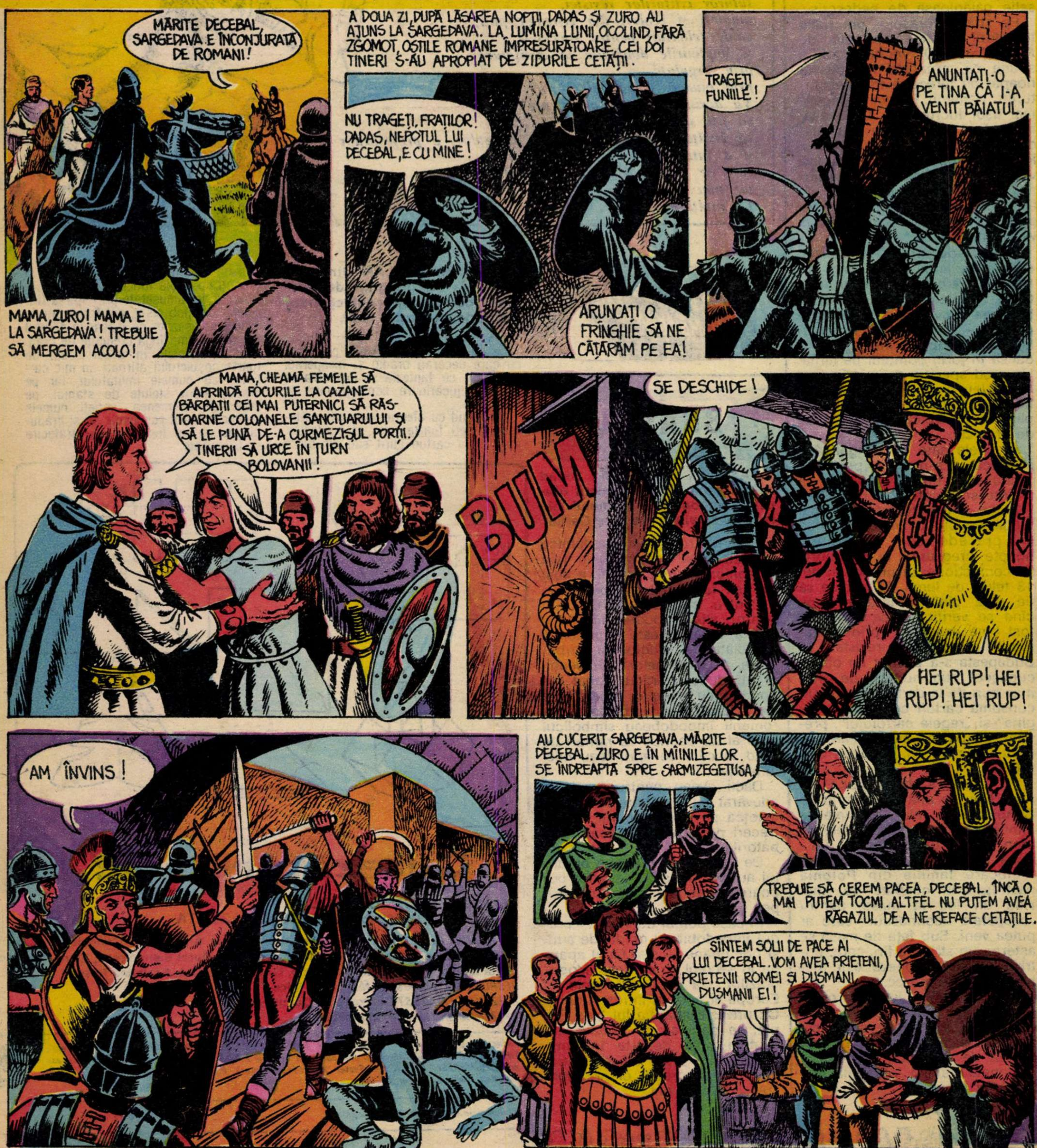
MĂRITE DECEBAL, SARGEDAVA E ÎNCONJURATĂ DE ROMANI!
MAMA, ZURO! MAMA E LA SARGEDAVA! TREBUIE SĂ MERGEM ACOLO!
A DOUA ZI, DUPĂ LĂSAREA NOPȚII, DADAS ȘI ZURO AU AJUNS LA SARGEDAVA. LA LUMINA LUNII, OCOLIND, FĂRĂ ZGOMOT, OȘTILE ROMANE ÎMPRESURĂTOARE, CEI DOI TINERI S-AU APROPIAT DE ZIDURILE CETĂȚII.
NU TRAGEȚI, FRAȚILOR! DADAS, NEPOTUL LUI DECEBAL, E CU MINE!
ARUNCAȚI O FRÎNGHIE SĂ NE CĂȚĂRĂM PE EA!
TRAGEȚI FUNIILE!
ANUNȚAȚI-O PE TINA CĂ I-A VENIT BĂIATUL!
MAMĂ, CHEAMĂ FEMEILE SĂ APRINDĂ FOCURILE LA CAZANE. BĂRBAȚII CEI MAI PUTERNICI SĂ RĂSTOARNE COLOANELE SANCTUARULUI ȘI SĂ LE PUNĂ DE-A CURMEZIȘUL PORȚII. TINERII SĂ URCE ÎN TURN BOLOVANII!
SE DESCHIDE!
BUM
HEI RUP! HEI RUP! HEI RUP!
AM ÎNVINS!
AU CUCERIT SARGEDAVA, MĂRITE DECEBAL. ZURO E ÎN MÎINILE LOR. SE ÎNDREAPTĂ SPRE SARMIZEGETUSA.
TREBUIE SĂ CEREM PACEA, DECEBAL. ÎNCĂ O MAI PUTEM TOCMI. ALTFEL NU PUTEM AVEA RĂGAZUL DE A NE REFACE CETĂȚILE.
SÎNTEM SOLII DE PACE AI LUI DECEBAL. VOM AVEA PRIETENI, PRIETENII ROMEI ȘI DUȘMANI, DUȘMANII EI!

(VA URMA)